

អំណាចនៃការធ្វើសំបុរ

ហិរញ្ញវត្ថុ បង្គបស ប្រាកាប់ និងក្រមដំនុះហំប្រែងបទ គ្រាន់ភេជ្ជកាម—Ed.]

២ វាតារីដឹកសម្រាប់អ្នកណាម្នាក់ក្នុងការនិយាយចេញ—ក្នុងពេលដូចនេះ ដើម្បីនិយាយថាខ្លួនខ្លួនចិត្តចំពោះជកសិទ្ធិនេះខ្លាំងប៉ុណ្ណាលោន្តោះព្រឹកនេះ ហើយ —ក្នុងចំណោមអ្នកកាលប័ណ្ណដើម្បីបីព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែល ដែលខ្លួនប្រាកដថាអ្នកកាល ស្ថាល់។ ហើយ—ខ្លួនដែងបង្គបសឡើងអ្នកនិងបង្គបសដែន និង អ្នកទាំងអស់ត្រាសម្រាប់ខិកសជនេះ។

៣ ហើយដូចដែលខ្លួនពុបទចំផ្តើមហើម—ទីមួយនិងចូលទៅកាន់បទ ចុងក្រាយ គីមានអ្នមួយអំពីការប្រែងនោះ គីជាការថ្វាយបង្កើដែលអ្នកនិងមិនបាន យើងទៀតទេ។ ហើយតែកែវតែជកសិទ្ធិដើម្បីសម្រាប់ខ្លួនពេលខ្លួនដែង មកទីនេះ ប្រែលមួយដងក្នុងមួយឆ្នាំប្រាំពីដែនដើម្បីបំពេញខ្លួនក្នុងកាត់ល្អបស់ ចម្លៀងពួកគោ។

៤ ហើយខ្លួនគិតនៅព្រឹកនេះ នៅពេលដែលបង្គបសឡើងប្រាកាល ចម្លៀងបទ ពួកគោមកពីទិសបុរីនិងទិសខាងលិច និងកាលពីប្រពន្ធបេសខ្លួន បទនេះនៅពេលដែលខ្លួនបានចេញ...ទុកនាងនិង—និងបីលីនិងបិកា ដើម្បី ចាប់ធ្វើមកវិកជុំសង្គមនេះ នៃការនាំមុខបស់វាត្សូយទៅពីរវាបាន ចោរបកប្រើប្រាកាតិនានា។ ហើយបន្ទាប់មកខ្លួនបានគិត ដូចដែលខ្លួនមិន ក្រោមដែលប្រសសស្ថាត់នៅស្តី។ ខ្លួនចំពោះនៅពេលនោះគីជាម្នាក់ក្នុងចំណោម ពួកគោនាងមានសក់ក្នុងខ្លួនបន្ទាប់នៅទេ។ ហើយតុក្ខវិនេះនាងគីជុំចោរខ្លួនក្នុងបិក យើង ការំតែចាន់ទៅហើយពេលដែលដោរសក់យើងជិតអស់ហើយ។ ហើយជាម្នាយក្នុង សង្គមដែលនេះយើងនិងបានជួបជុំត្រាមុនឡើតនៅក្នុងទ្រង់ ដែលជាកន្លែងដែល និងត្រានអាយុចាស់ប្រើពេលនិងត្រានអ្នដែលរារាំងយើងប្រាំខាងយើងទេ។

៥ ខ្លួនចំពោះខ្លួនជាបានយើងទីណាងដឹងទៅក្នុងជិតបេសខ្លួន ជាមួយមនុស្សជាប្រើនដូចនេះ ដែលមានពួកគ្រឿស្សានជាប្រើនស្ថាពាមួយនឹងក្នុង ស្រុកបាត់នេះ។ កំទុកឱ្យការទាំងនេះស្ថាប់ក្នុងចំណោមអ្នកទៀរយ។ សូមចំទុក

៦ ខ្ញុំធ្លាប់សិយាយឆ្លែង...ក្នុងចំណោមមនុស្ស។ ប្រពន្ធដឹកឈ្មោះហុប ជាករិយា ទី១របស់ខ្ញុំគឺជាមួយរបស់ បីលី។ យើងធ្លាប់...នៅទីនោះគឺយើងមានបីនាក់ នោះគឺមានហុបហើយខ្ញុំនិងបីលី។ តុកគេបានហោយើងថា “តីសអ្វីមជាសីនិង សេចក្តីសិបូរស។” ហើយដូច្នេះវាបាក់ដូចជាមានការព្យូទ័រដែលបានក្នុង ថ្វី ទាំងនោះដើម្បីធ្វើថាព្យាបន្ទូលនេះគឺជាការពិត។ ហើយអ្នីដែលព្យាបាម្មាស់ បាន សន្យានោះប្រចាំនីងធ្វើ។

៧ បីនៃអ្នកយើងទេ “អ្នីដែលអស្សាយបំផុតគឺសេចក្តីសិបូរសគឺជាសេចក្តី ស្រុលាភ្វេះ” ដូចបងប្រុសទេអូបានថ្វីដែលព្យីកនេះ។ “ស្រុលាភ្វេះ! កន្លែងណាគាល់ កន្លែងណាគារដើម្បីទេនិងបញ្ហាប៉ែរ។ កន្លែងណាគារដែលមានទំនាក់ទំនាក់ទៅអេប់។ បីនៃនោះពេលសិបូរសធ័រគឺសេចក្តីស្រុលាភ្វេះ។ វានិងមិនធុនជាប់រីករាយ។” យើងទេ?

យើងដែលស្វាប់ព្យាបន្ទូលដែលកំណែ
និងមិនបានអំណុំបានឡើយ
រកឃុំដែលព្យាបន្ទូលដែលព្យាបន្ទូលដែលកំណែ
បានសង្គ្រោះពីអំពីបាប។

កំណែមានដំនើរខ្ញុំបានយើងទេកហ្ម
ដោយសារប្រុសទេដំនើរខ្ញុំបានលោះ
គឺស្រុលាភ្វេះគឺជាកំខែលរបស់ខ្ញុំ
ហើយនិងការស្វាប់ដែលខ្ញុំស្វាប់។

៨ ខ្ញុំគឺចាតាត្រានីមីអស្សាយជាងសេចក្តីស្រុលាភ្វេះទេ។ ហើយគឺស្រុលាភ្វេះបី យើង មិនអាចបង្ហាញវាទេ...តទួរនេះយើងអាចនិយាយបានចាតាយឱ្យមានសេចក្តី ស្រុលាភ្វេះ យើងកំពុងនិយាយពីវា។ បីនៃនោះពេលដែលយើងអាចបង្ហាញនូវអ្នី ដែល យើងបាននិយាយ បន្ទាប់មកយើងបង្ហាញនៅក្នុងខ្លួនយើង។

៩ ឥឡូវរយើងមិនមែនជាមនុស្សណូតគេខ្លះទេ។ យើងកំមានកំហុសរបស់ យើងដើរ យើងបានធ្វើខ្សោយ។ បីនៃអ្នកយើងទេសេចក្តីស្រុលាភ្វេះត្រូវបាន ថាង ទាំងអស់។ យើងស្វែកចិត្ត ពេលដែលយើងយើងកំហុសរបស់យើងហើយត្រូវបែង មកសំទេសភ្លាមៗទៅមក។ មែនហើយ នោះគឺ—ជាមួកចម្បាំង។ នោះ—គឺ ពិតជាបុរសនិងស្វែនដែលបាន យកចិត្តទុកជាក់។ បុសគ្រប់បាតចេញទៅ

សមរភូមិដោយមានទំនួកចិត្តគ្រប់គ្រាន់ ក្នុងការដើរនៅទីនោះ បើផ្លូវនៅពេលដែល
គាត់ត្រូវបានធ្វើឱ្យបាន បន្ទាប់មកគ្រប់ដើរដែលវិញ្ញាបីយសាកល្មានធ្វើវាមួយនេះទៅ
យើងទេ។ ន្នាត់មានបទចំណុះដែល យុវជននិងស្ថាបីយក្នុងន្នាត់ប៉ុងនៅក្នុង
ព្រះវិហារថា “បើខ្ញុះដូលបូបើខ្ញុះបានដឹង” យើងទេ “បើខ្ញុះដូលបូបើខ្ញុះ...” ខ្ញុះត្រូវបាន
បញ្ចប់ដែលបូបើខ្ញុះបានដឹង។ “សូមឱ្យខ្ញុះព្រាកទេវិញ្ញាបីយព្រាយមាមអ្នកទៅតែ”

សូមអត់ទោសឱ្យខ្ញុះព្រះអម្ចាស់ដឹង ហើយសាកល្មានខ្ញុះមួយ
ទៀត (យើងទេ? យើងទេ?)

បើខ្ញុះដូលបូបើខ្ញុះធ្វើបាប ចូលទៅខ្ញុះព្រាកទេវិញ្ញាបីយព្រាយមាម
អ្នកទៅតែ

សូមអត់ទោសឱ្យខ្ញុះព្រះអម្ចាស់ដឹង ហើយសាកល្មានខ្ញុះមួយ
ទៀត។

¹⁰ ហើយនៅជាមួយមនុស្សជាបូជិននាក់ មួយរយៈម៉ោងនាក់នៅទីនោះជាមួយគ្នា អ្នក
ត្រូវបានចងក្រាប់—ដើម្បីស្រួលរកអ្នកទី១ពេលខ្លះ សូត្រវិនិងវាយចូលក្នុង ចំណោមអ្នក
និងការរួយៗគំនិតរបស់អ្នកហើយ—ហើយបានធ្វើឱ្យដឹងនេះ នោះ។ គ្រាន់តែ
ឈប់នៅពេលដែលវាគ្មោះ។ គិតឡើងវិញ្ញាបីយ គិតត្រូវការនេះ គិតពីពេលដែលអ្នក
អង្គូយជាមួយគ្នានៅត្រូវនូវសូគ័តុងព្រះគិតិស្សយេស៊ូវា។

¹¹ អ្នកខ្លះក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាដាមួកដំដើមណើ ហើយអ្នកខ្លះជាបានឈើ
ហើយខ្លះ៖ទៀតជាបូជិននេះនិងនោះ៖និងរៀងរៀងទៀត។ អ្នករាប់ដែលជាមួយលោកឯង
កលប់ថ្មីពេលអ្នកនៅទីនោះ។ បើផ្លូវនៅពេលដែលអ្នកយើងទៀងទៅនោះ ហើយ
ការរួមដៃខ្លាំងបានគឺនៅទៀង ចូលគ្រាន់តែចាំកន្លែងពិសិដ្ឋុចូចទាំងនេះ ដែលអ្នក
អង្គូយជាមួយគ្នា រឿងពេមួយគត់ដែលមានជាបូជិនហើយ។ កិច្ចការរបស់ អ្នកនិងត្រូវ
បានដឹងទៀតថាអ្នករាល់បង់ដែរ។ បើផ្លូវមួយនោះដែលនិងមិនបាត់បង់ទៀរយ៍។
ហើយបើទៀតដឹងពីជាប័ណ្ណចកណ្ណាល នៃរឿងទាំងអស់ នោះសូមទ្វាយឱ្យដោតរបៀប
ចំណុចកណ្ណាលនោះ ទើស្ថិដែលបាន ទាញរូបយើងនៅទីនោះ។

¹² ខ្ញុះដឹង ព្រមមនុស្សសាយទាំងនេះ! ខ្ញុះត្រូវនៅយុទ្ធផលបំពាក់របស់អ្នក
ទេ។ ជាការពិតសម្បែកបំពាក់របស់អ្នកស្ថាតហើយមុខរបស់អ្នក។ ខ្ញុះគិតថាស្ថានី
គុចចេង ទាំងនេះនៅទីនោះត្រូវនៅណាម្នាក់បានលាបព្រមទេ។ ពួកគេទាំងអស់

¹³ ខ្ញុចដែលប្រើបានអំណោគគុណភាពបង្រួមសនិងបង្រួមស្រីសាន់ ហើយចំពោះជកសិទ្ធិ ឲ្យក្នុងផ្ទះរបស់ពួកគេ។ ហើយនេះគឺជាដូរបង្ហាញពួកគេតាមរឿងនេះ ដែលគេបានលក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេ នៅក្នុងប្រព័ន្ធសការណាតា ហើយបានចុះមកស្ថាកំនៅជាតុ មួយដឹង។ ដឹងគ្នាល្អទ្រព្យសម្បត្តិនេះលើដែលដឹងដើរទៀតទេ។ ដឹងស្ថិតិរកទី ក្រោងមួយដែលបានរៀបការ ហើយអ្នកបានដឹងនោះជាតីជាភ្លោះ

¹⁴ ហើយខ្សែមអគ្គិភាពលំបងប្បសឡើនិងដែនចំពោះភាពពិតដែលពួក ទៅ
មានចំពោះ និមិត្តដែលបានផ្តល់ជំនួយគេនៅពេលយើងបានធ្វើបត្របៀវកដំបូង។
គ្មានការសង្ឃឹមយោទ បើផ្តល់ជូនឱ្យដែលគាត់បានប្រាប់អ្នកថ្វីនិងដឹងហើយ។ រាជម្យក ខ្ញុំ
មិនបានយើប្បាកដូចនេះទេ។ ខ្ញុំដឹងថាមានអ្នកនៅខាងមុខ។ នៅពេលមិត្តរីយ៍ ត្រូវបាន
បានមកចំពោះខ្ញុំដែលធានាអ្នកមិត្តបុន្ណោះដែលគាត់មាននៃពីរមិត្តបាន
ឈរឡើងនៅលើពីរមិត្តនេះ។ ហើយគាត់បានឡើងទៅកំនើងដែលបានខ្ញុំនៅ ហើយខ្ញុំ
កំពងុយនៅក្នុងបានប្រាំ លើនូវប្រុីមួយដូចជាពន្លឹមយ។

គាត់និយាយថា “បង្កួលប្រាកណហំ តើអ្នកទ្វីដោយ
របៀបណា?”

¹⁵ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “បង្កូលទូរគ្រែព្រះក្រុងតំបន់មនុស្សអាក់នៅក្នុង តីណែងនេះនៅមីន់ៗ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “តុល្យនេះអ្នកបានយើង ហើយចូរ ត្រឡប់ម៉ោងវិញបានហើយប្រាប់ពួកគេបានអ្នកដើរដោនៃមកពីព្រះ។”

¹⁶ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំមានកំណត់អ្នកចម្លួយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្របញ្ជី
គ្រួងប្រុសនោះ ហើយខ្ញុំចង់—ជាកំពូកគេនៅក្នុងទីការណ៍—មួយដែលខ្ញុំអាចនៅជាប
មួយតួកគេបាន ហើយពួកគេចាប់ផ្តើមដិលិកទៅខ្មៅតែ បីនេះ អ្នកបានយើងឯងចង់ខ្ញុំ
យើងធ្លាប់ដៃ ពួកគេនៅតែបន្ទាន់ដើរការសែក តាមដែលខ្ញុំដឹង បីនេះអ្នកដែលអស្សាយ
ជានេះដែលព្រះបានធ្វើសប្រាប់ពួកគេ ជាដាច់បង្កើតទៅខ្មៅតែ យើងទៅ មនុស្ស
គ្រប់គ្នា អាចបង្កើតទៅខ្មៅតែ មានភាពឆ្លាត អាចបើកម៉ាសីនចំកស់លេងប្រុងប្រាស់
លក់បាន។ ប៉ុន្មានក្រោកការការណ៍ណាំនៅព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ដើម្បីដឹងនៅក្រោមគ្រប់

ជា មួយគ្នា ដូចនេះនៅព្រៃកនេះ ហើយរក្សាទុរាណមួយគ្នាដោយភាពសុខដុមនិង ឯកភាពគ្នាបែកឱ្យនៅតែប្រកាន់ខ្លាប់នូវរាជសារ។

17 ព្រះជាម្ញាស់អើយ សូមព្រះអង្គ—ប្រទានដល់ប្រជាធិនេនេះ ឲ្យមានអាយុផ្តើម នៅដើមដី មានសុគម្ពុលនិងសេចក្តីអំណារ ហើយបន្ទាប់មក “ឲ្យបានចូលទៅក្នុង សេចក្តីអំណាររបស់ព្រះអម្ចាស់” នៅចុងបញ្ហាប់នៃដំរបស់ពួកគោ។

18 ឥឡូវនេះយើងបានត្រូមខ្លួនរួចជារេសចែសម្រាប់ការប្រយុទ្ធដែលត្រូវបានធ្វើ។ បទចំពុំងគ្រោបានថ្មី ឥឡូវព្រះបន្ទូលកំមកដល់។ ខ្ញុំតិតចាត់ដែលខ្ញុំឈរ នៅទីនេះ ជុចអ្នកដឹងហើយ...បានអ្នកប្រើបាលជាជីវ។

19 ប៉ុន្តែដើម្បីស្ថាប់យោបល់របស់ទាហានរីយ៍គ្រឹងទាំងនេះនៅទីនេះ! ហើយ ខ្លួនខ្ញុំ ការនៃតែចាត់ហើយស្ថាប់អ្នកនៅជីវិត ដែលស្ថិតិនិងទំនុកចិត្តរបស់អ្នក ហើយមី ដែល អ្នកបានដាក់ដើម្បីដើរីហើយស្ថាប់ខ្លួនដែលខ្ញុំឈរជាយុទ្ធផ្សោះ។ ឥឡូវនេះ យើកមិនសម្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នា សារីនិងគ្នានប្រយោជន៍ទៅ។ យើងទៅ វាបាន ត្រូវកំណត់របាយការណ៍ដើរីហើយ ហើយរាយការណ៍របាយការណ៍ព្រះ នឹងមាន នរណា ម្នាក់ដើរីហើយ អ្នកយើងទេ។ ព្រះជាម្ញាស់បានហើតផ្លូមឱ្យយើងទៅ។ ត្រូវ—បានភ្លាប់ កិច្ចការដើរីអស្សារូរបស់ទូទៅដូចនេះ នៅពេលដែលទ្រូងបញ្ហា ដើរីមួយ មានដើរីមួយ នៅទីនោះដើម្បីជួបចាត់ដើរីមួយនោះ។ ទីដីម្រោងដើរីមួយទៅទៅ នឹងការរំបារិបស់ ទីដីម្រោង។ វាបាន វាបាន ត្រូវកំណត់របាយការណ៍។

20 ខ្ញុំចូលចិត្តពាក្យដែលបងប្រុសដែនប្រើគុងការអធិស្ឋាននៅព្រៃកនេះ “ចូលក្នុង ដំនីជាយការគោរពបែងច្រៀង។” ខ្ញុំមានអាមុណ្ឌដូចខ្លះនៅពេលដែលខ្ញុំដាក់ ស្ឋាននៅទីនោះ—ដើម្បីចូលមកក្លែងដែលព្រះបាន គោរព។ ហើយ ជានិច្ចកាលចូរក្សាប់បែបនោះ។ មិនចាបានសក្រែកដោយ...

21 ឥឡូវកំណ្មែប កំណ្មែបដើរីនេះ។ បងប្រុសទូទៅអ្នកនឹងដែនជាតិសេស។ ឥឡូវនេះ អ្នកតិតចាតាសាតាតំងនឹងនៅប្រព័ន្ធគិរាបន្ទូដែនេះ ដោយគ្នានខបសត្រូវ? អូ ទេ។ វាបានការដាក់មិនអាចចេញទេ។ វានឹងហេរោះហើរចូលបងប្រុសព្រៃងព្រៃងនេះដូចជាមួយប៉ុន្មាននៅពេលដែល—នៅពេលសក្រែរចូលដាក់ទីកន្លែងនៃព្រះវិញ្ញាបាយនៃព្រះ លើកបទដូនមួយប្រព័ន្ធដឹងវារឿ។ សូមបន្ទាប់ហើយអធិស្ឋានទៅចំពោះព្រះ។ គោរពជាប់ទៅកាន់ព្រះ។ ត្រូវការប្រើប្រាស់បញ្ហាប្រាកបដាក់មួយក្រុងព្រះ។

“មនុស្សទាំងអស់នឹងដឹងថា អ្នកជាសិស្សរបស់ខ្ញុំមែន នៅពេលដែលអ្នកស្របាយៗ ត្រាខោនីព្រៃទៅមក។”

²² ហើយខ្ញុំបានគិតមួយឡើតិច ការប្រែងល្អណាស់! មានសំលេងពិធាជំនេះ! តើតើជាប្រមូលយ៉ាងណានៅពេលបុរសនិងស្ត្រី ឬនិងប្រពន្ធដើម្បី ពេល ចាស់និង រំយកណ្ឌាលអង្គុយជាមួយគ្មានទៅឯើស់ ខ្ញុំបានគិតថា “មែនហើយពួកគេគឺវា មានវានៅត្រីសក្តី ពួកគេគឺវាតុចុះទៅទៅនៅក្នុងការធ្វាយកាមវិញ ដូចនេះ។” បន្ទាប់មក អ្នកយើព្រៃទេ មិនគ្រាន់តែជាអ្នីដែលប្រព័ន្ធបានហេរិងនៅ ទាំងនេះខ្សោយឱ្យនៅទេ យើព្រៃទេ? កុនក្រោមកំពុងគ្រោបានគេហេរិង យើព្រៃទេ ចេញពីទូទៅនេះការងារបស់ខ្ញុំគឺនេះដើម្បីហេរិង ហើយបន្ទាប់ក្នុំ ទាំងនេះ និងកំន្លែងដែលអ្នកធ្វើការប្រជុំនៅមួយគ្មាន ហើយការសំភ្លាប់អ្នីដែលអ្នក ចង់ ចិត្តឲមក្នុងវា មិនបានប៉ុណ្ណោះទេ ដូចជាក្នុងនៅឯើស់ ដូច្នេះអ្នកនឹង មិន... ហើយកើតិចស្តីខ្ពស អ្នកហេរិងមនុស្សមាក់នៅឆ្នាំយើហើយអធិស្ឋានពីរ ហើយ អ្នីងើបាននេះ។ ទុកវាទូរិសក្តី ដូច្នេះប្រវិញ្ញាបាលហិសក្តីអារម្មណកំន្លែងមក។

²³ ព្រះចូលចិត្តការច្នាយបង្កើ ហើយនៅពេលដែលអ្នកក្រាបច្នាយបង្កើទេ វា មិនត្រីមតែជាបំផុំដូចយើងទេ តែជាការប្រែងកាមស្នាតីនៅការច្នាយបង្កើ អ្នក យើព្រៃទេ បន្ទាប់មកអ្នកមានអារម្មណការពីព្រះវិញ្ញាបាលហិសក្តីត្រឡប់មកវិញ។

²⁴ ហើយខ្ញុំបានយើព្រៃបុសវិយក្នុងដីអស្សារ្យមាក់នៅទៅឯើស់ គ្រាន់តែគិតអំពីថ្ងៃ ដែលក្រុមរឿងអង្គុយនៅទៅឯើស់ បុសវិយក្នុងនិងប្រពន្ធផុចចាយបស់ពួកគេអង្គុយ នៅទៅឯើស់ ហើយបុសដី គ្រាតគ្រាតអង្គុយនៅទៅឯើស់ហើយយំដូចជាក្នុងក្នុង។

²⁵ ហេតុអ្នី មិនបានស្តីពីថ្ងៃ ពួកគេនៅទៅឯើស់ នៅតាមផ្លូវរស់នៅក្នុងអំពីកំដិត និង ភាពកម្មកំនែលហាកិយនិងអ្នីដើរ។

²⁶ ហើយក្រុរគិតថាអ្នកអារម្មនៅដោចំពីត្រា ហើយប្រមូលដីដូចនេះនៅកំន្លែង ណាមួយ ដូចដែលនិងទូទៅទាំងអីកំណើងបាននិយាយថា “មិនបាន គើរការយ យ៉ាងណានៅដែលបងបុរីមួយគ្មានក្នុងសាមត្ថីភាពា វាគ្មានជាបាន ប្រុងដែលប្រុរាប់ ពុកចង្វាប់បស់អ្នីនេះ ដែលធ្លាក់បុរាប់ទៅលើសម្រៀកបំពាក់ បស់គាត់។” ដែល ប្រុងនៅពេលបានចាក់...នៅ៖ តើអ្នកដឹងថាប្រុងតាំងធ្វើ សម្រាប់អ្នីទេ វាបានការ ពារគាត់ឱ្យនៅនៅក្នុងគ្នាមាននៃព្រះ។ យើព្រៃទេ គាត់ត្រូវតែបានចាក់ប្រុងដោយ

ប្រជាកំងនោះមុនគាត់ចូលទៅនៅក្នុងវត្ថុមានរបស់ព្រះ។ ហើយនៅពេលបងប្លុនអាចសែនៅជាមួយគ្នានៅក្នុងការរួមចាន រាជ្យបានគេប្រែបង្រៀនដែលបងប្លុនក្នុងវត្ថុ មាននៅព្រះអម្ចាស់ជាមួយនឹងការចាក់ប្រជាកំងជាបងប្លុនជាមួយគ្នានៅក្នុងសាមគ្គីភាព។ ប្រជាកំណាច់ “ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ”

27 ឥឡូវរួមឱ្យដោលនាមពីរបានបងប្លុនយើងបាននិយាយនៅព្រឹកនេះ ចូលទៅក្នុងដំនីកិច្ចសែនបារបស់ព្រះអម្ចាស់! ឥឡូវនេះ ព្រះវិបិតាអីយ យើងដឹងថាគ្រោមមនុស្សនេះនៅទីនេះ ហើយឥឡូវអ្វីដែលទូលបង្គំនិយាយ ទូលបង្គំនឹងគ្រឿងផ្លូវយើងនៅថ្ងៃដំនុំជម្រះ។ ហើយនេះគឺជាក្នុងរបស់ទ្រង់។ សូមប្រចាំនាទុ ដល់ពួកគេព្រះវិបិតាអីយជាបន្ទូលទៅក្នុង ប្រចាំនាទុដែលបងប្លុនយើងអ្និតិត្យរបស់ទ្រង់ បានដឹកនាំមនុស្សទាំងនេះដើម្បីដែលយើងធ្វើដំណើរទៅដល់ថ្ងៃខែចំបែក ហើយបន្ទាប់មក ឯព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ សូមដឹកនាំយើងទៅការនៃព្រះរាជបុត្រា។ ដូលវាគ្រោះអម្ចាស់អីយ។

29 បំបែកនំបីងនៃជីវិតជាប់យើងតាមយោះព្រះបន្ទូល។ ហើយយើង...ឥឡូវនេះ យើងដឹងថាយើងកំពុងប្រយុទ្ធបើយ។ យើងកំពុងជាក់បំណែកនៃគ្រឿងស៊ិកនៅទីនេះរបៀបបានទាំងនេះដែលពួកគេនឹងគ្រឿងប្រយុទ្ធដាមួយពេលបងប្លុនដែលនៅសល់ក្នុងដីតាំង ហើយទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានព្រះអម្ចាស់អីយ ថាទ្រង់នឹងជាក់ធ្វើក គ្រឿងគ្រឿងបំផុកដែលគ្រឿងកន្លែង ដែលពួកគេអាចការពារប្រសាំងនឹង—សក្សា។ នៅពេលណាដែលវាមកប្រជាកំងនោះនឹងពួកគេ។ សូមផ្តល់ខ្សោរព្រះអម្ចាស់អីយ។ យើងអធិស្ឋាននៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្តី។ អាម៉ែន។

30 ឥឡូវ ខ្ញុំគឺនិយាយ—យើងបន្ទីច ព្រះខ្ញុំមិនមែន ខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកដឹកនាំដែលបានបណ្តុះបណ្តាលទៅ។ ខ្ញុំដឹងថាមានមនុស្សនៅទីនេះដែលឆ្លាតវាងដី ពួកខាងបញ្ញា ហើយបានពេញគេងដីមីកកនូវនេះ ក្នុងការបន្ទាប់ខ្លួន។ សារកប្បែលដីអស្សាយ ខ្ញុំគឺអំពីព្រះបន្ទូលនៅពេលគាត់និយាយថា “ខ្ញុំមិនបានមក ករអ្នកដោយការទាក់ទាញពាក្យសំដីរបស់មនុស្សទេ ពីព្រះអ្នកនឹងជាក់ជានៅឯណ៍ សំអ្នកនៅក្នុងនោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំមកជាអ្នកដោយអំណាច់នៃព្រះវិញ្ញាណ។” យើងទេ អ្វីដែល

អស្សាប្រជែលគាត់មាន គាត់បានទុកវាមួយទេរក។ ហើយខ្ញុមានអាមេណា នៅព្រៀក នៃដំបូងជាបុរសនៅទីនេះ ដូចជាបងប្បសហកតិ និងបុន្ថែជាព្យាបន្ទោះ មកពី វិស៊ិយបេសកកម្ម ហើយអ្នកភាគច្រើនជាមនុស្សដែលឆ្លាតិនិងរងផ្ទាត់។ ហើយខ្ញុមានអាមេណា តិចចូចជាហានសំកុងការណ៍រោន នៃដែលគ្នាន ការអរប់ប្រើប្រាស់ ពីមនុន។ បុំនួនខ្ញុមឈឺ... ហើយដើម្បីម៉ែនបាននូវជាអ្នកដែល—បាននឹងបន្ទាបខ្លួនចំពោះ អ្នកទាំងអស់ ជាក់វាមួយទេរក ហើយអង្គុយស្នាប់ចំពោះ មនុស្សដែលស្វើកែត មិនត្រូវបានបើរី ឬ សុី ឯងទៅមានមនុស្សអ្នករោនចំពោះ វាមិនមែនជាអ្នក ដែលអាចបើកស្នាប់គាត់ចំពោះ ហើយដើម្បីការបន្ទាបខ្លួន។

³¹ ខ្ញុតិតថា ចិត្តរាជ្យបានវាសំដើងដោយមនុស្ស មិនមែនដោយសាប់ជុំដើរសំគាត់ប្រុសចំបូលនៅក្នុងដែលសំគាត់ បុំនួនគឺជាផងដំរីសំគាត់ដែលគាត់បាន អធិស្ឋាន។ ខ្ញុតិតថានោះជាអ្នកដែលធ្វើឱ្យមនុស្សបន្ទាបខ្លួន។

³² តុឡូរនេះខ្ញុម៉ែងអាននៅព្រៀកនេះនៃព្រះគម្ពុជាមួយចំនួន។ ហើយខ្ញុមួលចិត្តព្រះបន្ទូល។ ចុំអ្នកវិញ? តុឡូរយើងច្បាយបង្កំព្រះអម្ចាស់ ហើយយើងនឹងបន្ទាយបង្កំច្រោះ។ តុឡូរនេះសូមចូរយើង—ច្បាយបង្កំច្រោះដូចជាដារមុខទី ដូចដែលវារ៉ាសនុងកាត់យើង ដើម្បីការក្នុងដែលយើងកំណុងឱ្យ។

³³ ហើយខ្ញុមឈឺ—ខ្ញុស្ថាក់នៅពីរព្រះនេះជាក់នៅមួយដែលខ្ញុតិតថា ខ្ញុមឈឺ—បង្កំនួនអ្នកដែលខ្ញុម៉ែងនឹងឈឺ និងអនុវត្តលើវា នៅពេលដែលយើងចាកចេញ ហើយយើងនឹង បង្ហាញចំណុចដូចដែលខ្ញុម៉ែងនឹងបន្ទាបខ្លួនទុកធនិតិត្រិកសារបស់គាត់នៅព្រៀកនេះ។ ចាកាត់ចាប់បាន។ បុំនួនអ្នកមិនអាចនិយាយវាបេច្ចាតីដែលបានបូន្មាន អាតីដើម្បីបានទេ បុំនួន យើងចេញទៅ សូមអង្គុយហើយសិក្សាតីវា។ សូមបន្ទាលិក្សាតា មួនហើយមួនឡើត។ វាតិចាករយប់ណាស់។ ដូច្នេះមនុស្សជា ប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ ពីវា! ហើយតើអ្នកដើងទេ ហ្មុងកុច—ដើយ វា—វាបានមួយកុងចំណោមមនុស្ស ទាំងអស់? វាកំពើដែរពីរីន្ទី។

³⁴ បើពួកគេមិនអាចយល់ពីព្រះយេស៊ូជាប្រះអម្ចាស់និងព្រះអង្គុយសិក្សាត់របស់ យើងទេនោះ (សូមឱ្យតែសារករបស់ច្រោះ យើងទេ) បន្ទាប់មកពីយើងអាចរំពិន ចានិងយល់ពីវានៅក្នុងចំពោះបានបូ អ្នកយើងទេ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់និង

និយាយអ្វីដលច្បាត់ អ្នកដឹងហើយត្រឡប់នឹងមិនពន្លាល់វាទេ។ ត្រឡប់គ្រាន់តែមានបន្ទូលប៉ានោះ។ ជាមាត្រាបេរិក “លើកដែលដំឡើកបិទាត់សាត់ របស់ក្នុងមនុស្ស និងដឹកពីឈាមរបស់ត្រឡប់ នោះត្រានិវិភាគនៅក្នុងអ្នកទេ”

៣៥ តើម្នាក់នេះគឺមានអ្វីកីតិក្រឹង បើ—មានត្រឡប់ពាណិជ្ជកម្ម គិតិាលបុជ្យាយិកបុនរណាម្នាក់ មកនៅក្នុងក្រុមដំនាំនោះនៅថ្ងៃនោះដែលត្រឡប់មានបន្ទូលទេ? ពួកគេនឹងនិយាយថា “បុរសនេះគឺជាបិសាបជញ្ញកំឈាម តាត់ចង់ដឹកឈាមគាត់។” យើងឯឡេ ត្រឡប់នឹងដែលបានពន្លាល់ពីវាទេ។ ត្រឡប់គ្រាន់តែមានបន្ទូលពីវាបានក្រុមកំណើន ដោយបុជ្យាយិកបុនរណាម្នាក់ហើយពន្លាល់ពីរបៀបដែលវាក្រុះបាន ដូច្នេះអ្នកដឹងទេ “បិទាត់សាត់របស់ត្រឡប់ហើយដឹកពីឈាមត្រឡប់” ដូច្នេះហើយ ត្រឡប់គ្រាន់តែមានបន្ទូល ដីងទាំងនោះ។

៣៦ ហើយចុងក្រាយ ពួកសារកៅនៅថ្ងៃម្ខាយ សូម្បីតែបន្ទាប់ពីការស់ ទេដីងវិញ កំដោយ នឹងមានម្នាក់កំពុងដំឡើកស្ថាបស់ត្រឡប់ គឺយុបារាងដែលត្រឡប់ស្របតាមឱ្យ។ តាត់គឺជាបុសរីយេក្រុងម្នាក់។ ហើយត្រឡប់មានបន្ទូលថា “គឺមានអ្វីកីតិក្រឹងទេ អ្នកបើបុរសនេះដែលចាប់ខ្លួន?” មានការនិយាយចេញម្ចាស់ ក្នុងចំណោមពួកគេថា យុបារាងនឹងមិនស្ថាប់ទេ—ហើយត្រឡប់ព្រះយេស៊ូវាបានគ្រោះប៉ុ មកវិញ។ ព្រះយេស៊ូវាចិនបានមានបន្ទូលដូច្នេះទេ។ ត្រឡប់គ្រាន់តែ “អ្វី...?” មានបន្ទូលស្អាត់ថា “គឺមានអ្វី អំពុលដល់អ្នកបើគាត់ចេះដែងចាំ?” ហើយបន្ទាប់មក ប្រាកដណាស់ អ្នកអាន—នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់យើង របៀបដែល—ព្រះ... ថាព្រឡប់មានបន្ទូលក្នុងគោលបំណង។ ការទាំងអស់នេះ សូម្បីតែមានគោលបំណង។ ព្រះបានយកយុបារាងរីយេក្រុងនោះ ហើយបើកគាត់ទៀតដីងដោយវិញ្ញាណា ឱ្យបានយើងបានយកគាយាងមករបស់ត្រឡប់ ហើយបានចូលទៅ—ក្នុងសម័យដែលគ្រោះមក។ យើងឯឡេ បាននិយាយថា “គឺមានអ្វីកីតិក្រឹងដល់អ្នកបើគាត់ដែងចាំ?” ត្រឡប់នឹងបានដែលចាប់តាត់ដឹកសារចំណោមទេ បុំនែ—បុំនែព្រះបន្ទូលដែលត្រឡប់បាននិយាយតាមរយៈតាត់បាននាំយើងមកដល់គ្រាន់ដែលយើងនៅពេលនេះ។ ដូច្នេះវាទាំងអស់ធ្វើការជាមួយគ្មានដឹកពីឈាម។

៣៧ នៅក្នុងឯម្ធាមដែលជាជាតិក្នុងដែលផ្តាល់ស្ថាប់ខ្លួន ឱ្យបានយើង—ពីរឹបីនៅទីនេះ ហើយប្រើបាលជាផីរទៅបីខំបុង ពីខំខុំគិតថាគីដឹងហើយ កោះអានវាបាន ហើយ

នៅក្នុងរដ្ឋបាល សូមព្យាយាមទន្លេថា ពីរដែលលើបំផុតតាមដែលខ្ញុំដឹងដោយ
ជនយើព្រះវិញ្ញាណបិសទៅ រួមជំពូកទៅ។

ជីថ្យេះ បងប្លនអើយ ទីទួនអូការល់ត្រា ដោយសេចក្តីមេត្តាករុណាកន្លែង ព្រះ ត្រូវបានជ្រាយូរការយទកជាយញ្ញបុជាស់ ហើយបិសិទ្ធិ ដែលគាប់ព្រះហប្បុទ្ទិយដល់ព្រះ ជាការគ្រារពេះអូការល់ត្រា ដែលមានទំនុង

³⁸ ខ្ញុំតិចថាបាតិតាល្អស់ស្ថាគណនាស់សម្រាប់ក្រុមនេះនៅព្រៃកនេះអ្នកបានធ្វើ។ តើខ្លួនរួន៖ “ហើយ” ហើយគឺជាលួចបំផុចដែលខ្លឹមប៉ា។

កំពុងត្រាប់គាមសម្រួលនេះទីរីយ ចូរទួលអកកាលប់ត្រាបានដ្ឋាស់ព្រំវិញ
ដោយគំនិតបានកែដាច្បីទៀត ដើម្បីនឹងអាចលើមីលទូទានស្ថាល់
បំណងព្រះហប្បទីយនៃព្រះ ដែលណូ ស្រួលទទួល កើរឃុំត្រូវប់លក្ខណ៍
ជួយ។

³⁹ នោះជាអ្នកដែលយើងទាំងអស់ត្រូវដោតី “កំយកតាំងបាមលាកិយនេះ បុន្ថេត្រូវបានធ្លាស់បញ្ចប់រាយការកំណើនតាំងនៃគម្ពស់យើងដើម្បីធ្វើឱ្យលូតតែខ្លះ តាមព្រះហប្បច្ចិយដែលគាប់ព្រះហប្បច្ចិយព្រះជាមាត្រស់” ឥឡូវនេះយើងត្រូវបានសង្ឃឹមដូចជាដែលយើងមាន និងដែលយើងបាន ពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណភាគីសុទ្ធផួចដែលយើងធ្លាប់មាន ឥឡូវនេះយើងចង់ បានគឺតាំងនិតិដែលស្ថិតនៅក្នុងព្រះគ្រឿសុដើម្បីគឺដែនឡើកដើម្បីយើងដើម្បីខ្សោយយើងបានធ្លាស់បែបពីរឿងធម្មជាតិ នៃជីវិត និងត្រូវបាននាំការដើម្បីធ្វើឱ្យបានលូតតែខ្លះតាមព្រះដោយការធ្លាស់បញ្ចប់រាយការវិញ្ញាណភាគីបន្ទូលបស់ព្រះដោយព្រះបន្ទូលបស់ទ្រង់។

តុកដ្ឋានបទរបស់ខ្លួន: អំណាចនៃការផ្តាស់ប្តូរ

⁴⁰ ខ្ញុំអាចទូកពេទ្យតម្លៃបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ។ ឥឡូវ រាជ្យប់កាលពីប្រើប្រាស់ផ្តល់នៅពេលខ្ញុំនៅយុវវិជ្ជបុរសភ្នែងទាំងនេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចាំបាច់កំណត់ចំណាំបច្ចុប្បន្នសង្គម ហើយ—នឹងជួរនៅពេលខ្ញុំកំពុងសិក្សា។ តែតុល្យរកដោយពី ខ្ញុំបានសោរពេកអ្និតានជាតុំយកស្រួលក្រុចមួយការាមខ្ញុំ។ ហើយ—ពេលខ្ញុំទូលាបានអីមួយ ហើយវិនិច្ឆ័យតាមចំណាំរបស់ខ្ញុំ។ ហើយជាប់ចំណាំរបស់ខ្ញុំ។

៤១ បុំន្តែ មិត្តជាឌីស្របតាមពីរដីយ ខ្ញុមិននៅក្នុងដូចអ្នកទាំងអស់នោះទេ នៅត្រីកនេះ។ បុំន្តែខ្ញុមានសំហេយ ខ្ញុមានផ្លូវការតាមការគោរពប្រើនឹង។ យើងទេ ហើយដោយបានផ្លូវការតាមការគោរពប្រើនឹងដែលអ្នកមាន នៅត្រីកនេះ។ យើងទេ? ដូច្នេះខ្ញុម្យាកដថាអ្នកយល់ហើយ។ ព្រមៗបានជាក់ខ្ញុមាយេរោះវា ដែលជីវិភាសសំខ្ពែកចានីនេះបើជួយអ្នកយើងដើម្បីនិយាយថា “នេះគឺជាក់យើងទេ។” ហើយអ្នកទាំងអស់គ្មានតែលើផ្ទុកនោះ។ បុំន្តែមនុនខ្ញុមានមនុស្សអ្នកបានបើកដូរសម្រាប់ខ្ញុម៉ោ។ យើងទេ? ហើយយើងបើកដូរសម្រាប់អ្នកកៅទៀត។ ហើយ ដូចដែលអ្នកបានយើងទេឡើឡើឡើឡើ៖ ដើរចាស់កាន់តែចាស់ហើយសញ្ញាប់គ្មានទាំងអស់ នៅលើគាត់និងនៅពេលម្មាយលាកបូលបាននិយាយថា “ខ្ញុមានការកត់ចំណាំ ពីរបោះយេស៊ូវគ្រឿស្សនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុម៉ោ” អ្នកយើងទេ? របៀបដែលជីមួយចេដ឵លលើសញ្ញា ដោចំណាំទាំងនោះ៖ ខ្ញុមិត្តថាគារយកគោរព ដូចដែលគាត់បានប្រជាធិក ចំពោះជីមួយចេដ឵ល

⁴² តម្លៃវនេះ: “ការធ្វើសំបុរី” ខ្លួនបៀវិជ្ជការនៅក្រោមហិរញ្ញសេវាសាធារណៈ ដែលបានកំណត់ដែលយើងមានម៉ាស៊ីនធ្វើសំបុរីនិងដើម្បីធ្វើសំបុរី។ តម្លៃវនេះពាក្យនេះគឺជាទាក្យមាននៃយចាន់ក្នុងខ្លួនរាយការណ៍អ្នីមួយដែល... ដើម្បីធ្វើសំបុរី មាននៃយចាន់ក្នុងខ្លួនរាយការណ៍អ្នីមួយដែលក្រុះបានធ្វើសំបុរី អ្នីមួយដែលក្រុះបានធ្វើសំបុរី ពីរឿងមួយយទេតៅ”

⁴³ ហើយដូចជំនួយខ្លួចដីនិយាយ សម្រាប់សែសិបត្រាំនាទីបុរាណម៉ាងបន្ទាប់—លើការធ្វើសំបុរី ខ្លួចដៃ—ប្រើអគ្គបទនេះ។ ហើយខ្លួចដីនិយាយធ្វើដីនេះ។ នៅក្នុងបាន ហើយដូចជាប័ណ្ណការាសំរួល។ ហើយដូចជាបងប្រុសនៅអូរុបីបំពេទបាន និយាយថា “យកវាកើយគ្រាន់តែសិក្សាតី បន្ទិចឡៀតា” យើងទេ គិតពីវា បន្ទិច។

⁴⁴ ដើម្បីត្រូវបានផ្តល់បន្ទីរគឺត្រូវបាន “ផ្តល់បន្ទីរនិងបង្កើតអ្នកមួយខុសត្រូវ”

46 ខ្ញុំគិតថានៅ៖ជាតីដែលបូលក្រុរៀពេមាននៅក្នុងចិត្តនៅពេលគាត់និយាយ ថា “អ្នកបានធ្វាស់បូលដោយ—ដោយវាំលីកជាតី។” យើងទេ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់វាទៅ ព្រះក្រុរៀវា “ហើយកំពើត្រាប់តាម” អ្នកដឹងទេជាតីដែលមានន័យថា ផ្លូវត្រាប់តាម។

...កំត្រាប់តាមសម្រេចនេះឡើយ ចូលចូលការណ៍ត្រាបានធ្វាស់បូលវិញ ដោយតំនិភាទានកំជាតីឡើង...

47 “តំនិភាទានកំប្រៈ” ធ្វើដែលអ្នកជ្លាប់គិត ដែលមានតម្លៃសូមជាក់បូលយ៉ាងក្រោម ហើយត្រាបានធ្វាស់បូលទៅជាតីធ្វើដែរឡើត អ្នកដែលអ្នកជ្លាប់មានពីពេលបូល ទៅអ្នកដែលអ្នកមាននៅពេលនេះ។ យើងទេ?

...ដោយតំនិភាទានកំជាតីឡើង ដើម្បីនឹងអាចសិក្សាដានស្អាត់បំណងក្រោះហប្បីចំយ៉ាន់ក្រោះ ដែលណូ ស្រួលទទួល ហើយ ត្រូវបំលក្ខណ៍ដឹង។

48 អូនោះគឺជាតីដែលយើងយកប់ត្រាចងដឹង តើក្រុរៀដើរបានដឹងដឹងឡើងទេ? យើងនៅទីនេះយើងប្រុណាទោះឡើង។ ច្រង់បានសរុប្បានយើង តម្លៃនេះយើងចង់ដឹងពីរីដែលក្រុរៀដើរ ហើយយើងកំពុងព្យាយាមបានដំបានទៅមុខបន្ទិចនៅព្រៃកនេះ ដើម្បីបង្កើតនូស់ជាងនេះ។ ពេលខ្លះយើងក្រុរៀយក្នុងដែល...អ្នកត្រាន់តែការតែបី...រហូតដល់យើងយើងក្នុងដែលវាកំពើកំឡើង។

49 តម្លៃនេះនៅក្នុងលោកបុរីគិតិជំពូកមួយ “ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបាន ពាននៅលើថ្ងៃទីក” យើងដឹងថាទីក... ហើយ—ហើយព្រះគីឡូបាននិយាយថា “កាលពីដើមដំបូង ឡើងយ៉ា” ដែនដឹងនេះគ្នានៅម្រេចបំបចនហើយនៅទេ។ គ្នានៅថ្ងៃប៉ុន្មោះត្រាន់តែជាការងារដឹកនាំការពីរហូតដែលជាបុរាណកងត្រូវ ឱ្យនូវតាកំពូកមាននៅក្នុងបីដឹង។ គ្នានៅថ្ងៃសោះប៉ុន្មោះបូលទៅក្នុងទីនឹងតែដែលគ្នានៅពីនឹង ប្រើធ្វើដែរឡើត ក្រុកពីទីក ហើយជាយករដ្ឋាមួយដែរតែហើយវិញ្ញាណការវិចិកនៃការងារមួយ។ វាបានក្នុងបីដឹងជាតី—មានក្នុងបីដឹងជាតី—បង់—ដឹងបានការងារក្នុងបីដឹង។

50 ហើយនោះគឺជាតីដែលយើងបានភ្លាយជានៅពេលដែលយើងក្នុយ ជាតាករដ្ឋាមួយជាតី—បង់—ដឹងបានក្នុងបីដឹង។ ដោយគ្នានៅក្នុងបីដឹងជាតី។ ដោយគ្នាន់

ក្រោន់តែប្រកបយ៉ាងិរី ក្នុងទីនេងដែមិនដឹងថាទៅលណា យើង...កំន្លែងណាយើង កំពុងទៅ។

⁵¹ ព្រះជាម្ញាស់បានយកភាពវិករវង់ដែលភាពឃើញមកធ្លាក់បុរាណាស្អានអេដន យើង្ហោទ ដោយព្រះបន្ទូលបស់ត្រង់។ នៅលើការរៀបចំដែលយើង្ហោបាន ធ្លាក់បុរាណាយព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។ នៅពេលដែលព្រះទ្វាច់មានបន្ទូលថា “ចូរឱ្យ មានពន្លឹះឡើង” ហើយភាពវិករវង់នៅទីនោះនៅជួរព្រះអាជិក្ស ហើយចាប់ ធ្វើមិ វិបែកបែនជាដីព្រះអាជិក្ស ហើយបានភ្លាយជាស្អានច្បាប់អេដន ពីព្រះវា គោរព ប្រពិបត្តិកាមព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។ វាបានធ្វើកាមព្រះប្រចាំយដ្ឋានតែម្ខារៈ បស់ ព្រះជិត្តភាពវិករវង់បានធ្លាក់បុរាណាផ្លូវទៅកុងស្អានច្បាប់អេដនដោយព្រះបន្ទូ លបស់ព្រះ។

⁵² តិច្ឆិនេះជាអ្នកដែលយើងនៅទីនេះ។ ដែលសារបស់ខ្ញុំមកតាមជាមួយព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។ យើងត្រូវតែការ៉ាដោយមិនគិតថីអ្នក ដែលកែតាមទីនេះយើង។ តែនៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូលនោះជានិច្ច។ សូមទិន្នន័យឱ្យបំណងនិង គោលបំណងបស់អ្នកដើរយោងទៅតាមព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។ បើកមិនមែន ទេសូមទុកវាកិច្ច នៅម្នាក់នេះដូច។ យើងទេ? បើនេះបើកនៅជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលបស់ព្រះហើយនៅជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ ដូចដែលអ្នកការតិច្ឆិនប៉ុចំ។

⁵³ តិច្ឆួននេះព្រះជាម្ញាស់ពេលខ្លះ៖ ដូចជាប្រជាពលរដ្ឋសំអ្នកនៅព្រៃកនេះដែរ ទ្រង់
មិនអនុញ្ញាតឱ្យភាក់ពីតិច្ឆួនដែលបាយយប់ទេ។ ទ្រង់ឱ្យ ព្រះ...យើងជាម្នក ដែល
បាយយប់។ ព្រះជាម្ញាស់មិនដែលបាយយប់ទេយើ។ ទ្រង់គ្រាន់តែមានបន្ទូល ហើយ
កាន់ឯងកើតឡើង នៅពេលទ្រង់មានបន្ទូលអ្នកដោយវារៀវក់ពីតិច្ឆួន វាកាន់
កើតឡើង។ ទ្រង់—ទ្រង់ឱ្យរាជការពេលដែល។

⁵⁴ ព្រៃងឱ្យកមាមហេរិញ្ជកគេជាតុអង្គលីវិល្បាច្រនៃបទគម្ពី នោះគឺយកនៅលើព្រះបន្ទូលបស់ព្រះក្រុមភពិត ពួកគេបាននិយាយថា “ព្រះបស់យើងគឺអាណាពរិដោះ យើងដេច្ញាតីគុណភើងជីសាបាននេះ ទោះយើងណាត” យើងច្បែក យើងនឹងមិន ឱនក្បាលចំពោះរូបចំលាក់នេះទេ ពីព្រោះវាប្រជាធិបតេយ្យព្រះបន្ទូល យើងច្បែក យើងដេច្ញាតីសម្ងាត់យើងក្រោងនឹងលើកយើងដេច្ញាតីមួងឡើត អ្នកយើងច្បែក យើងដេច្ញាតី កែឱយពួកគេព្រៃងបានអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេដើរហូតដល់គំរូនៃគុណភើងដែលនេះកែឱយទៅការឡើង ដំបូងទៅឱយភាគាក់ដូចជារោងមិនបានយកចិត្ត

ទុកដាក់ ដូចជាសុម្ពភ័យមិនសម្រេចមែនដែរ ប៉ុន្តែឡើង តែងតែប្រាប់មែនពួកគោ។ ទ្រង់គឺតែងតែមើលបឹងនេះ។

⁵⁵ ព្រះជាម្នាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចុរីខីមានពន្លឹះទ្រូវ” ហើយប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំ វាទានចំណាយពេលបង្កើតសុនអាចដែននេះទ្រូវមានទ្រូវ ហើយយើងវ្វេះ ពានបង្កើននៅក្នុងបទគីឡូ “មួយថ្ងៃនៅលើដែនដីគី...បុ—បុ—បុដូចជាមួយពាន់ ឆ្នាំជាមួយព្រះ មួយពាន់ឆ្នាំនៅលើដែនដី គីមួយថ្ងៃជាមួយព្រះជាម្នាស់។” ដូច្នេះវាទានចំណាយពេលប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំដើម្បីបង្កើតដែនដីនេះ ហើយវាទាតា សុនអាចដែនមួយ។ ប៉ុន្តែអ្នកយើងបាន វាតីជាប្រពេលជាគ្រួសអស្តារ្យនៃភាព ដែលទាន់អស់ ទ្រង់—ទ្រង់មាននៅក្នុងគីតិបស់ទ្រង់ នូវវីដីលប្រជុំចង់ធ្វើ។

⁵⁶ ដូច្នេះនឹងបុសម្នាក់ដែលបានដិលិតលួតខ្លឹះនេះ នៅពេលដែលបុសនោះ... នៅពេលបែងប្រឈប់នៅទីនេះដែលបានរចនាសុននេះ គីអ្នកនឹងធ្វើយ៉ាងដូចមេបង វាតីនៅក្នុងគីតិបស់អ្នក អ្នកបានធ្វើបេញ្ញាតីនិមិត្តនោះ។

⁵⁷ នោះជា឴ិដែលប្រពេលបានធ្វើចំពោះលោកឯម្ភ ទ្រង់បានធ្វើ វាតីនៅក្នុងគីតិបស់ទ្រង់។ ហើយបីអ្នកកត់សម្ងាត់ វាកេត់ទ្រូវដោយការិតុន ដូចជាព្រង់កំពុងបន្ទូនការនៃតែរីន គ្រប់ពេលដែលធ្វើអ្នកការនៃតែជាមួយ។ ប៉ុន្តែយើងបានទ្រង់គីនៅពីដែលការនៃតែរីន ហើយបីអ្នកការនៃតែអនុញ្ញាតឱ្យវារីន្ទូនទៅ អ្នកយើងបាន ដី ឱចាប់ដើមនំមកដែនដី ពីដីនៅក្នុសសារ្យ ត្រីជាដើម វាតូលមកក្នុងបក្សនឹងសត្វពាហ៍នេះ ហើយបន្ទាប់មកគីមួយនៅក្នុង រូករាងត្រូវបានបន្ទូនបស់ទ្រង់ជាបុសម្នាក់ ហើយណាយបែន្រានៅទីនោះមើល ព្រពេជាការ ស្របចំនៃភាពលូតតាត ខ្លោះបស់ទ្រង់ ពីវីដីលប្រជុំចង់បាន។

⁵⁸ នោះជា឴ិដែលអ្នកចាប់ធ្វើម ដូចជាមួយធម្មីនេះ។ អ្នកអាចជាក់សុធម ហើយអ្នកនិយាយថា “តើអ្នកកំពុងធ្វើអ្នក?” ដូចអ្នកដោលអ្នកទាំងអស់គ្នា បានយកច្បែដីបុងបេញ្ញាតីប្រឈប់នៅទីនេះ។ “តើអ្នកកំពុងធ្វើអ្នក?” យើងបានយើងជាបង្កើដែលយើងបានយើងបានយើងនៅទីនេះទេ។ វាតីចង់បានយើងនៅទីនេះទេ។ វាតីចង់បានយើងនៅទីនេះទេ។ ព្រពេជាការ ស្របចំនៃភាពលូតតាត មាននៅក្នុងអ្នកដែលអ្នកគីតិបានក្រោរដ្ឋី ហើយអ្នក ក្រោរបន្ទាប់ធ្វើការ។

⁵⁹ តើឡាយនេះយើងចង់ជាសុខខ្លួនយើងដោយការផ្តាស់តិតិបស់យើង។ យើងទេ មិនមែនអ្នកដែលយើងមាននៅបីដែនដីនេះទេ ជាអ្នកដែលយើងនឹងស្មើ ករណី

ដែលជីនេះ បើនឹងជាអ្នកដែលយើងកំពុងចូលមកក្នុងលោកកិយដែលត្រូវមក។ ផ្តាស់បូរាណការធ្វើឱ្យគ្រប់គ្រងឱ្យធ្វើឡើងឡើងទៅ!

៦០ ឥឡូវនេះប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំដែលព្រះជាម្នាស់បានចំណាយពេលដើម្បីធ្វើ រឿងនេះ ហើយយើងយើងយើងនៅក្នុងលោកបុរីតិ៍ បើនឹងឥឡូវនេះយើងយើងយើងទាំងនេះព្រះជាម្នាស់មាន—គោលបំណងមួយ ទ្រង់ចង់ចូរកើតឡើង។

៦១ ហើយមានមនុស្សជាប្រើន បានបង្ក្រែងអំពីលោកបុរីតិ៍ ត្រឡប់មកទីនេះក្នុងជំពូកមួយនិងជំពូកពី និងជំពូកដីបីជាតិសេស វាយឱ្យលាទ់ដូចជា ព្រះជាម្នាស់ ទ្រង់ឡើងអង់គេងបែងចែងបានឡើង អូររៀបចំដែលទ្រង់...ចូរឱ្យមានពន្លឹះឡើង ហើយចូរឱ្យមានអានេះ ឱ្យរារេញមក ហើយត្រានអ្នកមួយសូមរីករាយកំមិនទាន់មានឡើង នៅមួននោះ។ ត្រានអ្នកចាំងអស់។ ត្រានពន្លឹះទេ។ នោះ—លោកកិយចាស់នៅតែ អំណុភាពនៅទីនោះក្នុងភាពងីំត គ្របដណ្តូប់ដោយទីក។ បើនឹងយើងយើងទៅ ទ្រង់បានមានពន្លឹះបន្ថែម ហើយបន្ទាប់មកកំពីកំពីមាន នៅពេលដែលទ្រង់កំពុងមានពន្លឹះ នោះជាមួយ។

៦២ ឥឡូវនេះយើងកត់សម្ងាត់នៅទីនេះក្នុងលោកបុរីតិ៍ជំពូកមួយ ទ្រង់មានបន្ទូលបាន ហើយទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សឱ្យចូលរួមអង់គេង នៅក្នុងលោកណា៖ ធ្លាល់ខ្លួនបស់ទ្រង់ នៅក្នុងរូបភាពនៃព្រះបានបង្កើតគាំទៅ (ទ្រង់បានបង្កើត) ទាំងប្រសទាំងស្រី។ យើងយើងទៅ ទ្រង់បង្កើតមនុស្ស ទ្រង់គឺត្រានតែតិនិយាយព្រះបន្ទូល។ បន្ទាប់មកយើងបានរកយើងយើងទៅ បន្ទាប់ពីជាតិប្រើប្រាស់ថ្មីបន្ថែមទៀត កន្លងជុំទៅ ប្រែកបាលជាកប់រយនិងកប់បានឆ្នាំ នៅពេកត្រាន មនុស្សណាម្នាក់ក្នុងជី។ ត្រានរណាម្នាក់អារក្សាតាស់ដីបានទេ ដូចដូរព្រះបាន បង្កើតមនុស្សចេញពី ផ្ទូលឯ៉ែនដែលជី។ យើងយើងទៅ ទ្រង់បាននិយាយព្រះបន្ទូល ហើយបន្ទាប់មកព្រះបន្ទូល ត្រូវការកើតឡើង។

៦៣ ឥឡូវនេះនៅពេលដែលទ្រង់បាននិយាយទាំងនេះ ចូរឱ្យមានពន្លឹះ ប្រែកបាលជាបានចំណាយពេលកប់រយឆ្នាំ ប្រែកបាលជាប្រាំបីយ៉ាង្មោះមុនពេលដែលមានពន្លឹះ មួយនៅឡើងយើងយើងបានកំពីឡើងដោយសារតែព្រះបានមានបន្ទូលដូចដូរព្រះបាន។

៦៤ ហើយព្រះជាម្នាស់នឹងមានក្រុមជំនួយ ខ្ញុំមិនខ្សោះថាមានសម្រេចកាលនឹងជីត បូន្ទាន ដែលយើងបានផ្តល់ជាការតែនឹងបន្ទូលមានឡើក។ ទ្រង់នឹងមានក្រុមជំនួយដោយ

គ្មានស្ថាកស្ថាម ទោះបីយើងជាដ្ឋាករបស់វាប្រអភ័យក៏ដោយ ព្រះទ្រង់បាននិយាយ ត្រឡប់ហើយ ចាក់នឹងដើរកែតែឡើង។ វានឹងនៅថ្ងៃនោះ។

⁶⁵ ហើយ—ទ្រង់បានបង្ហាប់ ទ្រង់បានបញ្ហាឯកាយ—ជាសំបុរាណជាតិវិគីតិដែលទ្រង់បានជាក់បេញ។ ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលទាំងនេះដូចជា “ចូរឲ្យមានដើមឈាត់។ ចូរឲ្យមានដើមឈាត់អុក។ ចូរឲ្យមានឡើង។”

⁶⁶ មើលទៅនៅកាលរហ័ស្ថាន ជាកន្លែងដែលយើងស់នៅថ្ងៃនៅតុកសុន។ ចេញនៅថ្ងៃនោះ មានម៉ែមដំឡួង ដុះនៅត្រប់បំនាន់។ ត្រាន់តែធ្វើដំណើរ សាមសិប នាថីថីនៅថ្ងៃនោះគឺមានជូនមួលនៅលើកំពុលត្រូវ។ តម្លៃវនេះមើលដំឡួង នេះនឹងមិន ដុះឡើងនៅថ្ងៃនោះទេ ហើយហើយជូនក្នុងគ្មានដុះនៅថ្ងៃនេះដែរ។ តម្លៃវនេះ ធ្វើអ្នក ដែលបានដំឡើងបានដំឡើង នៅឯណាតា? យើងទេ តុកគេត្រូវពេក មកពីកន្លែងធម្មយ៉ា វាបានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ “ចូរឲ្យមាន” ហើយវាអាម។

⁶⁷ តម្លៃវនេះ យើងបានករយើងបានទាំងអស់នេះ (បន្ទាប់ពីទ្រង់បានឡើងហើយ ជាសំបុរាណចូលមេគ្នាក្នុងប្រគល់ជូនក្នុងប្រគល់ជូន) ហើយ—ហើយវាគ្រោរបានជាក់បញ្ហាល ដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ (ដែលជាអ្នកបង្កើត) វាពាយខ្លួន យើងករយើងបានទាំងអស់ នេះបានដឹកនាំនៅក្នុងទីស្សាក់ការកណ្តាលហេចាសុនចូររាយដែន ហើយព្រះបាន ជាក់ក្នុងក្រមុំបស់ក្នុងប្រុសុទ្រឹម ហើយបីឡើង។ យើងទេ? ការបង្កើតដឹកនាំស្សាយនេះ យើងទេ ទ្រង់បានហេតុដឹកនាំដឹកនាំបញ្ជី ហើយគ្មានសេចក្តីសូប់ គ្មានទុក្ខ ព្រឹមនិងដឹកនាំឡើយ។ ហើយបន្ទាប់មក ឱ្យដឹកនាំស្សាយទាំងអស់នេះបានដឹកនាំ ទៅដល់ទីស្សាក់ការដំមួយគឺជាសុនរាយដែន។

⁶⁸ ហើយនៅថ្ងៃនោះទ្រង់បានជាក់ក្នុងប្រុសុបស់ទ្រង់ អំជាមនិងក្នុងក្រមុំបស់ អំជាម ជាករិយា។ តម្លៃវនេះអ្នកអារមិនយាយចា “នេះជាប្រពន្ធរបស់គ្រាត់” ប្រហែលអាមេរិយាបស់គ្រាត់ បើនូវគ្រាត់ មិនមែន...មិនទាន់ជាប្រពន្ធរបស់គ្រាត់ នៅឡើយទេ។

⁶⁹ ដូចនៅក្នុងបទគ្រួសិរីរយើងករយើងបានទំនួនដែលបានទំនួន “យើងសេបញ្ញធតុង ជាកើមិនយ កំខ្មែងនិងយកនាងម៉ាវិធីជាប្រពន្ធរបស់អ្នកឡើយ ជិតក្នុងដែល នៅក្នុងផ្ទេរស់នានៅនោះ គឺជាប្រវិញ្ញាបាលហិសុទ្រឹមទេ។” យើងទេ? តម្លៃនេះវា ជាប្រពន្ធរបស់គ្រាត់នៅពេលណាការបានសន្យាតានឹងរដ្ឋបានមួយនាង បុយក

នានា បុគ្គលិកមិនមែនជាបស់គាត់ទៅឡើយទេ ព្រមទាំងមិនដែល ស្ថាល់នានាជារីប្រព័ន្ធ។

⁷⁰ ເນະເບີຍຕື່ຜົນເປົ້າໃຫຍ່ເພື່ອລັກໄສເຊື້ອເນື້ອ: ແກ່ຕຸຜົນທີ່ຜົນຂໍ້ຕາມລິຍາຍເຕົາ “ກູ່ນິວປູລົງບະສ່ປະກາທີ່ນິ້ນກູ່ນິວກຽມໆບະສ່ຄາຕໍ່” ມີຜ່ານຍືນຜົນສູດທີ່ປະກູດກູດບະສ່ຄາຕໍ່ຜົນປະກູດເຮັດ ບັນລຸ້ນສາຍຕື່ຜົນປະກູດກູດບະສ່ຄາຕໍ່າ ຜູ້ອຸດຸກີ່ນິວກຽມພຳສິ່ນນິວປະກູດຕື່ຜົນປະກູດເຮັດ ເພື່ອງຈະ

៧ តើម្ខរោន៖អ្នកទាំងអស់គ្មានបច្ចេកទេន ព្រះគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលរួមជាមុន
របស់ព្រះដែលប្រឡងបានមានបន្ទូលហើយ។ ដែនដីបានមកមានពន្លឹះ។ មានពន្លឹះ
ព្រះ ភាគិត្យនៅពេលដែលប្រឡងអនុញ្ញាតឱ្យព្រះភាគិត្យរះ។ តើម្ខរោន៖ហេតុអ្នកបានជាបាន
ច្រង់ធ្វើឱ្យព្រះភាគិត្យរះ? ត្រង់មាននៅក្នុងចិត្តរបស់ត្រង់ យើងទៅបើព្រះភាគិត្យ
មិនរារ៉ែត្រូវនឹងមិនវិកធម៌ដែលទេ ដែលប្រឡងមានបន្ទូលបានចូលដើរីតិចបាន។ ច្រង់
ធ្វើឱ្យព្រះបានប្រឈមដើរី បំណងរបស់វាទោះបីរាជ្យអ្នកដោយ។ ដូចជាបាន
ដើមរួមឱ្យវាគ្រោះទៅធ្វើជាកំហែកមួយ បុង្កែងជាមួយ។ ត្រង់បង្កើតិចលីធ្វើក្នុង
សុនច្បាប់ដើមី។ ទាំងអស់គឺសម្រាប់ គោលបំណងរបស់ត្រង់។ ហើយអ្នកបាន
កើតឡើង ហើយច្រង់បានមានបន្ទូល។ តើម្ខរោន៖មានវីវេសមួយគត់ដែលប្រឡង
ព្រោះវីបន្ទាប់ពីបានមានបន្ទូល ត្រង់...មានបន្ទូលទៅវិញ។ ត្រង់អាមេរិកសម្រាប់
បាន ព្រោះត្រង់មានបន្ទូលឱ្យច ហើយវាគ្រោះតិចកើតឡើងដោយសារត្រង់បាន
មានបន្ទូល។ ខ្ញុំអត់ដឹងថាកើត ព្រោះវីដការការពេលប៉ុន្មានមុនពេលវាកើតឡើងទេ
ហើយប៉ុន្មាននាក់បានបងិសជប្រុះមានការឡើងយ៉ាងណានោះទេ។ ប៉ុន្មានវាគ្រោះតិ
កើតឡើង ពីព្រោះត្រង់មានបន្ទូលច្បាស់នឹងកើតឡើង។ ត្រង់បានមានបន្ទូល។

72 ពួរដែលនេះគឺអំពីការមានក្រមជំនុះនៅទីនេះក្នុងថ្មីចុងក្រាយ។ ត្រង់នឹងមានក្នុងក្រមខ្លួន ក្នុងថ្មីចុងនេះទៅបានធ្វើត្រូវដោយបារាំបាប់ ហើយឯងមិនដើរការម្រោងទេ ត្រង់នឹងទទួលនរណាម្ពាក់ឡើងឡើតឡើដើរការម្រោង។ យើងឡើដើរការម្រោងទេ? ត្រង់នឹងមានវាតីរបស់បានមានបន្ទូលរបច្ឆេបើយ។ ឱ្យក៏ដោយដែលត្រង់បានមានបន្ទូលរបត្រូវតែកើតឡើង។ វាគិនអារជ្រាសសុប្បាធនទេ។ របត្រូវតែបញ្ចប់ការមិនដើរការ ពីរបស់បានមានបន្ទូលបានកើតឡើង។

⁷³ ហើយដឹងថា អស្សារម៉ាស់នេះទៅជានិងចានីនៅក្នុងបន្ទាប់ពីចែងបានមានបន្ទូល ហើយត្រួរដោយសំរាកបាន។ អ្នកប៉ូយ៉ាងស្តីតន្ល់ ក្រោម

ការគ្រប់គ្រង! ពួរបស់ទ្រង់គីជាប្រព័ន្ធបន្ទូលបស់ទ្រង់ ហើយប្រព័ន្ធបន្ទូល បស់ទ្រង់ គីជាប្រព័ន្ធដែរ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថាកាតិតមេន។ ហើយអីគ្រប់ យ៉ាង នឹងមិនអីទេ ព្រោះទ្រង់បានមានបន្ទូលថាថ្មីរាណដឹលទៅ តាមប្រព័ន្ធ បស់ ខ្លួន ការធ្វើសំណើនៅក្នុងពេទ្យតាមប្រព័ន្ធបស់ខ្លួន។ យើងទេ ព្រះបន្ទូលបស់ ទ្រង់ គ្រួសៅទៅតាមប្រព័ន្ធ បើទ្រង់បានមានបន្ទូលថា “ដើមិចុង” ទ្រង់ត្រូវនៅក្នុង និងដើមិចុងអុកលាយចូលគ្មាននៅទេ។ ទ្រង់ចង់មាននំយីដើមិចុងគ្មានទីនេះ៖ និង ដើមិចុងអុកនៅទីនេះ៖ អ្នីទាំងអស់មាននីតិវិកនៅក្នុងកន្លែងបស់ខ្លួន។

⁷⁴ អូ បើយើងអាចធ្វើនានាគំបូញឯង គីជ្ញកអ្នីនៃប្រព័ន្ធបន្ទូលដែលយើងមាន គ្រួសៅយកកន្លែងបស់យើងផ្លូវខ្លួន មិនថាគារអ្នីកដោយ។

⁷⁵ ខ្ញុំគីតិតិបូនស្រីគូចម្នាក់នៅទីនេះ៖ នៅលីទេសុំ ពេលខ្លះ៖ ពីមានការ អធិស្សនាស្អាត៖ ទ្រង់ប៉ុន្មានដែលគ្រួបានធ្វើឡើងសម្រាប់វា អរើនយើងមិន យល់ ទេអរើនយើងគ្រាន់តែចុងចែលទៅចំពោះប្រព័ន្ធ។ ហើយជាមួយ...នាងគីជាត្រានៅ ទីនេះក្នុងចំណោមអុកដោយភាពកើកយរបស់នាងនិងអ្នីទាំងអស់។ យើងទេ យើងអាចគ្រាកែទៀន ហើយដើរជីវិត គីនាងចង់ធ្វើយ៉ាងម៉ែច បុំន្ទៃនាងនៅទីនេះទៅតី វិករយ តាមរបៀបដែលនាងអង្គុយ។ ខ្ញុំតែងតែគ្រួបានបើកសម្រេច ឱ្យមិលស្រី គូចយើងទេ ដោយសារពេត្តនាង... យើងទាំងអស់គ្មានដើមិចុង ព្យាបាល។ យើង បានយើងទេ: ធ្វើការអស្សារិលីស៊ីនេះទៅឡើត យើងទេ។ ហើយនាងដឹងរឿង នោះដឹងដែរ យើងទេ បុំន្ទៃនាងសុខចិត្តយកកន្លែងបស់នាង។

⁷⁶ មិល អ្នីកដោយ វាគីជាមីដែលយើងចង់បាន។ ហើយខ្ញុំធ្វើចានោះជាតីខ្លួន បាននិយាយថា: “ខ្ញុំចង់ធ្វើជាអុកហាយមទ្វារបស់ព្រះអម្ចាស់ជាតាងរស់នៅក្នុង តង់ជាមួយមនុស្សរាជកកា។” អុកយើងទេ ទោះបីវាគារអ្នីកដោយ “ជួនសកន្លែង បស់ខ្ញុំ”

⁷⁷ ពេលខ្លះអុកគ្រួសៅពេញបានទីស្រុបត្រូវបស់អុកនៅដើមិចុង យើង ដើមិចុងយកដំណឹងបស់អុកដែលព្រះបានហៅឱ្យអុកធ្វើ។ ខ្ញុំប្រាកដថា អុកអាចរារាង រាងបន្ទាត់ដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ។ យើងទេ? ពេលខ្លះជាមុនស្សី ដែលជាទី ស្រុបត្រូវបំផុតនៅលីដើមិចុងដើមិចុងអុកគ្រួសៅពេលព្រះបានហៅអុក។ យើង យកដំណឹង បស់អុកនៅក្នុងព្រះគ្រួសៅទៅក្នុងកន្លែងដែលព្រះបានហៅអុក។ យើង ទេ? បុំន្ទៃតីព្រះកំពុងធ្វើអ្នី? ផ្ទាស់បុំអុកពីអ្នីដែលអុកមាន ប្រកែលគ្នាស្រីបុ

កូនបុសបុរីដ៏ដោយដែលមកពីក្រោមគ្រឿសាធគ្គឱ្យស្របតាមៗ ពេលខ្លះបង្កែងជាក់អ្នកនៅកំនែងដៃដោយទៀត។ ពីព្រោះវាតាមការត្រួតពិនិត្យការងារ ដោយការង្វើឱ្យចិត្តបស់អ្នកបិទីឡើងវិញដើម្បីគារពាណិជ្ជកម្មព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ ដោយមិនគិតគិតពីពីតំលៃបុន្ណាន។ យើងទេ? បស់ទាំងនេះមិនបានមក...វាមិនបានហេ... ។

⁷⁸ ការរោចសេដ្ឋាមេស់យើងមិនមែនជាបស់ដែលចោរទេ គឺជាព្រះរាជបុគ្គារនៃព្រះបានសុគត្តសម្រាប់យើង។ យើងទេ? វាមិនមែនទេ...វាតាមបស់ដែលមានពាម៉ីអស្សាយ។

⁷⁹ ដើម្បីនាំយកសារនេះមិនងាយស្ថិតទេ។ យើងទេ? មិនស្ថិតទេ។ ខ្ញុំបានចោរបង់ចោលអ្នកទាំងអស់ដែលខ្ចុំស្របតាមៗ សូមរួមប្រជាជនជាតិលើ ខ្លួនបស់ខ្ចុំគ្រប់គ្នា។ ប៉ុន្តែអ្នកយើងចាត់ឈាត់ក្នុងបស់វាតីអ្នករួមរួមជាមួយព្រះ។ ហើយដើរ ដែលដឹងថាមានអ្នកយើងនៅក្នុងខ្ចុំនៅពេលដែល ពួកគេធ្លាប់សិរាយចា... ពួកគេនឹងចោរបង់ខ្ចុំចោល។ គិតថាខ្ចុំបានតែបង់ស្អាតី។ “ធ្វើបុណ្យរាជមានទីកដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឿសុដឹងពីក្រោមដំនុំ ហើយនឹង បស់ទាំងអស់នេះ!” ពួកគេនឹងយើងថា “តាត់ស្អាតហើយ” បុន្តែអ្នកយើងទេ ទោះបីពួកគេនឹងយើងដោយយើងមានអ្នកដែលបញ្ជីដើរដើរ។ ហើយព្រះជាម្មាស់ គ្រាន់តែការសំមនុស្សអ្នកដោយនឹងដែលបស់ត្រង់ ហើយមានបន្ទូលចា “ធ្វើបែបនេះ” ហើយអ្នកធ្វើវា។

⁸⁰ កើតវាមានភ័ម្យយ៉ាងណាប់ពោះលោកបុរី ដែលបានទទួលការបង្រៀន នៅក្រោមកាម៉ែលាលជាប្រើដឹងអស្សាយបំផុតនៅសិម័យនោះ។ ហើយដល់ពេលមួយដែលគាត់គិតគាត់ជាតាមសន្និសិទ្ធិ ហើយម្រួចដែលគាត់គិតនោះគឺជារឿងអារក្រកដែលអាចកើតឡើងបំពោះក្រោមដំនុំគាត់ ហើយគាត់បានភ្លាយជាម្នកទទួលភាព។ វិនិច្ឆ័យក! “ហើយរបៀបដែលព្រះជាម្មាស់ធ្វើការ តាមរបៀបអស្សាយនៅក្នុងរបៀបដែលម្នាក់ ក្នុងការសំដែងចេញមក។”

⁸¹ នៅពេលដែលព្រះជាម្មាស់មានបន្ទូល ហើយទ្រង់ជ្រាបចាប្រាប់បន្ទូលបស់ត្រង់គិតជាប្រាប់ពួជ។ ហើយវាកោរាងវានឹងនាំមកនូវដែលបស់វា។ ឥឡូវនេះ វាគ្រោះបានបញ្ជាញ្យត្រូវនាំនូវដែលបស់វាង្វឹងខ្លួន ហើយវានឹងធ្វើវាតានិច្ឆ័យបើមនុយ មិនធ្វើការជូនវាទេ។

- ៨២ ដូច្នោះក្រុមជំនាំបស់ព្រះនិងអ្វីរ៉ែងធ្លើតីនៅលាភបញ្ហាមកដូចជាមាននោះពេលដំបូង បើអ្នកវិធមិនវាំខាននឹងព្រះបន្ទូលនោះ ព្យាយាមជាកំនែកនៅក្នុង ធ្លើតីក្នុងធ្លើតី ព្រះបានមានបន្ទូល។ ហើយមិនចាត់រូកគេអាចធ្វើបានបុន្ទានទេ មិនចាត់រូកគេព្យាយាមបំពុលវា ហើយខានវាដារដើម វានឹងនាំមកនូវក្រុមជំនាថែលបស់វា ត្រានអ្វីដែលត្រូវបែងពារ៉ានោះទេ។

៨៣ ខ្ញុំសិរីមចាសំលែងបស់ខ្ញុំមិនស្ថាប់ទៅដូចជាតីស្រកជាកំអ្នកទាំងអស់ត្រា ទេ។ [បង្រួមប្រាណបារាំកែសំណូលមីក្រុហ្ស—Ed] តើវាលីខ្លះដោកទេ? [ក្រុមជំនាំសិយាយចា “ទេ”]

៨៤ ហើយយើងទេ ឥឡូវនេះយើងរកយើងត្រូវអ្វីខ្លះគ្រប់យ៉ាងតាមលំដាប់លំដោយ។ ព្រះជាមាត្រសំង្គ់មានបន្ទូលហើយត្រូវបានមានបន្ទូលចា “ចូរឱ្យមាន ឱ្យមានសូន្យ អីដែលមួយ។ នន ត្រូវតុលិកនៅទីនោះមានផ្ទាត់ស្រស់ស្ថាត ចូរទូរក្រុមប្រុសបស់អញ្ច នៅក្នុងរូបភាពផ្ទាត់បស់អញ្ច យកនៅទីនោះ នៅក្នុងស្ថានច្បាប់ដែន ហើយ ឱ្យក្នុងក្រម៉ែបស់គាត់ឈើក្នុងគាត់។” អូពិតជា ស្រស់ស្ថាតណាស់ តើនោះជាអ្នីទេ។ ហើយព្រះវបិតា ទ្រង់គឺជាប្រពេជាបិតា អ្នកយើងទេ ដូច្នោះមានក្នុងបស់ត្រូវបានធ្វើប៉ុណ្ណោះ ហើយត្រូវបានធ្វើប៉ុណ្ណោះ សម្រាប់រូកគេ។ ព្រះចូលចិត្តធ្វើអ្វីរ៉ែង សម្រាប់ក្នុងថ្ងៃបស់ទ្រង់។

៨៥ អ្នកមិនចាំទៅ អ្នកជាមួយនិងចា មិនចាត់ដោយយ៉ែបណានទេ បើអ្នកមានប្រាក់ខំត្វូអីកុហើយក្នុងគ្រឿករារស្សុកដើរឯណុំដែលគាត់ចូលចិត្ត តើអ្នក—អ្នកទិញឱ្យវាទេ យើងទេ។ អ្នកដោយ វាតាអ្នីដែលត្រូវធ្វើសម្រាប់ក្នុងបស់អ្នក! លោកខិត្តកម្មប៉ុណ្ណោះ ធ្វើការហេត់នៅឯ៉ែមីទីទូលបានអ្នមួយសម្រាប់ក្នុងវា យើងទេ?

៨៦ មែនហើយ នោះបានបង្ហាញចា យើងកំពុងចេះនៅទីនេះ របាយតាមខិត្ត ម្នាយមួយប្រាំ ទ្រង់គឺបើសជាងខិត្តកម្មប៉ុណ្ណោះទេទៀត! កំណុំប៉ែតិសាកំបាននិយាយចា “ក្នុកមិនដែលយើងប្រពេញចេះកមិនដែលបានប្រពេញ ហើយកំមិនបានចូលទៅក្នុងចិត្ត របស់មនុស្សនោះដែ អ្នីដែលព្រះមានសម្រាប់រូកគេនៅក្នុងយ៉ាងដែលស្របាយ ទ្រង់។” យើងគ្រោះតែមិនអារម្មណីត្រូវនៅក្នុកដែនីតិបរស់យើងបានទេ ត្រានសិទ្ធិក្នុងការគិតបានត្រីមត្រូវ—ទិសដោត្រីមត្រូវ អ្នីដែលព្រះមានសម្រាប់យើងដែលស្របាយទ្រង់។ មើលយើងខ្សោះការប្រើប្រាស់ មើលបច្ចាក់វានឹងទៅយ៉ាងណា ខ្លះនេះ

អាប់គិតចាត់វានឹងទៅជាយ៉ាងណាល បើនឹងខ្ញុំ—ខ្ញុំ...បីត្បូខ្ញុំមិន—មិន—គ្មានសមត្ថភាព គិតចាត់វាអស្សាយប៉ុណ្ណាខោទ វាទីសពីនោះ។ តើអូអាបស្រីម៉ែនធនាសុគិនីង ទៅជាយ៉ាងណាលទៅ នៅពេលដែលយើងទាំងអស់ គ្មានទីនោះ ហើយក្នុង ហើយ គ្មានបាបខោ? ហើយគ្មាន... អូ កន្លែងដែលស្រស់ស្អាត! បើនឹងយើញទៅ វាទីសពីនេះ ទៅទៀត។ យើញទៅយើង វាមិនអាបចុលក្នុងចិត្តមនុស្សបានទៅ អូដែលព្រះមាន សម្រាប់ពួកគោនក្នុងឆ្លាឃទៀត។ ត្រូវបានបន្ទូល ហើយវានឹងសម្រចបាន។

៨៧ ឥឡូវនេះបន្ទាប់ពីយុគដែលស្រស់ស្អាតទាំងអស់នេះដែលត្រូវបាននៅទីនោះ... ខ្ញុំមិនចង់និយាយវាកាមពាក្យ ឬឯកនោះទេ បើនឹងរួមចោរ... តើមាយ មនពេលក្នុង កើតមក តើពួកគោមិនហៅថាគារផ្សែបចំយុគទេបុរ? ពួកគោបានផ្សែបចំកំបុងក្នុង និងអីរួចប៉ោងប្រាកាល់ អូដឹងទេ គ្រាន់តែសម្រាប់ការមកដល់នៃបំណែក ក្នុង មួយនៃសេចក្តីប្រុណាប្រាក់ដែលព្រះកំពុងបញ្ហានោះ។

៨៨ នោះគឺជាអូដែលព្រះបានធ្វើសំរាប់អីដោមនិងអរវិក។ ត្រូវបានដឹកស្បួននូវដែន។ ត្រូវបានមានបន្ទូលអូក្នុងគិតិករបស់ទ្រូវ ហើយនៅពេលដែលត្រូវបានបន្ទូល បន្ទាប់មកវាគ្រួរកោតកែតទៀតទៀត។

៨៩ សូមចងចាំចាត់ឥឡូវនេះ។ អូដែលត្រូវនិយាយវាគ្រួរកោតកែតទៀតទៀត! យើញទៅ ហើយទេដែលមានអាប..គ្មានអូអាបធ្វើបាន—អាបការំងរ គ្មានអូអាបការំងមិនទួរ កោតទៀតទៀតបានទេ។ គ្មានអូអាបការំងមិនទួរ កោតទៀតទៀតបានទេ។ ព្រះបានមាន បន្ទូលជូនដែឡើង! ហើយវាគ្រួរកោតកែតទៀតទៀត។ ព្រះបានបន្ទូលវានឹងកោតកែតទៀតទៀត។

៩០ ឥឡូវនេះត្រូវបានទាំងអស់នេះនៅក្នុងចិត្ត ហើយត្រូវបានមានបន្ទូលចាំបូឌីមាន។ ឥឡូវនេះហាកុប្បានឱ្យតិចពុកមួយ យើញទៅ ចូរចូរមាននោះ។ ចូរចូរ មាននោះ។ ចូរចូរនៅទីនោះ។ ត្រូវកំពុងព្យោលគ្រាប់ពុជ។ ‘ទុកឱ្យរាន់ទីនោះ។’ សូម ឱ្យរាន់ទីនោះ។ ទុកឱ្យរាន់ទីនោះ។’ ហើយត្រូវជ្រាបថាទីនឹងទៅការមធ្យរនោះ ពីព្រោះវាមិនអាបជ្រាស់បុរបានទេ។

៩១ ឥឡូវនេះជូលបូឌីយើងនូវដំឡើ បន្ទាប់មក។ ហើយអូដែលត្រូវបានបន្ទូល នៅទីនោះ វានឹងកោតទៀតទៀត។ ជូនដែឡើសូមឱ្យពុកដោនេះជ្រាប់ចូលក្នុងចិត្តបស់យើង ដើម្បីយើងអាបជាមូលដ្ឋានផ្ទៀនដីនោះ យើញទៅ ចូលទៅក្នុងដូងចិត្តបស់យើង។ ហើយសូមឱ្យយើងធ្វើសកម្មភាពកំនើងនេះដែលត្រូវបានដាក់យើងនៅក្នុងថ្ងៃ

ធម៌ក្រាយ។ យើងទេ “សូមខ្សោចប់ពុងឆ្លាក់ចុះនៅក្នុងចិត្តរួមឱ្យ ព្រះជាម្ញាស់ អីយៈ សូមខ្សោចបន្ទូលឆ្លាក់ក្នុងចិត្តរបស់ទូលបងា” សូមកំខ្ពស់មានចិត្តមិនដឹង ណាមួយឡើយ!

⁹² ដូចអ៊ូប្រាប់នៅពេលដែលគាត់ជាមនុស្សចាស់ មីលទៅដូចជាមិនអាច ទេវ្រចទេ។ “តើពួកគេនឹងធ្វើយ៉ាងដូចមេច? តើគាត់នឹងទៅជាយ៉ាងម៉ែចទេ?” គាត់ មិនដែលពិចារណាទេ។ គាត់ត្រូវតែទទួលបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ញាស់ ហើយបន្ថ ធ្វើ ហើយព្រះបាននាំខ្សោចកើតឡើង។ ឥឡូវនេះ៖ ព្រះជាម្ញាស់ទ្រង់បានមានបន្ទូល អំពីការទាំងអស់នេះ ហើយទ្រង់ដឹងថាកាន់នឹងមាន។ ហើយវាបានមានមែនទ្រង់បាន នាំមកតាម ប្រឡទបស់វា។

⁹³ ឥឡូវនេះទ្រង់បានផ្តាស់បុរី បន្ទាប់មកពុងទាំងអស់ចូលទៅក្នុងការបង្កើត និងជើរកដែលវានឹងត្រូវមក វាបានកើតឡើងដូចម្មីដែល។ ទ្រង់មានបន្ទូលប្រុង បានមានបន្ទូលថា៖ “ចូលឱ្យរាមាន។” ប្រុងហេលជាការបែងចែក និងជាប្រជុំ ជួយ បុំនុំនៅទៅនេះ៖ យើងយើងឱ្យបានសូន្យអំដើនស្របស់ស្មុក និងមានស្រួល បក្សីជីវិ៍ហេរោះហើរ។ សត្វស្មាបទាំងនេះ៖ មិនចាំបាច់ស្មាប់ទេ។ ហើយចចកនិង កូនធោះម ចិត្តឱ្យជាមួយគ្នា និងគោល ខ្លាវិន និងគោល ហើយគ្នានាសម្បាប់ ត្រាន ការស្មាប់ ត្រានអគ្គិភ័យ។ ហើយមានអំជាមនិងអរ៉ា កំណុងដឹងនៅក្នុងស្អែនច្បារ អំដើន។ កាលប៉ះគ្រាប់ពុងបាននាំដែលរបស់វា ត្រានអីដើរឡើយ។ កាមិនអាចធ្វើអី ធ្វើដោយឡើតបានទេ ពីព្រះបន្ទូលបន្ទូលថា “ចូលឱ្យនេះរៀបនោះចុះ” វាគ្រៀវកំហែប នោះ។

⁹⁴ អូ អស្សាយ ខ្ញុំចង់បញ្ចប់នៅទីនេះ៖ គ្រាន់តែមួយនាទី ដើម្បីនិយាយ មានកំន្លែង ដែលយើងកំពុងប្រឈមមុខ បុំនុំការបំពេញនៃព្រះបន្ទូលនោះ។

⁹⁵ ព្រះជាម្ញាស់ទ្រង់បានបន្ទូលថា “ចូលឱ្យមាន” ហើយនៅទីនេះវាកើតឡើង ដីបុង តិកខ្លោះពិកប្រាកដណាស់។ ឥឡូវនេះ៖ ដើមឈើនេះអាចនាំមកនូវដែល នេះ ដើមឈើនោះ៖ តែបុណ្យ។ មែកតាមសេវាបាននាំតែលបច្ចោតីមែកតាមនេះ៖ បុណ្យ។ ហើយអំជាមដែលជាកុងសេវាបាននាំព្រះអាចនាំយកជួលចេញជាប្រាកដ បុគ្គនោះ។ យើងទេ អ្នកទទួលបានអីដែលខ្ញុំមាននៅយើងទេ? ក្នុងទាំងអស់ នាំដែលជូនខ្លួន ដូច្នោះព្រះអាចនិយាយថា “ខ្ញុំនឹងសំរាកតុឡូវនេះ៖”

⁹⁶ ហើយតើអ្នកបានកត់សម្ងាត់ទេ វាជាព្យាបន្ទូលគិចគុចណាស់ ដែលព្រះ
ធ្លាប់និយាយកាំពីពេលនោះមក? ទ្រង់បានស្ថាក់ បន្ទាប់ពីការធ្លាក់ចុះ ហួតដល់
ពុកហេក ហើយពួកគេនាំព្រះបន្ទូលចេញមក អ្នកយើងទៅ ព្រះជាមាត្រាសំបាន
សម្រាក ទ្រង់ត្រានអ្នកថ្មីកដែលក្រោរដើម្បី ពួកគេគ្រាន់តែទៅការនៃ ទីស្តាក់ករៈ
កណ្តាលលីសស់ទ្រង់ ហើយគោះនៅលីមាត់ទូរហើយនិយាយថា “បិតាអើយ តើ
វាក្នុងទៅ?” ហើយទ្រង់បានបញ្ចន់ព្រះបន្ទូលចុះមកពួកគេ។ យើងទៅ ទ្រង់មាន
ប្រព័ន្ធមួយនិងវិធីនៃការធ្លើឱ្យដំឡើងនោះ។

⁹⁷ “ចូរឱ្យវាគ្រាន់តែជា... ហើយនោះជាថីជិំដែល អ្វីគ្រប់យ៉ាងនៃពុធបែស់វា នាំមក នូវប្រភេទបែស់វា គម្ពុវនេះនៅពេលដែលអ្វីគ្រប់យ៉ាងមើលទៅស្មាតណាស់ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងកំពុងកំពុងឡើងទៅកាមអ្វីជិំដល់ព្រះបានមានបន្ទូល គម្ពុវនេះ មានអកបោកបញ្ហាតដឹងខ្លះ”

⁹⁸ តើឡើងនេះជាអ្នកដែលខ្ញុំកំពុងព្យាយាមព្រមទាំងអ្នកទាំងអស់គ្នាតា ពេលណាមអ្នកយើងត្រូវបាប់ពួររបស់ព្រះចាប់ផ្តើមយកកំន្លែង ដើម្បីលើគុគលាស់ មិនម្នាក់ដែលចូលមិកហេត្តក្រោមដែលគាត់អាចធ្វើបាន ដកក្រសង់ចែកមី ទៅអ្នកណាមដែលមិនមែនភ្នាក់។ មិនគាត់ ព្រះគាត់ជាអ្នកបានក្នុងប្រជាធិបតេយ្យ

៩៩ ខ្ញុំនឹងហោករ ដែលសម្រាប់តាម ដែលត្រូវបានធ្វើត្រាប់តាម តាមនុស្សបង្កើចបញ្ជាផាង ដែលធ្វើឱ្យខ្លួចដោយដើម្បី តាមតីជាអ្នកបង្កើចដោយប្រជាពិសេស អកទៅក្នុងបន្ថែមជាអកសំអយពីពីដើម្បីនឹងកម្មិតដើម្បី។

¹⁰⁰ តើម្នាក់នេះអ្នកយើងព្រោះនៅទីនេះដូចជានៅក្នុងក្រម្មបស់អ្នកនៅទីនេះព្រៀកនេះអ្នកទទួលបានកម្ពិជ៍ អ្នកមាននិមិត្ត។ តើម្នាក់នេះសូមក្រឡេងកម្រិតអ្នកបង្កួចនោះអូ តាតជួរដារាស្រីល្អី ហើយបង្កួចតាមដែលតាត អាចធ្វើបាន។ ប៉ុន្តែសូមក្រឡើងនិមិត្តបស់អ្នក គេងប្រសិទ្ធយា យើងព្រោះសូមក្រឡាន់ភាប់។

¹⁰¹ តិចឡូវនេះយើងកំបានដឹងថា នៅពេលដែលគាត់ចូលមក គាត់បានបំផ្តាល់គ្រប់ពុជនោះ។ ហើយគាត់បានបំផ្តាល់ពុជនោះដោយចូលទៅក្នុងផ្ទើដីរវាង ហើយធ្វើឱ្យគ្រប់ពុជនោះខ្លួនខ្លួនដោយចូលដែលខ្លួនរបស់វា មុនពេលរាយការចេដស់ ទីនោះដើម្បីបំផ្តាញសុនចូរក្រសួងសៀវភៅអីនៅ។

¹⁰² កំនែង—កំនែងណាតា ស្ថានសុគ័ត់ តីជាប់ស់តែមួយគត់ដែលស្ថារឡើង វិញ្ញា តើយើងស្ថិតនៅកំនែងណាតានៅពេលនេះ បើផ្លូវវគ្គទ្វាប់ទៅការពារីមនោះវិញ្ញា ការ ចាប់ផ្តើមនៃការបង្កើតបែកស់ព្រះ គ្រទោប់ទៅសុវត្ថធម្មរដៃដែនមួងឡើត បីនិងប្រពន្ធ ដោយគ្មាន—គ្មានបាបបុរី—ក៏ដោយ ដើម្បីស់នៅជាប្រឈរហេតុា បុន្តែ—ត្រា... ត្រា...

¹⁰³ តុទ្វូវនេះទ្រង់ចង់អាយាយើងជាស់បុរីតិនិកបែកស់យើង ដោយការកំពែប្រជាឌី។ បុរាណស់បុរីជាស់បុរីដោយការប្រជាឌីនៅចិត្ត—របស់យើង។

¹⁰⁴ តុទ្វូវសាត់នៅចុលមកហើយធ្វើឱ្យខ្ចប់ព្រះបន្ទូល វានិយាយអ្នីដែលមិនមែន ជាព្យាប់បន្ទូល។ នេះជាតីដែលបានធ្វើតុកចង់កើដិច្ឆួចមក។ ហើយកម្រួចនេះ សូម កត់សម្រាប់ វានិងស្ថាប់ទៅគ្មាយខ្សោចណាស់នៅព្រឹកនេះ ទៅ—ចំពោះមនុស្ស សើខ្មែរមិនចំណាយពេលនិងគិតគិតឡើងពេកនៅទីនេះ មនពេលដែលខ្ពស់ មានការគិត របស់ខ្ពស់ដែល—ខ្ពស់ប្រាប់អ្នក។ តើនេះអ្នកដែលធ្វើឱ្យខ្ចប់ទ្រង់ត្រាយ បានចុល មក ហើយជួចដែលព្រះបានចំណាយពេលប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំជាមួយនឹង ព្រះបន្ទូល ដើម ដើមីនាំយកព្រះបន្ទូលទាំងអស់កាមាមដល់ផ្លូវបែកស់វានិងអ្នីគ្រប់យ៉ាងដែល ត្រង់បានធ្វើនិងភាយជាប្រះបន្ទូលជាល់របស់ព្រះ ដែលតាំងលើផ្លូវបែកស់វា ហើយ តុទ្វូវនេះអ្នកដែលបង្គច្ចប់ទ្រង់ត្រាយបានខ្លះខ្លះ ជាយពេលប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំដើម្បីធ្វើឱ្យ ខ្ចប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។ ហើយតើវាបានធ្វើអ្នីខ្លះៗ? វាបាននាំខ្លួនវាទេបង្កើត សូនអេ ដែនមួយចិនរបស់សាត់ដោយ នោះជាកំនែងដែលយើងកំពុងស់នៅសីរីថ្ងៃ។

¹⁰⁵ តើវាបានធ្វើយ៉ាងដូចមេច? តើវាការចក់ទៅឡើងយ៉ាងដូចមេច? តុទ្វូវនេះធ្វើក ដែលគ្មានឱ្យចាប់អាមុណិកតីជាបៀបដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ហើយនោះជាកំនែង ដែល យើងគ្រួរទៅ អ្នីដែលខ្ពស់នៅទីនេះ ដើម្បីជាកំរបស់នេះនៅចំពោះមុខអ្នក ដូចំនេះអ្នក អារ៉ាសិក្សាតីកាត់តុទ្វូនេះ ហើយជាមួយបង្គុននៅទីនេះនិងអ្នីឱ្យធ្វើឡើតនៅក្នុង ស្ថាប័ក្រាយដែលគ្រែរមកដល់ នោះអ្នកនឹងយើងឡើងពីរបៀបដែលសាត់ដោយ មិនបានតើវាបានយ៉ាងម៉ែច វាលើយើងយ៉ាងណាតា។

¹⁰⁶ តុទ្វូវនេះ វាបានបង្គច្ចប់ពួចទាំងនេះ។ តុទ្វូវនេះ វាមិនការច បំជាតាព្យាកគេ បានទេ វាគ្រាប់តែបង្គច្ចប់ទ្រង់ត្រាយប៉ុណ៍ណោះ។ តុទ្វូវនេះយើងដឹងថា អំពើបាបគឺនាំ អាយុខ្មែរសេចក្តីសុចិត្ត។ វាគ្រាប់តែជាការកុហក ត្រាយពីការ ពិត់ដែលបង្គារ ឱ្យខស។ យើងឡើងអស់។ ការដើម្បីក្រុតីតីជាទាក់លាក់ ដែលព្រះបាន

តែងតាំង វាតានធ្វើខស។ យើងទេ ដីចាំងអស់។ ហើយសេចក្តីស្មាប់គឺជាតំណែង ឬជាជាក់នៃវិវិតា សេចក្តីស្មាប់គ្រាល់តែ យើងទេ បំផ្តាញវិវិតា

¹⁰⁷ ឥឡូវនេះវាមានរយៈពេលប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំដើម្បីធ្វើវាបាមួយនឹងច្បាំពុលរបស់វា ហើយគឺវានៅឯណាយដោយរួមចំណែកជាក់។ វាតានធ្វើវាបាយការធ្វើនៅលើនេះ ឥឡូវនេះ ស្មាប់ទេខ្លួនគណាស់ប៉ុន្តែនៅជាអ្នី។ ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្តីថ្លែងនៅទីនេះ ដែលនឹងធ្វើឱ្យរាយអ្នកស្ថាន ប្រាំរាល់ជាពីរនាទី ខ្ញុំសង្ឃឹមថាមិនមែនទេ ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេ? ឥឡូវខ្ញុំអត់ព្យាយាមគំទ្រការមិនអីទេទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេ ថាហិរញ្ញធម៌ វិទ្យាសាស្ត្រ ការអប់រំនិងអ្នកដែលយើងស្រាវហ្មោះ វាកែកចំពីនៅខ្លាំងណាស់សញ្ញាប៉ុំ នេះ គឺជាបរិបទណាមិនស្ថាតំងារអ្នកដឹងទេ? អិរញ្ញធម៌មិនដែលមកពីព្រះទេ។ អិរញ្ញធម៌កើតឡើងដោយសាតំងារ ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងបង្ហាញដល់អ្នកតាមរយៈព្រះបន្ទូលតែបូញ្ញានានីប៉ុណ្ណោះ។

¹⁰⁸ អិរញ្ញធម៌មិនមែនជាបរស់ព្រះទេ។ ខ្ញុំសូមបង្ហាញអ្នក នៅក្នុងអិរញ្ញធម៌នេះ កាន់តែធ្វើនៅពេលដែលយើងធ្វើការតាមរយៈវិទ្យាសាស្ត្រយើងតែងតែ សម្រាប់ខ្លួនឯង។ យើងទេ? ហើយអិរញ្ញធម៌នេះបានកសាងដល់កំពុល របស់វាតិឡូវនេះ ហើយយើងបានស្មាប់នៅក្នុងភាពធ្វើនៅលើនេះ។ យើងមានបាបនៅក្នុងអិរញ្ញធម៌នេះ។ យើងមានជំងឺនៅក្នុងអិរញ្ញធម៌នេះ។ នោះមិនមែនជាបរស់ព្រះទេ។

¹⁰⁹ ដូច្នេះ ព្រះនៅក្នុង...ភាពដីអស្សារបស់ទ្រង់ គឺជានគរដីអស្សារដែលនឹងត្រូវមកយើងនឹងមានអិរញ្ញធម៌យើង ប៉ុន្តែវានឹងគ្មានអ្នកចុះដីជូននេះទេ។ ការិនិម័យជំនួយ វិទ្យាសាស្ត្រទេ។ វានឹងគ្មាយជាអិរញ្ញធម៌នេះ នៅសេចក្តីជំនួយព្រះបន្ទូល។ យើងទេ?

¹¹⁰ ភាពធ្វើនៅលើនៅវិទ្យាសាស្ត្រនេះដែលយើងមាន គឺពីជាអន្តាក់របស់សាតំងារ ហើយនោះជាអ្នីមិនដែលបានធ្វើដើម្បីសម្រាប់មនុស្សជាមួយ។ នោះគឺជាអ្នីដែលវាកំពុងពេលសម្រាប់យើងការលើគ្មានអ្នកចុះដីជូន។ នោះជាប៉ុប៉ែបែលយើងបិទភាគលើប៉ុំ។ ជំនួយឯករាជការសំនេះយើងស្មាប់។ ពួកគេបានបង្កើចរឿងទាំងអស់សម្រាប់គ្មានអ្នកដឹង ហើយលាយគ្មានប៉ុំ ជាមួយ

កុនភាគតែនេះនិងនោះ ថា ហ្មតុដល់វាស្ថាប់។ វាតីការប្រជាកំងសេចក្តីស្ថាប់។ ហើយមិនចាយុកព្យាយាមធ្វើប៉ុណ្ណាក់ដោយ អ្នកនឹងត្រូវស្ថាប់។

¹¹¹ អ្នកបានយើបញ្ចប់ភាពនោះកាលពីយប់មិញ្ចុងចំណោមជនជាតិអាហ្វីរ ទាំងនោះ។ អ្នកដឹងចាយក្នុងទៅ? ពួកគេមិនដែលមានច្បាស់បែនីសុលីនទេ។ ពួកគេ ជាមនុស្សស់នៅបានយុរាជានយើង។ ពួកគេមិនទាំងស្ថាល់ច្បាស់ទេ។ ឯង...មេដាត មិនទាំងខានពួកគេទេ។ យើបញ្ចុង ហេតុស្ស មេដាតមួយនឹងលើក ដៃចុះថាថ្មីពួកគេ។ យើបញ្ចុងទេ? ដោយសារតែតាត់មិនយើបញ្ចុកតែត្រាន...ពួកគេ ធ្វើមិនបាន។ ហេតុស្ស? ពួកគេទាំងអស់មិនបាន... យើបញ្ចុង យើងយកកាមេបែប វិឡាសាស្ត្រដីមីនី ដោះសារយដ្ឋានប៉ឺសុលីបែនប្រុងដែលគោរកតែនៅក្នុងពួកយើងដើម្បី—យកដី នេះបញ្ចប់ហើយ ហើយវានឹងបំផ្លាបញ្ចុស្សីវង្រួចដោរទៀត និងធ្វើឱ្យដីពួក សម្រាប់អ្នក ធ្វើដោរទៀត។ យើបញ្ចុងទេ? ឥឡូវនេះវាមិនធ្វើអាហ្វីរទេ។ យើបញ្ចុងទេ?

¹¹² ឥឡូវនេះមានមនុស្សជាប្រើនអ្នកមកពីកសិដ្ឋាន។ តើអ្នកដឹងទៅ ក្នុងជាតិ ដែលមានសុខភាពណាមិនចាំបាច់បានច្បាស់ទេ? កាមាន—វាប្រាប់នៅលើ វាបាយខ្លួនវាត្រាល់ ជាជីវិតដែលមេដាតមិនអាចនៅលើវាបាន នៅលើ—នៅលើ ក្នុងជាតិដែលមានសុខភាពណាមិនគ្របាកដ។ វាបាយក្នុងជាតិត្រូវកុនភាគតែនេះ អ្នកត្រូវតែបណ្តុះ!

¹¹³ ឧបាទរណ្ឌ អ្នកខ្លះទៀតនៅទីនេះគឺអ្នកភាគខាងលិចទីនេះ។ បកទៅកាន់ ពេលវេលាបស់គោលស្ថុងដែងពីដីម។ ថ្ងៃនេះអ្នកនិយាយថា អ្នកបាន សាច់គោល ប្រសើរជាងមុន ជាមួយ—ជាមួយអ្នកនៅទីនេះ។ តើអ្នកធ្លាប់មានទេ? អ្នកត្រាន ទេ។ គោលស្ថុងដែងជាសំនោះ មិនឈ្មោះគោលចិចំណាស់នោះទេ ប៉ុន្តែនានអាចធ្វើបាន នាងនឹងអាចឈ្មោះរដូវងារនៅទីនេះ ដូចជាសក្តាតានំមួយ។ អូនានស្ថុមហ៊ុយអ្នក ទាំងអស់បុន្តែនានបានពីដឹង...

¹¹⁴ អ្នកទាប្បចំយើងនៅក្រោមគាត់ ពេលអ្នកចិត្តរវាង គឺដល់សាច់ពោះ ដើម្បី បង្ហាបញ្ជាតាត់មានសាច់គោល។ ហើយតីវាគាតុស្ស? អ្នកបោះបង់វានៅទីនោះ វានឹង ស្ថាប់។ គាត់មិនអាចសុលាននៅដើរដោយបានទេ នោះបើគាត់អាច។ អ្នកត្រូវចិត្តម គាត់ និងអ្នកធ្វើដោរទៀតដើម្បីថ្មីថ្មីក្រោមគាត់ ចិត្តឱមគាត់នៅជីវិត។ គាត់ជាកុនភាគតែនេះ យើបញ្ចុងទេ? តែគោចាស់ពិត្យគ្របាកដ អាចដល់ឲ្យគាត់ស្ថាប់បាន។

¹¹⁵ នោះជាផើសរូបថ្វីនេះជាមួយក្រុមគ្រឹស្សានរបស់យើង។ យើងមានព្រឹនណាស់ យើងបានធ្វើទេនៅក្នុង អង្គរភ្នំពេញគេ ជាកំពូកគេ ធ្វើជាក្រោដំនួយនៅក្នុង ព្រះវិហារ ជាកំតាត់នៅបឹស្តា ហើយធ្វើឱ្យគាត់មានមុខតំណែងដែលមិនមានរូប នៅក្នុង ព្រះវិហារ។ បុរីអ្នកមិនធ្វើអារ៉ីនេះ ហេតុអ្នកបានជាកាត់នីងមិន—គាត់នីងមិនចូល មកទេ បើអ្នកមិនអាយម្ចាក់នោះធ្វើឱ្យនៅក្នុងនៅក្នុងរូបរាង។ វានៅតែជាអារក។

¹¹⁶ តើអ្នកអាចប្រើប័ណ្ណបានពីគ្រប់គ្រងដំណឹងធ្វើជូនឡើងទេ? ពួកគេម៉ា។ ពួកគេត្រូវបានគេកប់។ តើអ្នកអាចប្រើប័ណ្ណបានរាយការបូលជាពុកគ្រឹស្សានបែននោះទេ តើអ្នកអាចប្រើប័ណ្ណបានពីសារការពារគ្រប់ទេ “តើម្បូរនេះ—តើម្បូរនេះបើអ្នកមិនធ្វើឱ្យខ្ចូនយើងជាអ្នកគ្រប់គ្រងទេ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ខ្ញុំអាចទេ ចូលរួមជាមួយក្រុមជូនឡើងទេ—និង—ជូនឡើង?” ពួកគេជាមនុស្សនឹងម៉ា។ ពួកគេជាមនុស្សនឹងជីវី។ ពួកគេសំនានាមួយព្រះ។ ពួកគេបានធ្វើជាអារកទេ ពួកគេជាមនុស្ស ដែលមិនសុវត្ថិភាពៗនិយាយ។ ពួកគេជាបុរីព្រះទាំងយប់ទាំងថ្វីកតណុយប់លាយ។ អ្នកមិនចាំបាច់បានព្រំចូលបូកចិត្តមិនចូលបានរកទេ ពួកគេនិងផ្តល់ទៀតនេះ នូវនេះ ការនាមប្រើប្រាស់នៅក្នុងនិកាយទេ។ បុសនឹងម៉ា។ ពួកគេជាប្រាប់ពួកគេជាមនុស្សជាបុរីការកាត់នៅក្នុងនិកាយទេ។

¹¹⁷ “បើអ្នកមេត្តូខ្លឹមិនធ្វើជាកំខុំបានល្អទេ ខ្ញុំនឹងទៅក្រោមបាបីស្តា។ បើពួកបាបីស្តាឡិនធ្វើល្អជាកំខុំទេ ខ្ញុំនឹងទៅក្រោមបាបីស្តា។ បើពួកគេមិនធ្វើល្អ ជាកំខុំឡើត ខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅក្រោមបាបីស្តាអ្នកដែលធ្វើឱ្យជូនឡើត។” យើងទេ ពួកគេជាក្នុងកាត់ដែលត្រូវការក្នុងបាបីស្តា ម៉ែនហើយ បណ្តុះបណ្តាល ជូនឡើង—និង—ជូនឡើង។ នោះមិនមែនជាប្រឹស្សានទេ។

¹¹⁸ គ្រឹស្សានមិនសុំ—មិនសុំតំណែងទេ មិនសុំការយោតយល់ទេ។ គ្រាន់តែស្អាត់ព្រះជាម្មាសបានហើយ។ វាគារក្រាប់ពួកដើមឈើ។ វាសែលាប្បែព្រះហើយសែលាប្បែត្នា មេត្តូទៅមេក។ មិនបាច់បានព្រំចូលបូកចិត្តអ្នកដើមឈើបំពេជាបានរកទេ មិនបាច់ចាំមិនបំពេជាបានរកទេ និយាយចាំមិនបំពេជាបានរកទេ និយាយចាំមិនបំពេជាបានរកទេ និយាយចាំមិនបំពេជាបានរកទេ និយាយចាំមិនបំពេជាបានរកទេ សម្រាប់នាងដែលមានសក់ខ្លឹមឈើមួយនេះមិនមែន។ ហើយ—ហើយត្រូវបានរបស់ ឯចនោះទេ ចូលឱ្យពួកគេមានដោយរបស់នេះ។ វា—ជាការនឹងម៉ា វាដាកំណើងល្អ! ជាកំវាទេព្រោនទៅខ្លួនដែលវាក្រោរទៅចុះ។ ពួកគ្រឹស្សានសែលាប្បែវា។

ខ្ញុំត្រូវតែទៅធ្វោះ នៅស្ថានសុទ្ធដែល
នៅបើកគ្រិតដៃសុខសាន្ត ខណៈពេលដែលអ្នកធ្វើឡើងឡើងឡើងឡើងឡើង
ហើយធ្វើដំណើរកាមសម្រេចយាម?

¹¹⁹ តើខ្ញុំត្រូវឱ្យគេចាំមឺលពីក្រាយ បែបនេះ បែបនោរបីយិនធម្មោះឡើក ឱ្យដួច
ទាក់ទងចាកនៅឯធម៌បែស់ខ្ញុំនៅត្រាយពីកន្លែងដែលអារក្រាស់នោះ។ ខ្ញុំពីងារនឹង
មិនទេរីនឡើទេទៀនោះដោយគ្នានានេះអ្នកចាំងអស់នោះទេ។

ខ្ញុំត្រូវតែតុលិ ខ្ញុំត្រូវទេរីនគ្រាង
បង្កើនភាពភាហានឲ្យ ទូលបង្កំព្រះអង្គអីយ៍!

¹²⁰ យើង្ហាខេ ខ្ញុំសូមយកដូចជាប្រើស្ថានម្នាក់។ មិនមែនជាប្រើប្រាស់តិក្ខុន កាត់
ទេ។ ដែលត្រូវបើកឱ្យមបីចាប់និងបានព្យែងត្រូវ ហើយនាំយកទៅជាបែស់អ្នកមួយ។ ទេៗ
យ៉ាងណាម្នាកមិនមែនចូលត្រីស្ថានទេ ម្នាកាន់តើតនៅក្នុងវា ម្នាកាយជាមនុស្ស
ដី ម្នាកតីជាគ្រាប់ពួជបែស់ព្រះដែលបានចូលមកដែនដី។

¹²¹ តុលិវីនេះ យើងករយើងបានបានព្យែងត្រូវពួលវីនេះ ហើយការបានព្យែងទេៗ
តីជាការបានព្យែងនៃការយល់ដឹងទៅនឹងបានព្យែងទេៗ ការអប់រំបែបវិទ្យាសាស្ត្រនិងអិយធី អ្នក
ដែលយើងស្របានព្យែងខ្លាំងណាស់។ តើអ្នកធ្លាប់ឈប់បំពិតថា សក្សានឹងបែស់យើង
នៅក្នុងវិកធម្មជាតិស្តីពួលវីនេះ តើជាកម្មិយនិស្សុបុរី? តើព្រះនៃកម្មិយនិស្សុតីជាអ្នក?
អិយធីនិងការអប់រំវិទ្យាសាស្ត្រ។ ត្រើមត្រូវហើយ មែនទេ? នោះជាអ្នកដែល
ពួកគេ រស់នៅនិងលួយតាមសំជាន់វិទ្យាសាស្ត្រ វិទ្យាសាស្ត្រ វិទ្យាសាស្ត្រ ជាប្រះ
នៃវិទ្យាសាស្ត្រ តុលិវីនេះបើអ្នកគ្រាន់ទៅ...ហើយជាមួយនឹងការបានព្យែងត្រូវពួល នៃ
អិយធីវិទ្យាសាស្ត្រនិងការអប់រំទៅនឹងបានព្យែងត្រូវពួល។

¹²² តុលិវីនេះ ខ្ញុំសូមបង្ហាញដល់អ្នកថា ការអប់រំនិងអិយធីបំពិត៌យ៉ាង
អារក្រាស់។ តុលិវីផ្សេងត្រឡប់មកទីនេះ ហើយមើល បើអ្នកចង់យើង នៅក្នុងណោ
កប្បុតិដំពុកទីបូឌា។ ត្រូវហើយ តុលិវីនេះសូមចាប់ផ្តើមនៅខាងទី ១៦នៃលោកបុណ្ណោតិ
ដំពុកទី នៅទីនេះបុ..លោកបុណ្ណោតិដំពុកទី សូមទោស មួងឡើក។ តុលិវីនេះសូម
កត់សម្ងាប់សាត់ដំបូង...

¹²³ អូករាល់ត្នាបានដើរតាមខ្សោយភាគទាំងនេះជាមួយនឹងបង្ហីន—របស់យើង នៅទីនេះ តម្លៃវិនេះអូករាល់ត្នា ខ្ញុំអាចឱ្យបាយអំពីពួកគេសំស្តីពី ហើយវិនអាចបងិស់ជាបានទេ។ នោះត្រូវបានបើកនៅក្នុងត្រាមួយនៃត្រាទាំងពារ វាត្រូវបានលាក់ចាំង។

¹²⁴ តម្លៃវិនេះបើកមារបានឡើងមកនៅក្រោមប្រភេទនោះ យើងទៅនៅក្រោមប្រភេទនៃការបង្ហីដែលខ្លួនឯកគេបាន ពួកគេមានលក្ខណៈរបស់ខ្លួនឯកគេដើម្បីដោយសារកំពុកគេបានកែតាមក្រោមខ្លួនឯកគេដើម្បី បើនេះសូមថ្លែង ទៅពួកគេដើម្បីដោយសារកំពុកគេបានកែតាមក្រោមខ្លួនឯកគេដើម្បី។ ខ្លួនឯកគេបង្ហីដើម្បីជាបានកើតមកក្រោមខ្លួនឯកគេបែបនេះទេ។ ខ្លួនឯកគេបង្ហីដើម្បីជាបានកើតនៅក្រោមខ្លួនឯកគេបែបនេះទេ។ ហើយព្រមទាំង “ខ្លួនឯកគេបង្ហីដើម្បី” សម្រាប់សម្រាប់កាលនោះ។ បើនេះគឺជាសម្រាប់កាលក្រើមធម្មស់បំផុត ហើយនេះគឺជាសម្រាប់កាលនោះ។

¹²⁵ ត្រូវតែចេញមក ត្រូវតែចេញមក ព្រមទាំងតែងតាំងរាជរដ្ឋប៊ូតែ ដែលវាត្រូវតែចេញមក ត្រាទាំងប្រាំពីត្រូវតែបានបើក។ រសន្តិតាត្រូវបានឡើងនៅក្នុងយុតសម្រាប់ ឡ្វេខ្លួននេះ។ ហើយខ្ញុំគិតថា លើសពីនេះទៅឡើត ស្រែមាលនៃការសង្ឃឹម... មិនមែនដូចដែលយើងអូក យើងមិនអូកទេ មានតែអនុភាពបើព្រមៗយសិរីប៉ុណ្ណោះ ត្នានមួយឡើយ។ យើងអូកតែលើព្រមៗយសិរីក្នុងសុបុណ្ណោះ។ បើនេះយើងអរគុណជាមួយ... សម្រាប់ដែកសិទ្ធិនៃការដើរដោយ... លើសពី ស្រែមាលនៃការសង្ឃឹម ព្រមទាំងរឿងនឹងនោះបើមិនយើងនោះបើដែលដី ហើយរួចរាល់ ត្រប់ត្នានិងមកត្រង់ទៅព្រមបន្ទូលិត្រ ដើម្បីបង្ហាញថាអូដ្ឋោះ ថាការជាសម្រាប់ដែលយើង សំនៅក្នុងសារ ហើយវាយ៉ាងណាយ។ យើងមិនមែនជាមួកខុសឆ្លងទេ។ យើងមិនមែនជាបាក្រុមនិយម ជ្រុលទេ។ យើងជាមួកបំផុតនៃប្រព័ន្ធដែលត្រូវបានកែ ដោយព្រមវិញ្ញាណបើសុខទេ។ អូកនឹងមានលេហ្មោះត្រប់ប្រភេទដែលត្រូវបានគេដាក់ឲ្យ អូកបើនេះមិនមែនមាននូយចាក់ ដូចប៉ុណ្ណោះ។

¹²⁶ តម្លៃចាំថា កូនប្រុសរបស់សាកាំងគឺជាការអីនៅ។ តម្លៃនេះខ្ញុំគិតថាអូកទាំងអស់ត្នាបានស្ថាប់ហើយតាមរយៈខ្សោយភាគទាំងអស់ដែលខ្ញុំយើងក្នុងបណ្តាលូយ របស់អូកនៅទីនេះ។ តម្លៃនេះសូមចាំថា អារីមានធ្វើពេះដោយសាកាំង ហើយ

នៅថ្ងៃដដែលនោះ... យើងមានករណីនេះនៅតុកសុន តុទួរស្ថិត្យកាត់ បើនានា
ភាយជា... នាងសែនៅជាមួយបុសពីរនាក់ នាងអារម្មានកុនពីរប្រភេទ ធ្វើដោតា។
យើងដឹងហើយ។ ខ្ញុំស្មាល់វានៅក្នុងការបេងកាត់ពុជសត្វផ្លូវ និងបស់ធ្វើដោ។ បើវា
អញ្ញីដែលទេ។

¹²⁷ ដូច្បែះសាកាំងនៅព្រឹកនោះ ប្រហែលជាបានដូបនឹងសត្វអាណាពេក់មួយជា សត្វ
ពស់ មិនមែននៅក្នុងសត្វលូនទេ បុន្ថែជាសត្វមួយប្រភេទ។ ភាគប្រើនឆ្លាត មាន
លិចឆ្លាតបំជុត់នៃសត្វ គ្រាន់តែស្ថិតនៅក្បាយមេនស្បែបនិច្ឆា ហើយមនុស្ស តីជា
សត្វខ្លន់នេះ ហើយយើងគីជា—យើងជាបនិកសត្វ និងជាសត្វឈាមគ្រោ។

¹²⁸ ហើយ—សាកាំងគីជាតាំណបន្ទាប់នៅទីនេះ សត្វសុវត្ថិភាពគីជាតាំណបន្ទាប់ពី
មនុស្ស ហើយមនុស្សឈរ—បន្ទាប់សត្វស្តា។ តុទួរនឹងភាសាស្ថាកំណុងស្ថាកំ
តាំណប់នៅបាត់នោះ។ ហើយវាបាត់ខ្លួនដូច្បែះ ហើយសុមីរីតួន្ទិងនៅក្នុងវាក៏
មិះលទៅគ្នានាមួយដូចជាមនុស្សដែរ ធ្វើឱ្យវាក្នុងជាសត្វលូនមួយ។

¹²⁹ តុទួរនេះយើងករមើញ្ញា អូកនេះបានករមើញ្ញាអំពីនៅក្នុងស្ថាស្រាវអេដន
ស្ថិតីយក្នុងមួយកាត់នេះដែលមិនបានស្ថាល់បាបសោះមិនដឹងបាននៅក្បាយការត
ដោយរឿបណាទេ។ ហើយវាបានដឹង។ វាល្អាត វាងដែលស៊ែ។ ហើយវាបាន
ប្រាប់នានេះ “គ្រាប់ពុជ —ផ្លូវយីតិទាក់ទាញឈរការសំហើយវាក្តុ នាយបង់បាន”
ហើយ...នៅពេលវាដែកជាមួយនាងនាប្រឹកនោះ។

¹³⁰ ហើយបន្ទាប់មកមើញ្ញា បន្ទាប់មកពេលរស្សីលនាងបានបញ្ហាបញ្ហាល
អំជាមួយធ្វើឱ្យឲ្យដឹងដែលប្រាប់គាត់ចាប់ចាប់ជាតី។

¹³¹ ហើយបន្ទាប់មកអំជាម ដោយចេញនា ដោយដឹងចាត់មិនគូធ្វើវាទេ បាន
ដឹងចេញជាមួយប្រព័ន្ធរបស់គាត់ហើយបានធ្វើឱ្យឲ្យនេះ។ ដែលទីបំជុតគាត់ នឹង
ចូលមកវាទោះយ៉ាងណាយ។ បុន្ថែមើញ្ញា ក្រឡូវកំណើងប៉ូប្រាប់នេះ គីជាប្រាប្រាប់សំ
ព្រោះ បណ្តាលមកពីការនេះ ហើយដែលបង្ហាញពីគុណលក្ខណៈ របស់គ្រោងចាត់
ព្រោះអង្គសរុះ ព្រោះវិចិត្ត ជាអូកព្យាបាល។ អូកបានបញ្ចូនខ្ញុំអធិប្រាយពីធ្វើដោនេះ
មើញ្ញទេ។ តុទួរបីធ្វើដោនេះមិនបានកែតែឡើងទេ...

¹³² ត្រង់គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យពុកគេចេញតាមសំលិជម៉ែ ដោយសិកាតាមតែ
ពុកគេធ្វើ។ ត្រង់មិនអាចធ្វើឱ្យពុកគេធ្វើវាបានទេ ហើយបន្ទាប់មកនោះតែព្រឹមព្រោះ។

បុំន្តែទ្រង់អាជជាក់ពួកគោស្តីនឹងទ្រង់និងមាន សិទ្ធិភ្លើសិសិសាងសិលជម័យសេវាបើយបន្ទាប់មកអនុញ្ញាតឱ្យពួកគោធ្វើវាម្នានេះទៅ ហើយទ្រង់ជាបច្ចុកគោនឹងធ្វើវាម្នាន់។

¹³³ ហើយអូច្ចេះបន្ទាប់មក ម្នាកយើញបន្ទាប់មកនៅពេលដែលអំដាមរស់នៅជាមួយនាងបាននាំយកកុន្យភ្លាងៗ។ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគោគីជីជាបស់សាកាំងៗ។ ហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគោគីជីជាបស់អំដាមដែលជាបស់ព្រះៗ។ ការអីនិងអិល៍។

¹³⁴ ហើយវិឃីនោះកើតឡើងៗ តទួរយើងមានការណើមួយនៅគុកសុន៍។ ស្តីសេវកសុំ—ស្តីសេវកសម្នាក់បានដេកជាមួយអ្និែបស់នាងនៅពេលវិក ហើយនៅពេលស្រួលនោះនាងបានឡើដេកជាមួយនឹងបុរុសជនជាតិនៅប្រាំ។ ហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមគ្រែងប្រុងគ្រួចគ្រាប់..មានគ្រែងប្រុងគ្រួចពីនោះកំពុងព្រាយៗ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគោគីនៅប្រាំដែលមានក្រាលគ្រួចហើយគ្រែងម្នាក់ឡើតជាក្រែង—ក្រាលពណ៌វាទ់ដែងស្មាគណាស់។ ហើយ—ហើយគិតតទួរនាងកំពុងព្រាយៗ ធ្វើឱ្យខិតកស្តីសេវកសុំថែរក្សាកុនទាំងពីនោះៗ ហើយគាត់និយាយថា “ខ្ញុនឯងថែរក្សាកុនខ្ពស់បើនឹងមិនមែងជាក្តុនរបស់នៅប្រាំនោះទេ។ សូមឱ្យបុរុសនៅប្រាំនោះថែរក្សាកុនរបស់គាត់ចុះៗ។” ដូច្នេះម្នាកយើញវាដាករពិត។

¹³⁵ កំងតែមានកុនភ្លាងៗ។ ហើយនោះជាមូលហេតុ...កំព្រៃរឿងនេះឱ្យសោះបងបួនអីយៈ ក្រុមដំនីលោកឡើងប្រាយនឹងភ្លាយជាក្តុនភ្លាងៗ “ដើម្បីបំពេលហើយ ហើយវានឹងបារោងការដល់ពួកនឹងកាំងៗ...” ម៉ាចាយ ២៥:៧៥ ។ ក្រុមដំនីនឹង...វាដាករណាស់បុរុសនៅពេលទីកសុំ។ វាគ្មេចជាពីរិតលាស់នឹង “បញ្ហាតដល់ពួកនឹងកាំងបើសិនជាការចាំ។” ហើយបន្ទិចប្រាយមកបើខ្ញុនមាន ឱកាសខ្ញុំចង់ពន្លេលំ តើការរឿសិសិសនោះកើតឡើងយ៉ាងដូចមេច។ ម៉ឺនាកានីងបញ្ហាតពួកគោគីព្រោះវាស្ម័គ្រោះ ហើយកំពុងរឿងដែលបាន ម្នាយកំពុង ព្រះវិហាកំពុង បាលនាកំពុង ឬឯងដូចគ្នា។ ដីពួកគោគីដូចគ្នាដែលព្រះបន្ទូលបានផ្តល់ បុំន្តែម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគោ ដូចជានៅទីនេះក្នុងបាននាំអាយុបុរាណ? និយាយ “អារ៉ាម៉ែន” បើអូកយល់។ ក្រុមដំនីនិយាយថា “អារ៉ាម៉ែន។”—Edg យើញទេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគោគីជាម្នាកបន្តិព្រោះវាមានខិតកខសផ្តុងៗ ដែលខ្ញុំនឹង បញ្ហាកំនោះថ្វីណាមួយបើព្រះជាមាស់អនុញ្ញាតឱ្យ

ខ្ញុំ និកាយមួយនោះគឺជាសញ្ញា សម្ងាត់របស់សត្វនោះ។ យើងឡើងទៅមានខីពុក ខីសង្គម គាត់កំពុងដំប្លាមនុស្សឱ្យ ចូលអង្គភាពមួយដំនួសព្រះបន្ទូល។ មើលវាតាមខីពុកខីសង្គម។ វាតាមលក្ខាបស់ ការអីនៅ។

¹³⁶ នៅពេលដែលខ្ញុំត្រូវបែងចែងវិញ្ញានៅពេលនេះ ខ្ញុំកំពុងផ្សេងៗជាយែល ប្រជានបទ ផ្លូវរបស់សត្វពីរ សត្វនោះដើមបំបុង និងសត្វនោះថ្វែងប្រាយ និង តាមជានវាតាមព្រះគម្ពី ហើយបង្ហាញពីរបៀបដែលវាតិ៍កំនាំ។ យើងឡើងទៅ? ហើយ អ្នកទាំងអស់ត្រូវទូលានវាតាមទូសំពូន អ្នកយើងឡើងទៅ ហើយនេះអម្ចាស់អនុញ្ញាតឱ្យ យើងធ្វើវាតានៅ។ ហើយត្រូវរាន់មើលគឺសំណាក់ត្រូវនេះនានាប៊ូនណាតា ហើយដែល វាអើលើទៅដូចជាក្រីមត្រូវប៊ូនណាតា... ហើយពួកគេធ្វើចែង លោកយុជាសនិង ព្រះយេស៊ូអីដើរដាបងបន្ទូននៅក្នុងកុលសម្រេច ជូចជាមេសានិងយ៉ាកបំផែ ហើយ—និងដូចជា—សត្វក្នុងនិងលលក់ ដែលអង្គូយក្រាមដំបុលតែមួយ។ ហើយអ្នកប៉ែប៉ែយ៉ាងគឺជាក្នុងត្រូវ នៅក្នុង—សម្រាមដីអស្សារមដែលយើងកំពុង មាន។

¹³⁷ សត្វវិប័យីការណាកបរព្រាតជូចជាករ បានធ្វើចំពោះអវការដែរ “អូ! ប្រាកដណាលស់ បុំន្លែ—បុំន្លែឆ្លាស់ណាលស់... យើងឡើង?

¹³⁸ យើងឡើង ការព្រាយយាយដែកខ្លោកវាបុសពីអ្នកដែលប្រះបានមានបន្ទូលពីដំបុង “អ្នកនិងត្រូវស្វាប់!”

¹³⁹ ត្រែងបានមានបន្ទូលចាំ ដែលហើយ ព្រះជាម្នាក់ត្រែងមានបន្ទូលបំបនោះ បុំន្លែប្រាកដណាលស់... យើងឡើង ការបាត់បាត់បុំន្លែរីករាយ? យើងឡើង? បុំន្លែអ្នកដែលប្រះជាម្នាក់ត្រែងមានបន្ទូលនោះ ព្រះនេះតែករ្តា ត្រែងមិនត្រូវការដំនួយ ណាមួយ ពីសាត់ដៃឡើយ។ ត្រែងរក្តារារា ដូចំខំបាត់បាត់ដោកអី។ តុល្យរាន់យើងកត់សម្ងាត់ចាំបន្ទូលបំការណាលនៅមកនូវដែលប្រឡាយបស់វា។

¹⁴⁰ តុល្យរាន់នៅក្នុងលោកបុរីតិនៅទីនេះ យើងបានរកយើងបន្ទាប់ពីការបាត់បាត់ នៃចំណោះដឹងនេះ តុល្យរាន់ វិទ្យាសាស្ត្រគឺជាបំណោះដឹង។ ហើយអ្នកដែលយើងឡើងគឺ “វិទ្យាសាស្ត្រ វិទ្យាសាស្ត្រ វិទ្យាសាស្ត្រ វិទ្យាសាស្ត្រ” មុខធ្វើអស្សារម នៅក្នុងសាលាតី៖ វិទ្យាសាស្ត្រ! ថ្វែនេះ អ្នកដែលកាន់តែប្រសើរ ចែយនូលប្រសើរ ជាងមន ធ្លោប្រសើរជាងមន ធ្លោប្រសើរជាងមន នេះប្រសើរជាងមន នេះប្រសើរជាងមន នៅណាល ជាងនេះ។ ពួកយើងកំពុងធ្វើអ្នកបុំន្លែ? កំពុងស្វាប់ប៉ែប៉ែពេល។ ហង្វើរប៉ែប៉ែយន្តយើង

និងឈប់ដី ឈប់ដី យើងនឹងប្រឡាតាព្យាគើយកនឹឃឺយា យើងគ្នានកាតជាមនស្សរៀតទេ យើងជាតាប្បួយសមុទ្រ។ ត្រីមត្រីវិហីយា

¹⁴¹ ហើយស្តី ទាំងអស់ដែលនាងបានធ្វើ ដោះចោលសម្បៀកបំពាក់ ហើយបន្ទាប់មក [បង្ហីសប្រាណកហំបាបអូមូយ—Ed] ចុចិចិត្យនមួយនៅទីនោះ។ ពេលណាម្នាយរបស់អ្នកណ្ឌាប់ដីរៀងមាត់ទីក ហើយដឹងទីក និងកាប់ឈើ។ ហើយដាក់សៀវភៅនៅក្នុងណាម្នាយ ហើយ—ហើយនាងស្ថីកពាក់បែននោះ។ ហើយយើងទន្ល់ខ្សោយណាស់ ដើរធ្វើរឿង រីនីសម្បាប់យើង។ បីន្ទូយើង មិនអាចធ្លាយកាបានទេ នេះគឺជាសម្រេចដែលយើងកំពុងសំនោ។

¹⁴² សូមឱ្យតើទីនោះសារស្តីកិយាយដែរថា “ក្នុងស្រីតុចកំពុងទៅចូលមក អស់រដ្ឋ ស្រីយ៉ាក្នុងដែលមានភាយុពីអូមូយចំណាំ។” ខ្ញុំបានជួបញូកគោ។ “យុវជននោះ ផ្លូវកាត់រួយកណ្តាលរបស់ពួកគោ អាយុចន្លោះពី ២០ទៅ ២៥ ឆ្នាំ។” អ្នយរបស់ខ្ញុំ...ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ បានផ្លូវកាត់ប្រើបាលសាមសិបប្រាំទៅសែសិប។ អ្នយរបស់ខ្ញុំផ្លូវកាត់ពីសែសិបប្រាំទៅបាលសិប។ យើងទេ ពីរបៀបដែលការចុះ ខ្សោយនោះថ្មីចងក្រាយនោះ។ ព្រាជេហេតុរី? យើងកំពុងធ្វើការណើទីនោះ។

¹⁴³ កាលពីមួយរយបាលសិបឆ្នាំមុន ការធ្វើដីណ៍រៀនមួយគឺដែលមនុស្សមានតីជីសេសេប្រាក់ដីដី។ ហើយទូរស័ព្ទនេះគាត់ទៅជាយលនុយការ៖ ស្ថីកំពុងដោយគាំនិតម្បយា យើងទេ ទីនោះស្តីការណាបានធ្វើរឿង ហើយដែលជារបស់អារក្ស។ តុល្យនេះអ្នកនិយាយបាន “ត្រូវហើយបងប្រុសប្រាណកហំមែនបុរី?” បីន្ទូហើយ។

¹⁴⁴ សូមអានលោកបុរីតិតិទូរស័ព្ទនេះជាពួកទេ

ហើយការអីនបានចេញពីព្រាជេហេតុមានរបស់ព្រាជេហេ...

¹⁴⁵ តុល្យនេះមើលបីឱ្យដឹងដីបុរីដែលគាត់បានធ្វើ។ (អ្នកប្រាប់ខ្ញុំពេលអ្នកគិតថា យើងទទួលបានគ្រប់គ្រាន់នៅទីនោះ៖ ព្រាជេហេនឹងបញ្ចប់នៅទីនោះគ្រប់ទីកន្លែង។) យើងទេ “ការអីនបានចេញពីគ្នា មានរបស់ព្រាជេហេសំខាន់។” នៅទីនោះគាត់បានធ្វើកំហុសរបស់គាត់។ ហើយមានកន្លែងដែលអ្នកនឹងធ្វើកំហុស នានឹងដែលយើង ដើរចេញពីព្រាជេហេតុមានរបស់ព្រាជេហេជាម្នាស់។

...ការអីនបានចេញពី...ព្រាជេហេតុមានរបស់ព្រាជេហេអម្នាស់ហើយបាន

រស់នៅក្នុងស្រុកណ្តាចនៅខាងកើតនៅនេះ។

¹⁴⁶ យើងទេ ពីរបៀបដែលវាតាមកសាសនា បានទៅ “ខាងក្រោម ខាងក្រោម ហើយការអើនបានស្ថាល់ប្រពេទគាត់ នៅ៖នាងមានផ្ទៃពេះបង្កើត បានអេណាក គាត់ក៏សង់ទីក្រុងទី (យើងទេ ភាពសីវិល) ហើយ ជាក់ឈ្មោះទីក្រុងនោះតាមឈ្មោះអេណាកក្នុងខ្លួន ហើយ...អេណាកបង្កើតបានអីក្រោម៖ ហើយអីក្រោមជាតិ...អីក្រោមជាតិ—បំណុចដែលបាត់—Ed]

...គាត់យកប្រពេទមួយឈ្មោះអ៊ែជា មួយឡើតឈ្មោះសីទ្វា នាងអ៊ែជាបង្កើតបានយ៉ាបាលដែល...ជាមិញុកនៃអស់ចូកអូកនៅក្នុង គ្រីសាល ហើយមានហ្មង់សត្វ។

បុនគាត់ឈ្មោះយុបាល (ខ្ញុំគិតថា យុ-បាល។) ជាមិញុក..នៃណូត អូកលីន ពិណា និង អក។ (យើងទេ តាន្តី វិទ្យាសាស្ត្រ យើងទេ បាន ចូលមក។)

ជានាងសីទ្វា...កំបង្កើតបានទូបាល-ការអីន ជាយេបរង្កែវ រ-ល-១-ចំ-ង-ការ-កែ-ថ្វ នៃជាងលដ្ឋិន និងជាងដែក (ពាក្យមួយឡើត ហេរថា សុនធើ ជាក់បញ្ហាបញ្ហា) បុន្រៀទូបាល-ទូបាលការអីន គឺ នាងនៅអាម៉ែ។

ឯករាយក គាត់និយាយទៅប្រពេទទាំងពីរថា ម្នាល់អ៊ែម និងសីទ្វាអើយ ចូលស្អាប់ពាក្យអញ្ចឹង៖ ឱប្រពេទទូរាយមកកាល់ត្រាអើយ ចូរ ឡើងក្រចៀកស្អាប់អញ្ចឹង៖ ជីវិតអញ្ចុបានសំឡូរប់មនុស្សម្នាក់ ពីព្រោះ វាបានធ្វើឲ្យអញ្ចុមានរូបស គឺជាមនុស្សកំទោះម្នាក់ ដោយហេតុបាន វាយអញ្ចូរជាំ

បើសិនជាក្រែវសងសីកដ្ឋសការអីន១ជាពិសេស នោះក្រែវសងសីក ជីសទ្វាយកជាពិសេស បុណ្ណោះបុណ្ណោះ។

¹⁴⁷ តម្លៃរែនេះកត់បែលបាល់ ពេលដែលចូកគេបានចាកចេញពីត្នោមាននៃរោះអម្ចាល់ ពួកគេបានចាប់ធ្វើមសាងសង់ទីក្រុង ចូកគេបានចាប់ធ្វើមបង្កើតខបករណ៍។ ចូកគេបានចាប់ធ្វើមនៅក្នុងវិទ្យាសាស្ត្រ ដើម្បីធ្វើឱលដ្ឋិននិងដែក និង—និងលេង តាន្តីនិងអីធម៌ឱធម៌ឡើត។ យើងទេ? យើងទេ? តើវាមកពីណា? នរណា

បានចេញទៅក្រោម? កាមុនគឺជាតុលរបស់សត្វពស់។ អ្នកយល់ពីវាទេ? កាមុនបានចេញទៅក្រោមទៅក្នុងនឹងភាសាស្ថ្ទី។ ហើយចំណាំតាត់បានចេញពីតួមានរបស់ព្រះអម្ចាស់និងបានចាប់ផ្តើមធ្វើការនៅក្នុងនឹងភាសាស្ថ្ទី។

¹⁴⁸ ឥឡូវនេះមែនក្លែងដែលតាត់នៅវិធីការយើងទៅ វិភាគសាស្ថ្ទី ការអប់រំសង្គមីក្នុង របៀបម៉ែន រាជរាជក្រឹម អ្នកណាបាប់ផ្តើមរា? អារក្ស។ ថ្វីនេះជារបស់អ្នកណា? អារក្ស។ គ្រប់បែកបរាមាពួនិងត្រួតព្យៀងរដឹងបំផ្តាក្រុង យើង។ យើងរស់នៅក្នុងរា យើងត្រូវរស់នៅទីនេះ។ យើងជាមនុស្ស យើងត្រូវនៅទីនេះ។ បុំនួយឱយធម៌អស្សារូរបស់ព្រះនិងគ្មាននៅក្នុងនោះទេ។ យើងទេ? ហើយវិភាគសាស្ថ្ទីក្នុងបានជំនួស—បានជំនួសដូចជាតិ និងបង្កើចរាយទៅកាមុនដែលតត្រូវយោងនេះ។

¹⁴⁹ ហើយដូច្នេះគឺជាសាសនវិភាគសាស្ថ្ទី! វាក្រោរការព្រោះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្នាក់ ហើយបង្កើតអង្គការក្រោមជំនួយចេញពីរ ជំនួសឱ្យការពើរីវីរីដែលរាយក្តីពីរី។

ពួកគេនឹងយាយថា “ថ្វីនេះការអស្សារូបានក្លឹងដូចតាមហើយ”

គម្ពីរបានចែងថា “ទ្រង់នៅដែលកាលពីមីលិលមិញ្ញថ្វីនេះនិងជាយុងហេតុ”
“មិនដែលមានការរោចាសឡើងជាមុនទេ។”

¹⁵⁰ “ថ្វីអ្នករាល់ត្រាទៅពាល់ពេញលេកិយ ហើយជូនយដំណឹងលូដលេកប់ត្រប់មនុស្សទាំងអស់ចុះ។ ទីសម្រាប់ទាំងនេះនិងជាប់កាមអស់អ្នកដែលរីៗ: ក្នុងឈ្មោះខ្ញុំគេនឹងដេញអារក្ស ពួកគេនឹងនិយាយភាសាត្រី ហើយពួកគេបាប់កាន់ ពន់បុងឱ្យដែលបាល់នៅនេះនឹងក្រោចប៉ុន្មោះ ហើយបុងឱ្យដែលបាល់ពួកគេឡើយ។ ហើយពួកគេជាក់ ដែលអ្នករីៗ នោះនិងជាសេះសេីយ។” អីទេ? បន្ទាប់មក ប្រជាផាតិទាំងអស់អ្នករាល់ត្រា សង្កាត់ទាំងអស់! “មិនបាន យើងនៅជាមួយយុក រហូតដល់ចុងបំផុត នៅដែលដីគឺជាបងបំផុតនៃព្រះនៃក្នុម្ភស ឱ្យចាំងមូល ជាទីបញ្ហាប់នៃសមិទ្ធភិបាល។” ទ្រង់គឺពិតជានៅទីនោះ!

¹⁵¹ ហើយឥឡូវនេះ: ពួកគេបានមិនឱ្យវិភាគសាស្ថ្ទីហើយនិយាយថា “អី! ដែលបានយើងប្រមូលដីត្រាបីយចូលរួមក្នុងព្រះវិហារ ហើយយើងភាយជានេះ: ប្រាកាយជាសមាជិកលូ យើងបង់ប្រាក់របស់យើង...”

¹⁵² យើងទេ វិមិន—មិនអាចនិយាយថា “អូ! ត្នានអីឡើងចប្រោះឡើយ” អ្នក បានលើសំលែងខំរួរអាត់បស់ខ្ញុំទៅលើប្រធានបទព្រះគ្រឹសុំក្លងភាពយនៃឡើ ចុងក្រាយ។ យើងទេ មិនមែនជាប្រពេះយកុំក្លងភាពយនៃ (សាកាំងដីងងារលំ ជាងនេះទៅឡើត) បើនេះវិញតីជាប្រពេះគ្រឹសុំក្លងភាពយនៃ ហេ:គ្រឹសុំមាននីយថា “អ្នក ដែលបានចាក់ប្រើបង្ហាញដី” ហើយពួកគេតិចជាប្រពេរបានចាក់ប្រើបង្ហាញជាមួយ (អី?) ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធដើម្បីឡើទីសម្រាប់និងការអេស្សារ៍ ហើយពួកគេធ្វើវា។

¹⁵³ បើនេះ យើងទេ នៅពេលដែលវាមកដល់កទ្វារេ:យើងសិក្សនៅក្នុងគ្រាញ ចុងក្រាយហើយមិនគ្រឡប់ទៅយុគសម័យពេនទីកុសិញ្ញឡើតទេ។ យើង នៅទីនេះកុងយុគសម័យចុងក្រាយ។ ហើយសម័យកាល ដំបូងចាប់ផ្តើម ជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលដែលជាប្រពេះគ្រឹសុំ ហើយសម័យកាល ចុងក្រាយក្នុរបញ្ញបំផែរ ដោយព្រះបន្ទូលដែលជាប្រពេះគ្រឹសុំ ហើយវីងឡើង ឡើតទាំងនេះសំបកនិង អីវាមួយដែលដូចជាបុំបានពន្លូលតីគ្រាល់តែជាអ្នកវាំព្រះបន្ទូលមកបុណ្ណារៈ ដើម្បីបើមីតាមការបញ្ជាផ្ទៃបំណងបេស់វាបរិបុណ្យដល់កាលយានចូលដល់ទីខ្ពស់ពេញលេញនៅ គ្រាប់ច្បាប់ជាតិដំបូង។

¹⁵⁴ តីឡូវ៉ែខែង។

រួមក អ៊ដាមបានស្ថាល់ប្រទន្ទមួយឡើត ហើយនាងបងីតបានក្នុង ប្រសិទ្ធភាព ឲ្យឈ្មោះថា សេវក ព្រោះនាងថា ព្រះទេដែលប្រទាន ពួជាតុវិកអញ្ជីនសមាបិល ដែលការីនុបានសំឡាប់ទៅនោះ:

ឯសេវក...ឯសេវកគាត់កំបងីតបានក្នុងប្រសិទ្ធភាព ដើរ ជាក់ឈ្មោះថា អេណកស ហើយនាងដាន់នោះ គេចាប់តាំងអំរាប់នាងប៉ុណ្ណោះនាម ព្រះយេហ៊ុវិក។

¹⁵⁵ មេបានឱ្យបង់ដែលពួជាបស់សក្តុពលសំនោះបានទៅដើរីឡាសាស្ត្រ ការអប់រំ ទីក្រុង និងតាមត្រីនិងរឿងដីអស្សារ៍ ការអប់រំ និងឱ្យសាស្ត្រជាដើម។

¹⁵⁶ បើនេះគ្រាប់ពួជានេះសេចក្តីសុចិត្តដែលបានរោច...យើងទេ អវ៉ាមិនមាន គ្រាប់ពួជាទេ។ អ្នកដីងទេ។ ស្ថិត្រានគ្រាប់ពួជទេ ស្រីកទេ។ នាងមានសុត បើនេះមិនមែនជាប្រគាប់ពួជទេ។ បើនេះនាង...បានតែងតាំងគាត់ ជាបុរិ យើងទេ ការតែងតាំងមួយដែលជាការតែងតាំងបេស់ព្រះ នាងបានទទួល គ្រាប់ពួជ។

ហើយពួជីអស្សាយ ពីព្រះស្តីតីថ្ងៃបានប្រទាន។ យើងទៅ ព្រះប្រទានឡើ នានបានហដ្ឋិតុជិតុជិនូសការីដែលត្រូវបានស្មាប់ ដែលសត្វ់ សេចក្តីស្មាប់ គ្រប់ពួជិបស់សត្វុពស់បានបំផ្តាញគ្រប់ពួជិបស់ព្រះ ដោយការ រួមឱ្យនៅ ទីនោះ អ្នកយើងទៅ ព្រះតែងតាំងតាមរយៈស្តី ដែលជាតុជិម្មួយ ដែលជាព្រះគ្រឹស្ស យើងទៅ ដើម្បីនាំពួជិដើម្បីត្រូវបែមកិញ្ចង់ឡើតា អ្នកមើលយើងទៅ ? ដូច្នេះអ្នកនឹងយើងការបង្ហាញដែលនាំមកនូវការស្ថាប់ តាមរយៈការអប់រំ និងភាពផ្លាត់ ហើយអ្នកដែលយើងហេសព្រៃថ្ងៃនេះបានឱ្យសារស្តីនិងសាបនា ជាដើម វាបាននាំមកនូវសេចក្តីស្មាប់ បើនេះនាន នានតែងតាំង តាត់ជាតុជិម្មួយ ហើយបន្ទាប់មកនូវបានចាប់ធ្វើមអំពារនានដល់ព្រះនាមនៃព្រះអ្នកស់ ហើយ ចាប់ធ្វើមកនូវបែមការក្រោះបន្ទូលម្មង់ឡើតា យើងទៅ ?

¹⁵⁷ ហើយចូចចំថា ចូរធ្វើតាមគ្រប់ពួជិនោះ ដូចដែលយើងនឹងតាមជានវានៅក្នុង ពីបីសប្បាហើលើប្រជានបទសត្វុពស់នេះ។ អ្នកធ្វើតាមនោះវាគ្មានស់ទៅតាម បទ គម្ពុរោះ មិនវារាំ ស្ថិទ្ំដែលជាផ្លូវការបង្ហាញគ្នាបុចដែលអ្នកបានពួសាប់ខ្ញុំ នៅ លើប្រជានបទ “ដើម្បីចាំងបាយជូរ” ពួកគេមកជាមួយគ្នា ហើយជិតគ្នា រួមគ្នា វាស្មើរំពូបញ្ជាកម្មកដែលបានដើសកាំងបើអារម្មណីទៅបាន នៅថ្ងៃចុងក្រោយ នៅពេលវាមកដល់ក្នុងវា វាគាត់គ្រប់បញ្ហាតិបុចជាព្រោះស្ថាប់ បើនេះវា មិនមែនជាប្រុស់សាន់ទេ វាគាសំបកនៅទីនេះ។

¹⁵⁸ ឥឡូវនេះ យើងទៅនៅទីនោះ៖ ការធ្វើនេះ ការអប់រំ ខ្ញុំគិតថានូវមាន បទគម្ពុរោះដែលបានបង្ហាញគ្នាប់ អ្នកយើងទៅ បានសរសេរនៅទីនោះ បើនេះខ្ញុំគិតថាមិនអាណាព្យាយុទ្ធមិន បើនេះយើងយល់ពីរឿងនេះ ការអប់រំ វិញ្ញាសាស្ត្រ និងអីយិជមិតិជាបស់អារក្សា ត្រូវបើយោ កមិនមែនជាបស់ព្រះទេ វាគាត់បស់អារក្សា ឥឡូវខ្ញុំ មិននឹងយាយចាប់អ្នកមិនគូរមានវាទេ ទេ ពិតជាមិនជូនដូច្នេះទេ បន្ទិចក្រាយមកនៅ ហើយខ្ញុំអារម្មណី យើងនឹងបង្ហាញថា ចាប់ព្រះ...

¹⁵⁹ ដូចជាអ្នកស្មើកសម្បៀកបំពាក់ អ្នកជាស្តី យើងបុរស៍ យើងមិនត្រូវបាន កំណត់ឱ្យស្មើកសម្បៀកបំពាក់ទៅដំបូង។ បើនេះ យើងទៅ យើងកំពុងរស់នៅ នៅក្នុងយុគសម័យនេះដែលយើងគ្នាកំពាក់ យើងត្រូវកំស្មើកសម្បៀកបំពាក់។ វាត្រូវបានតែងតាំងខ្លួន យើងត្រូវកំពាក់វារាំ យើងត្រូវកំពាក់វារាំ បើនេះនៅដើមដំបូង យើងមិនចាំបាច់ពាក់ទេ ពីព្រះយើងមិនស្ថាប់បាបទេ គោតទូរយើងត្រូវតែពាក់។

¹⁶⁰ តុល្យវិនេះយើងគ្រែមានចំយន្ត។ តុល្យវិរីងគ្រែទៅកៅន្លែងដើម្បីទស្សនា និងធ្វើរាយផែងទៅតាមរបៀបនិងរបៀបរាយនឹងវិទ្យាសាស្ត្រជាជីមិ៍ម៉ែនមកពីព្រះ។ ទេ។ វិមិនម៉ែនជាប់សំព្រះទេ។ ការអប់រំ ប៉ុន្តែពួកគេ...

¹⁶¹ ទម្រង់នៃការអប់រំ អីយើដី វិទ្យាសាស្ត្រ ព្រះមានលក្ខណៈដើមរបស់ទ្រង់ យើងព្យាខេ រាលើសពីអ្នកដែលយើងកំណុងធ្វើ។

¹⁶² តុល្យវិនេះមើលទៅពួកគេយករបស់ខ្លះហើយដាក់របស់ខ្លះទាមយកត្រា ហើយ វាបង្កើតជាបានតិចិថិដែលនឹងបំផ្តាញ។ តុល្យវិនេះទុកឱ្យពួកគេធ្វើរី របស់ពួកគេនឹង នៅកៅន្លែងរបស់ពួកគេចុះមិនអីទេ។ ដាក់វាបញ្ចូលត្រា ពួកគេធ្វើ ខុសទាំងអស់។ យើងព្យាខេ រាលើមកនុរសចក្ខិត្តប៉ា។

¹⁶³ ហើយនៅពេលដែលអ្នកពុកយាមយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយដាក់វា នៅក្នុងសាសនាដែលកិយនេះ អ្នកនាំសែបតីតិត្តិស្សប័ជល់អ្នក។ រាលើសម្ងាប់គោលដៅ ចំបង។ យើងព្យាខេ តើខ្ញុចចង់មាននៃយប់ម៉ែប៉ា? រាលើសម្ងាប់មនុស្ស។ អ្នកនិយាយថា “តុល្យវិនេះ មើលចុះអ្នកបានធ្វើលើពីរព្រះ។”

“អូតុល្យអ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើវានៅរោងទេ។ បើសិនអ្នក—អ្នក—អ្នក... ក្រោមជំនួយ របស់យើងនឹង” នៅពេលនោះការិភីជុំជាលើដែលសម្ងាប់មនុស្ស—ដែលសម្ងាប់ ប្រជាធិបាយ។

¹⁶⁴ អ្នកព្យាខេតើទុកឱ្យធ្វើទាំងអស់នៅដាក់ឆ្នាយ ហើយយកព្រះបន្ទូលតែមួយ ប៉ុណ្ណោះ។ សំនៅដាក់ជាមួយព្រះបន្ទូលនោះ។ កំចាកចេញ។ នៅពេលដែលព្យាខេ មានបន្ទូលបង្គ្រេះនោះតើវាអ្នកបានយកពីរដូចជាបង្គារ ឡើយ។

¹⁶⁵ នៅថ្ងៃរបស់លោកណុរាយ ពួកគេរាបបង្គារចានានឹកនៅលើលើមេយោទ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ញាស់ទ្រង់មានបន្ទូលចាំនឹងមានឆ្លាក់ចុះខ្លះ។ ហើយការបង្គារចានានឹកនៅលើលើមេយោទ ប៉ុន្តែនឹងមានឆ្លាក់ចុះខ្លះ។

¹⁶⁶ ពួកគេនិយាយនៅថ្ងៃនេះថា “ត្រានឹងនៅខាងលើនៅខ្លួនគ្នាកំពើត្រានឹងនៅខ្លួនគ្នា។” ប៉ុន្តែ មើល រាលើសពីរដូចជាបង្គារ ឡើយ។ “តើយើងនឹងធ្វើរាយយ៉ាងនេរការហើយធ្វើរាយយ៉ាងនោះ? មើលព្រះធ្វើវា។ ទ្រង់នឹងធ្វើ។ ទ្រង់បានមានបន្ទូលចាត់រាលើសម្រេច បែបនោះ។”

¹⁶⁷ ហើយគ្រាប់ពួជនោះនឹងកាន់កាប់កន្លែងណាមួយ។ ច្បាយសិរីលូដល់ព្រះ! នេះ ធ្វើដៃមួយតំណែងបន្ថែមទៀតដែលបន្ទុងកំពុងសុយករកថ្ងៃនេះ តើជាដីពុកនៅកន្លែងណាមួយ។

¹⁶⁸ វានឹងចាប់ផ្តើមនៅក្នុងនរណាម្នាក់ ហើយពួកគេនឹងបង្កើរបច្ចោ ហើយ បាន ផ្លាំងជូនជាកាបានដើរបំពេះអង់ភ្នែក វាបានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងអង់ភ្នែក សម្រាប់ នាង ហើយបាននាំក្នុងប្រុសរបស់ព្រះ មិនមែនជាក្នុងរបស់សាកាំងទេ។ ប៉ុន្តែ នាងជាដីផ្លើដីហើយការណាកំខុសកន្លែង។ ដូច្នះតើព្រះបន្ទូលនឹងជ្រាក់ចុះនៅក្នុងអ្នក ដែល មិនធ្វើបូ អ្នកដែលមិនធ្វើ ប្រុសរបស់បុរីយ៍។ វានឹងបង្កើតឱ្យមានសមាជិក ព្រះវិហារ មួយបច្ចុប្បន្នពីពួកគេ ប៉ុន្តែមិនមែនជាក្នុងប្រុសប្រុកុនស្រីនៃព្រះទេ។ អ្នក ប្រាប់ពួកគេឱ្យ សក់របស់ពួកគេដូចដីឡើង។ ពួកគេនឹងសែលធម៌ខ្លួន។ អ្នកប្រាប់ ពួកគេ ឱ្យធ្វើធ្វើនេះបុរីយ៍នោះ បុប្រាសនោះដីម្បីធ្វើវា ពួកគេនឹងសែចនោះនឹងមុខ អ្នក វាគិនមែនជាក្នុងរបស់ព្រះទេ វាបានផ្លើមិនត្រីមឆ្លើ ប៉ុន្តែវានៅការកំពូលបច្ចុប្បន្ន ដែលបានប្រើប្រាស់សាកាំង? ពួកគេបានត្រូវឱ្យសាកាំងមែន ហើយដោយព្រះពិញ្ញាណាបិសុទ្ធ និយាយភាសាជែវ ហើយធ្វើឯសម្ងាត់ នឹងការ អស្សាយ ប៉ុន្តែវាបានបស់សាកាំង។

¹⁶⁹ ព្រះយសិវិមានបន្ទូលថា “មនុស្សជាព្រើននឹងមករកខ្ញុំនៅថ្ងៃនោះ ហើយ និយាយថា ព្រះជាម្នាស់អីយេ ព្រះអម្នាស់អីយេ តើខ្ញុំមិនបានបណ្តុះពុល អារក្ស បច្ចុប្បន្ន ហើយបានធ្វើការ—ធ្វើការដីអស្សាយ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះអង្គខេបុរី?” ព្រះ មានបន្ទូលថា “ចូរបច្ចុប្បន្នពីអញ្ញទេ ឯងដែលប្រព្រឹត្តិការណ៍ពីទួចទួរឱ្យយោ។”

¹⁷⁰ តើអ្នកធោះពីទួចទួរឱ្យ? ជារីបាននិយាយថា “បើខ្ញុំមានគំនិតទួចទួរឱ្យនៅក្នុង ចិត្តខ្ញុំនោះព្រះនឹងមិនស្មាប់ខ្ញុំទេ។” យើងបាន?

¹⁷¹ អំពីទួចទួរឱ្យគឺជាអ្នូយដែលអ្នកដីងចាត់អ្នកគ្នាកំពើធ្វើហើយពេមួកមិនធ្វើវាទេ។ អ្នកដីងជ្រាក់ប៉ុន្តែអ្នកមិនធ្វើទេ។ វាបានអំពីទួចទួរឱ្យ យើងបានបញ្ជីតុកគេ គ្នាផែន នៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែសម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដែលពួកជំនុំ បុ ជាប្រយោជន៍អ្នកណាម្នាក់ ប្រុកណាម្នាក់ ដើម្បីប្រយោជន៍អ្នកដីទួចប្រួលឱ្យដោះទៀត អ្នកនឹងរៀងរៀងបច្ចុប្បន្នពី ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹងធ្វើដែលអង្គភាពនិយាយ។ “ខ្ញុំដីង ទេ។” ក្រោមដំនីរបស់ខ្ញុំនិយាយថាយើងគ្នាកំពើធ្វើតាមវិធី នេះហើយខ្ញុំធ្វើតាមវិធី នេះ។”

172 ម៉ឺនហើយវានៅចំពោះមុខអ្នក មុនពេលដែលអ្នកមិនគួរដោរា។ នោះហើយ ទុរីតា “ចូរចេញពីអញ្ញានៅ អ្នកដែលធ្វើការទទួលិតអើយ”

173 សូមក្រឡេកមើលម៉ោសាកំបុល ដីអស្តាប្រេនក្នុងក្រិនចូសទី១ដំពុក១៣ តាត់បាននិយាយថា “ទៅបីខ្ញុំនិយាយជាកាសាមនុស្សប្រាកាសទៅគា ក៏ដោយ...” តើម្បាងនេះអ្នកចង់បាន បុរីកណាម្នាក់ចង់បានដើម្បីជាក់ជាកស្តិតាង នៃ ព្រះវិញ្ញាណហិរិសុទ្ធ បុំលបាននិយាយថា “ទៅបីខ្ញុំចេះនិយាយកាសា ដើម្បីចង់ជាមនុស្សហើយពួកទៅគា ហើយគ្មានសេចក្តីស្រលាក្សោទេ” ដូចអ្នកទាំង អស់គ្មាននៅ ទីនេះក្នុងចំណោមអ្នក “ខ្ញុំគ្មានអើទេ?” យើង្ហោទ?

174 អ្នកភាគនិយាយកាសាចែវបានពីព្រះវាជាប្រះបន្ទូល។ ព្រះអធិប្បាយអាច យកព្រះបន្ទូលនេះចេញទៅផ្លូវ ហើយនិយាយព្រះបន្ទូលនោះ ហើយព្រះបន្ទូល នោះនឹងវិភាគចេញទៅ តែគ្រោអធិប្បាយអាចជា មនុស្សកំពុតខ្ពស់ជាង វាជាប្រះបន្ទូល។ យើង្ហោទ? ប៉ុន្តែសត្វមានដីតិករបស់ព្រះ ព្រះការអើងទាំងអស់ក្នុងគោលបំណង នៃព្រះបន្ទូល។ “មនុស្សនឹងមិនសំដោយ សារនំបុងតែបុណ្ណោះទេ តែគីរស់ ដោយសារាល់ព្រះបន្ទូលដែលចេញមកដួង។” ហើយអ្នកបន្ថែមអើងដោរទៀត ជាមួយនោះ អ្នកមានក្នុងជាតិដែលខ្ចោ។

175 បីខ្ញុំចាប់ផ្តើមនៅទីនេះជាមួយស្មុំសារីម្បួយ ហើយជាក់—សុំដែលជាមួយ វា ហើយនឹងបង្កាត់ពួជជាមួយគ្នាទេ ហើយអាចធ្វើបានដោយលំអងជាក់នៅទីនោះ ខ្ញុំមានស្សុំសាលីក្នុយ។ យើង្ហោទ? វាអើលម៉ោចជាប្រាកដទេ វាមិនអាចបង្កើតជាលសុទ្ធ មិនទៀតបានទេ។ យើង្ហោទ? វានឹងចេញមក ប៉ុន្តែវាមិនអាចបង្កើតជាលសុទ្ធ ដោយខ្លួនជួងបានទេ។

176 សត្វ—សត្វ—លាមាចបង្កាត់ពួជជាសេះសម្បួយ ហើយវានឹងបង្កើតក្នុង លា កាត់នោះ ប៉ុន្តែលាកាត់នេះមិនអាចបង្កាត់ជាសត្វលាសុទ្ធបានទេ។ វាគាត ក្នុងកាត់។

177 “ចូរអាយកល់ព្រះបន្ទូលចេញមកតាមប្រពេទរបស់វា។” យើង្ហោទ វាអាច បង្កាត់បានតែម្រោង។ ហើយព្រះវិបារអាចបង្កាត់ចេញជាអង្គភាពរួមបាន តែវា មិនអាចបង្កាត់ខ្លួនជួងបានទេ វានាំមកនូវអង្គភាពរួមដោរទៀត។ លួជិនអាច បង្កាត់ពួជជាមួយលូជិនវា វាបាននាំចេញជាមក្តុខិស។ ហើយមេក្តុខិសបាននាំ ចេញមកតីជាបេនទេក្នុង។ យើង្ហោទ វាមិនអាចបង្កាត់ វិញ្ញាបានទេ ពីព្រះវា

បានស្ថាប់ហើយ។ វាមិនអាចចាប់ផ្តើមឡើងវិញបានទេ។ តើកនេះឯណាគារដែលព្រះជាមាសថ្មីដែលបានចាប់ផ្តើមការវិភាគសង្គមនៅក្នុងអង្គភាព? ក្រឡូកមីលប្រវត្តិរបស់អ្នក។ ត្រួចមិនដែលឡើទេ។ វាគាត់អង្គភាពដែលបង្កើតឡើង នៅពីព្រាយការវិភាគសង្គម។

¹⁷⁸ នៅពេលដែលណូជី ដែលជាមនុស្សរបស់ព្រះ បានចេញមកជាមួយនឹង សារនៃការបោះជាសុចិត្ត នៅពីព្រាយភាពតាំងនំមកនូវរូបរាងលូជីវិន្ទោ។ ពួកគេមិនអាចកសាងឡើងបានទេ។

¹⁷⁹ បន្ទាប់មកព្រះជាមាស់បានចាត់បុសម្នាក់លើខ្លោះចនុស្ស ហើយកំណាន ការវិភាគសង្គមនៅខាងក្រោមនៅទេ។ តើពួកគេបានធ្វើអ្នកខ្លះ?: ពុំបច្ចា វាមិនអាចនាំមករកខ្លួនវាមួងឡើតិញបានទេ។ យើងទៅវាការ។

¹⁸⁰ ហាលេណូយ៉ា! បើនេះបន្ទូលរបស់ព្រះជាមាស់នឹងនៅស្ថិតស្អាត! ត្រើមត្រូវហើយ។ វានឹងនំមកនូវដែលផ្តើបន្ទាប់វា។

¹⁸¹ នៅទីនេះពួកពេនិកស្ថាបានចូលមក វាមិនអាច។ មើលអ្នកដែលវាបានធ្វើ បានពុំបច្ចា វាមិនអាចបង្ហាគតែដោយខ្លួនដែលបានទេ។ ពួកគេអាចមានអូរលូបីតិ និងអ្នកដែរឡើតនៅទូទៅប្រចាំថ្ងៃ តែវាមិនអាចធ្វើបានទេ។ វានឹងត្រូវបែកទៅការពួកគេដូចក្នុងការតែនិសត្វូលាភិញ្ញា។ វាមិនអាចទេ! មិនខ្ចោលប៉ាតា កិច្ចុលបច្ចីនបុណ្ណាលើវាកំដោយ វានេវាកំ តើមានអ្នកដែលបង្កើតនៅបុណ្ណាលើខ្លានហើយអ្នកដោយដែលវាមាន វាតា (តុលីអ្នកពេញឲ្យយោ ហើយដឹងពីអ្នកដែលខ្ចោលខ្លួន កំពុង និយាយ) មិនចាប់អាចមានបីនឹងប្រពន្ធប៉ុន្មានទេ និងអ្នកដែរឡើត និងរួចរាល់ ដែលមានបង្កួនស្រីគុចចុងបង្កើតឡើងនៅទីនេះទេ ហើយព្រះវិហារនឹងអង្គភាពចុចចា វាមិនអាចបង្ហាគតែការវិភាគសង្គមប៉ះឡើងវិញបានទេ។ វាចែប់ហើយ។ វាបានឆ្លងទៅកាន់លោកិយចេញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយវាមិនអាចបង្កើតខ្លួនវាមួងឡើតបានទេ។ ព្រះជាមាស់នឹងបង្កើតឡើងដោយអ្នកដែរឡើត ហើយចាប់ផ្តើមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រួចនឹងបន្ទូលទៅមុខឡើត។ ហើយមើលបានពុំបច្ចា វាកំនឹងត្រូវស្ថាប់ដែរ! ត្រូវហើយ។ វាមិនអាចជួរតែដោយខ្លួនដែលបានទេ ពីព្រោះវាគាត់ក្នុងការតែ។ ត្រូវហើយ។

¹⁸² សូមក្រឡូកមីលបោពក្នុងការតែរបស់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ ពួកគេនិយាយថា “នោះគឺជាបោពក្នុងប៉ុន្មាន” វាតា—វាគារយាតករ។ វាគាត់អ្នកដែលសម្រាប់អ្នក។ ជីវិត

របស់អ្នកមិនត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់...រាងកាយរបស់អ្នកមិនត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ដីនៅទេ។ រាងកាយរបស់អ្នកត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ត្រាប់ធ្លាតាតីដើម។ នៅ៖ហើយជាមួលហេតុដែលខិតកនិងឆាយរបស់អ្នកពីដើម សំនៅបានយុរាភ នៅ៖ហើយជាមួលហេតុដែលពួកគេប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ។ ឬសំអាយុ ចិត្តសិបនិងអាយុប៉ះកសិបឆ្លាត់តីលំបាតកនិងតីនៅកំពង់។ យើងឡាច់ ពួកគេបានសំនៅ លើរបស់ផ្សាយជាតិ មើលបុរសត្រូវបានសំទាំងនេះ សំនៅលើគ្នាន់និង—និងធ្លាតាតីដើម។ មើលបុរសនៅក្នុងខេត្តក្រោមវិញ នៅឯណែនាំគាត់បានមកនៅតាមបណ្តុះរាយដោលដំឡើងជំរឿន នៅក្រោមប្រព័ន្ធសាមសិបប្រាំសែសិបឆ្លាត់។ ទន្ល់ខ្សោយ? ប្រាកដណាស់? មែនហើយ ខ្ញុំចេញពីប្រជានបទ តើមែនទេ?

¹⁸³ ចំណាំ បីនៅខ្ញុំកំពង់តែព្យាយាមពន្លេរាយការការនៃអ្នក ដែលជាអិយេជ្រៈ នៅ៖គីជ្រីដែលយើងហៅថាប្រុងដឹង។ រួចដឹង អ្នកបានពួរប្រើប្រាស់ពីឡើងនៅទេ តុល្យរែនេះ តើអ្នកឆ្លាប់ពុករាជាជាន់ប្រមាណាបរស់ខ្ញុំអំពីរប្បុជម៉ឺនីទេ? រាជាបុរស ដែលគ្នាន់ភាពត្រាបានក្នុងការសម្រាប់ទន្លេយូប៉ះនូវអាជោយសុវត្ថិភាពបន្ទាប់ពីមានអ្នកណាម្នាក់ ដើរដើរទៅតសម្រាប់វា ដូច្នេះខ្ញុំ គីជ្រីដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—គីតិវប្បុជម៉ឺ អ្នកយើងឡើយ។ នៅ៖គីត្រូវហើយ។ យើងឡាច់ យើងមិន...

¹⁸⁴ ព្រះជាម្នាស់មិនយាងមក...រាជិនមែនជារប្បុជម៉ឺបស់មនុស្សទៅព្រះទេ។ អ្នកកំពើវាកែងច្វាយព្រះ។ ច្បង់បានកើតមកជាប្រាប់ពុជរបស់ព្រះ មកពីព្រះ តែងតែជាប្រះ ហើយមិនអាចមានរឿងក្រាតិព្រះឡើយ។ អ្នកមិនគូបញ្ហាប់រប្បុជម៉ឺ ចូលទៅក្នុងវាទេ។

¹⁸⁵ តុល្យរែនេះ របៀបដែលគាត់មានប្រព័ន្ធដែនរបស់គាត់ និងដោយពួរដែលខ្ញុំ! សាកាតំបានធ្វើឱ្យអីដែន បានអស្សាយ ជារបស់គាត់តុល្យរែនេះ។ តើវាតីជារឿន? រប្បុជម៉ឺ ទិន្នន័យសាស្ត្រ ព្រះវិហារដែលសំស្ងាត់ ត្រូវកំណើនសំខាន់ខ្ពស់ ត្រូវអធិប្បាយពុករាជ ការអប់រំ: “ខីអី ឱ្យ កីហេចី ឱ្យ ិលិអិលិ ឱ្យ បណ្តិតអក្សរសាស្ត្រ បណ្តិតនៃទេរកាត ក្រុមបណ្តិត!” រាល់ពេលដែលអ្នកបញ្ចាញសំបែង នៅវាការនៃតេវាយពីព្រះ គ្រាន់តែពោះវាបាល។ ហើយក្រុមដីនិមិនចង់អាយុវណៈរណាម្នាក់យើងនៅឯណែនាំ ហើយបូបីពាក្យអាក្រក់ទេ ដូចពាក្យ “វាយ ហាន់ និង ចិត និងអនវត្ថុ និងអារម្មណប្រមូលយក។” ពួកគេមិនចង់ពួរទេ។ ពួកគេចង់បានរបស់ស្រស់ស្អាត។

¹⁸⁶ នោះជារឿងដែលដែលការអីនាមាននៅក្នុងគម្រោងតាំងរបស់គាត់ (ខិត្តករបស់ពួកគេគាលពីដើម) បានធ្វើលំដ្ឋាននឹងផ្លូវយេវិកីដី នៅពេលដែលព្រោះជាមួយសំចង់បានដង្កាយ មនុស្សម្នាក់ជាមួយនឹងការបើកសម្រេចបែស់ព្រះ វាតីជាមាម! មិនមែនជារឿងពីរទេ បុរីផ្លូវមួយ បុរីដែលវាតីជារឿងផ្លូវយេវិកីដី ដូចដែលពួកគេ បាននិយាយសុព្រម្ពនេះទេ វាតីជាមាមដែលបាននាំយើងចេញពីសុន្មាយអេន ជាបាន ស្ថិតិដែលអនុញ្ញាតឱ្យគ្រប់ពុជាជុសក្រុងបានជាបុលទេក្នុងស្ត្រីន ហើយ ចាប់ផ្តើមវា។

¹⁸⁷ ឥឡូវនេះយើងបានបង្ហាញពីសារនេះ គីដល់ពេលហើយ ដែលខ្លះត្រូវ និយាយចំពោះអ្នក ដើម្បីបង្ហាញរាជរដ្ឋបានដោយបង្ហាគតែតុដនៅ ថ្ងៃនេះការ ព្យាយាមដើម្បីធ្វើឱ្យស្របសំស្នាត់ មិនកូនការតែ មិននៅក្នុង ជីវិកក្នុងជាតិ។ នៅថ្ងៃនេះដូរក្រាមុន...

¹⁸⁸ វាតីជាអូរក្រានេះ វាតី ខ្លួនជាតីព្រមទាំងសំបនិច (គាត់បានបង្ហាញខ្លួន នៅ ថ្ងៃនេះពីកីឡានិមុនវាបានចូលមកក្នុងគម្រោងតាំងខ្លួន) ជាតីព្រមទាំងដែលខ្លួន នៅបើរំពឹក នៅថ្ងៃនេះ ខ្លះត្រូវស្រាចចិកវាតីដែលក្នុងមួយថ្ងៃដើម្បីក្រោរឱ្យស៊ែ។ វាតាកូនការតែ បីនៅក្នុងមានដំណឹកពីជាតីលើយើងមួយឡើត ដែលក្រុវបានគេដាក់ បញ្ចូនត្រូវ ជាមួយនឹងបែស់ផ្សេងឡើតធ្វើឱ្យជានេះអារើង។

¹⁸⁹ ហើយបូសម្នាក់ដែលយកនៅថ្ងៃនេះ នៅពេលបែងប្រឈមភាពជីវិកបាន ដំឡើងប្រឈមដី អ្នកនិងមិនអាចរកសំណើមគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីស្នាត់បានទេ យើងបានបង្ហាញវាតី—វា—វាទីបំពេស់នៅក្នុងផ្លូវដី ហើយវាតីតាមជាស្នាត់ហើយ វាមិនចាំបាច់ស្រាចចិកទេ។ វាតាក្នុងជាតិមេីម។ វាមិនមែនជាកូនការតែទេ។ នៅថ្ងៃនេះ គ្មានអ្នកឈាយជាមួយវាទេ វាតីជាដីតិត។

¹⁹⁰ ហើយនេះគីជាអ្នកដែលបាយជាមួយវា ដែលក្រុវតែស្រាចចិកវានិងចិត្តឱ្យ វាតីចារក។ យើងបាន? មួយនេះអ្នកមិនបាន គ្មានសត្វលិតណាចំបើរាយទេ។ យើងគ្រោចបានចិត្តកនិងធ្វើអ្នកឱ្យផ្សេងឡើតដើម្បីថែរ។ ហើយសត្វូយនិងមួសវានិង អ្នកឱ្យផ្សេងទូកគេហើយបេញ។ បើអ្នកមិនធ្វើវានិងសម្ងាប់ពួកគេបានទេ។

អ្នកគ្មាន សត្វមួសណាមួយមកជីតវាទេ!

¹⁹¹ អូ! នោះគីជាត្រីស្អានពិតនិងកើតជាដឹក។ អ្នកអាចល្បងចាត់ជាមួយរឿងដែលអ្នកចង់ធ្វើ។ តាត់នេរទៀតជាត្រីស្អាន។ លួចនាយកនៃនៃងណាភេលអ្នកចង់ធ្វើ នាន នៅទៀតជាត្រីស្អាន។

¹⁹² ស្រីតុចម្លាក់មកពីបងប្ញុននៅទីនេះ៖ ប្រជាជនមួយចំនួនរបស់អ្នក ត្រូវដីសំបុត្រមួយអាយុខ្សែទៀតមួន។ បាននិយាយថា “ថាគ្នេម មិនចង់ធ្វើទៅលើកីឡាតាល់សិកម្មយក់ពាល់បាន៖ទេ បងប្បុសប្រាណា ហាំ។ យើងបាននិយាយថា នានមានអាយុ១២ឆ្នាំហើយ និយាយថា “បងប្បុសប្រាណាបាំ យើងធ្វើថាអ្នកមានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ តើអ្នកដែលអ្នកប្រាប់យើងគឺណា៖” បាននិយាយថា “ខ្ញុំគិតថាថីបញ្ចប់ខ្លួន។ បីនេះ” ហេតុលមថា “អ្នកដែលអ្នកនិយាយខ្លួនធ្វើ៖ តម្លៃវានេះ ក្នុងស្រីតុចក្រុមឱ្យស្របាប្រឈរនោះ។

¹⁹³ ដូច្នេះខ្ញុំបានគិត ថា “មែនហើយ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “មើល ក្នុយសម្ងាត់ ឬ អ្នកជាត្រីស្អាន នោះអ្នកគីជាត្រីស្អាននៅត្រូវប៉ែនកន្លែង។ មិនថាអ្នកនៅទីណាក់ដោយអ្នកនៅទៀតជាត្រីស្អាន។ បីនេះ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកយើងទេ នៅលើទីលានបាល់បាន៖ តើបានកំពុងគិតអំពីអ្នកយ៉ាងណារា ឲ្យការតេក្ខង់បាន ស្រប និងអនុគត់ដូចនោះ។ ខ្ញុំនៅទៀតធ្វើជាក់ចាត់អ្នកនិងភាពាត្រីស្អានម្នាក់។ បីនេះ អ្នកយើងទេ បានដឹងពីវិវិតជាងអ្នក។ យើងទេ?” តម្លៃវានេះ ខ្ញុំបាននិយាយថា “តម្លៃវានេះអ្នកមានអាយុ១២ឆ្នាំហើយ ហើយអ្នកនិយាយថា អ្នកមានបុន្ថែស្រី តុចម្លាក់ដែរ បុន្ថែ។ តម្លៃវានេះនានចង់ធ្វើអ្នកគាត់តុកតារក្រជាសោ។ អី អ្នកគ្នាន ពេលកាត់តុកតារក្រជាសោទេ។ យើងទេ អ្នកមានភាពរឿនលើវីន ជាងបុន្ថែស្រីតុច ទេទៀត។”

¹⁹⁴ នោះហើយគីជាកនៃនៃងដែលក្រុមដីនាំគ្នាកំពេញនៅព្រះ។ ជាប្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ មិនមែនជាមេគ្យីមិស បាបទីស្តុ ពេនទីកសុ ប្រសបីដើរដែន។ បីនេះការវិកចំប្រើនេះ នៅក្នុងព្រះបន្ទូលទៅការកាន់បុគ្គាសិសបុគ្គិន្តនោះ។ អី ត្រូវហើយ។ ត្រូវហើយ។ សារ នេះត្រូវបានបង្ហាញទាន់ពេលរំលាត។

¹⁹⁵ ដោយវិទ្យាសាស្ត្រ ដោយវិទ្យាសាស្ត្រនិងការស្រាវជ្រាវរបស់គាត់ អ្នកយើងទេ ឲ្យការតេបានព្យាយាមធ្វើឱ្យខ្លួចអីរួចប្រើប្រាស់ប៉ាង បង្កើតជាត្រាប់ពុជខុសត្រូវ បង្កើតអី ឡើង ធ្វើឱ្យរាស្ត្រគារ។

¹⁹⁶ មើលបងប្បនស្រីបស់យើង។ ខ្ញុំបានកត់សម្ងាត់កាលពីមុនចាតិះ ពួកគេស្ថាតប៉ុណ្ណាតា។ អូមូកអារម្មណឹងឈរកុងពួកគេនៅទីនេះ តុងការប្រភពតម្លៃចំនួននេះហើយកញ្ចប្តារាងទេពបស់ពិភពលោក ប្រុងទាំងនេះនៅទីនេះនៅកាលបីប្រើប្រាស់ ហើយពួកគេនៅតាមរយៈដាច់មួយលានម៉ោយល័យ។ ប៉ុន្តែពួកគេមានលេខាពីតុង សៀវភៅការដើរឈឺលុយបាន។ តីនៅក្នុងសៀវភៅការដើរឈឺតាម អូ—បុរី។ “ចិត្តសុគាតរបសានិងការបន្ទាបខ្លួនគឺជាថ្រួយសម្បត្តិដីប្រសិរីបំផុត ចំពោះព្រះ។” ហើយព្រះគីឡូវិកាតានិយាយថា—ជីវិតស្តីបស់យើង “គូប៊ិទិនខ្លួន ដោយសុភាពរបសានិងបន្ទាបខ្លួនចុះចូលនឹងស្អាមីបស់អូកនិងការធ្វើមុនុម្ភ។” នោះជាថីដែលអស្សាយមានតំលៃនៅចំពោះព្រះនៅត្រូវបស់ព្រះជាមាតស់។ យើងបាន? ត្រូវហើយ។

¹⁹⁷ មិនមែនទាំងអស់នេះគឺជាថីដែលពួកគេបានធ្វើទេ។ ពួកគេជាកត្តាអតិបរមាស្រីដែលបានសែស់ស្ថាតខាងក្រោមគឺជាបាលស់សាត់ជំង។ បេស់ទាំងអស់នោះជាបាលស់អារក្ស។ តើអូកដើរឈឺទេ? ពិតាប្រាកដណាស់។ វាបានអារក្សទាំងអស់។

¹⁹⁸ ឥឡូវនេះខ្ញុំចំបានថាកិយាបស់ខ្ញុំនៅពេលដែលនាងស្ថាតនិងក្រោង នាងមិនបានជាកត់មុខនោះទេ។ អត់ទេ។ នាងបានមក ហើយខ្ញុំបានធ្វើពិធីដែរមុនទីក ឱ្យនាងនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ នៅពេលដែលនាងស្សែកពាករឲ្យបានកាម ធម្មង់ដូចនោះ។ យើងបាន? តែតុចូរនាងចាស់ហើយ នាងនិយាយថា “ខ្ញុំចាស់ជីវិតបញ្ហាបានសំខាន់។”

¹⁹⁹ ខ្ញុំបាននិយាយថា “អូកដើរឈឺទេ នៅពេលអូកកាន់តែចាស់ ត្រូវបានសំខាន់តែ ស្រែអប់។ ខ្ញុំចងចាំអូក ដូចអូកពីមុនដោ ហើយខ្ញុំចាំហើយដើរឈឺដីក្នុងចិត្តខ្ញុំថា អូកនឹងភ្លាយជាថីនៅថ្ងៃណាមួយ។ យើងបាន? យើងបាន? យើងបាន? ដោយ ស្ថាតីសុប់ស្ថាត់និងដែលបានពីព្រះនៅថ្ងៃណាមួយ។ នោះហើយ ជាបោប់យើងនឹងមិនជាថីស់បុរីទេ។ ជូនេះហេតុវិក។

²⁰⁰ ប៉ុន្តែ អូកយើងបាន? នៅក្នុងថ្ងៃបស់លោកណុះ នៅពេលដែលក្នុងបេស់ព្រះបានយើងបញ្ជីនៅក្នុងស្រីបស់មនុស្សស្រែស់ស្ថាត ពួកគេបានយកស្រីសម្រាប់ធ្វើប្រពន្ធ។ យើងបាន? បុរាណនៃព្រះបានយើងបញ្ជីនៅក្នុងស្រីបស់មនុស្ស ពីព្រះពួកគេសិចសុីនិង—ហើយស្សែកពាកកដូចនោះ។ ពួកគេ—ពួកគេមានគណ្តាលីស្សី ហើយពួកគេបានទៅដីដី។ យើងបាន?

- 201 ខ្ញុំទិតជាអរគគុណដែលអ្នករាល់ត្រាចាតុកួនប្រុសរបស់ព្រះបានយើងឡើស
ពីនេះ យើងឡើទេ ពីរបៀបដែលស្ថិតីខ្លួន។ យើងឡើទេ?
- 202 បើក្នុងតីវាតាមីទេ? ស្ថាពណ៌ស៊ី រាជាណកួនកាត់។ យករួចគេឆ្លែះមក
លាងមុខទូរគគ់...អ្នកនឹងមិនដឹងនូវអ្នកយើងឡើទេ។ យើងឡើទេ? ត្រូវហើយ។
ប្រាំហូលជាកំហើងគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការប្រឈមុខប្រាសំដែននឹង—ការ ភ្លាក់ដើរិលនិងអារក្រក់
ហើយនិង—និងភាពលម្អិត និងកម្មកំនិងរាយការជាមួយបុសម្នាក់ដៃដោលទៀត។
- 203 ខ្ញុំមិនខ្សោលថា ពីអ្នកទេ ប្រពន្ធដី—ខ្ញុំគោរពភាពស្មោះក្រដៃចំពោះស្ថិតីគ្រប់ប្រាំ។ ពេល
ខ្ញុំជាក្រុងប្រុសគួច ខ្ញុំដឹងថែនិយាយថា “បើស្ថិតីនេះប្រាប់ជំនាញភាព ស្មោះក្រដៃខ្ញុំ
និងបង្ហូរឈាយចុងក្រាយរបស់ខ្ញុំដើម្បីក្រុងផ្លូវនេះទេ” មែនខ្ញុំគោរពឱ្យដែលត្រូវនិង
ធ្វើដើម្បីមក្សាប់។ ខ្ញុំបានព្យាយាយរស់នៅពេញមួយ ជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ពីមុនខ្ញុំនៅក្រោង តែ
តែម្រោងនេះខ្ញុំចាត់ហើយ ខ្ញុំមិនបានធ្វាស់ប្រុង តាំងកំពេលស្ថិតីបន្ទូចឡើយ។ យើងឡើទេ?
- 204 វិទ្យាសាស្ត្រ នៅក្នុងលំនាំដូចត្រូវដែលអារ៉ាបានធ្វើ រាក់បានធ្វើចំពោះព្រះវិហារ
បង្គុចលើនានាង។ រាជាណអនុគ្រួនការប្រស់រាជាណនៅថ្ងៃនេះ៖ តាមរយៈព្រះវិហារកួនកាត់
របស់រាជាណ នរដែនសម័យទំនើបរបស់រាជាណដែលយើងមានសុព័ុទេនេះ។ យើងកំពុង
រស់នៅក្នុងអេដែនវិទ្យាសាស្ត្រ អេដែនរបស់សាត់ដំបាន ជាអេដែនវិទ្យាសាស្ត្រ។
- 205 យើងអាចដំបើករាយក្នុងអេសាយ១៩៧១៦។ ខ្ញុំនឹងដកស្រដែរកាន់អ្នក នឹង
អ្នកចង់យើងឡើង យើងអាចដំបើករាយក្នុងខេះមិន១៩៧១៦ “សាតំដាននិយាយក្នុងខ្លួន
រាជាណ អង្វែងនឹងលើកកម្មីខ្លួនអង្វែងខ្លួនដាងព្រះអម្ចាស់ដីខ្លួនបំជុត។” រានឹងមាន
នគរមួយ ដែលចាត់សុម្បីតែកួនប្រុសរបស់ព្រះកំនើងថ្វាយបង្កើរដើរ។
- 206 ហើយនោះពិតជាមីដីដល់រាជាណនេះ។ រាជាណធ្វើការមួយ៖ព្រះវិហារសាសនា
ដូចជាការបានចាប់ដើមនៅក្នុងការចាប់ដើមសាសនា។ រាជាណធ្វើចំណេះ។
- 207 ដូចត្រូវដែរហេរបៀបឱ្យបានយើងឡើង នៅក្នុងថែស្មោះនៅថ្ងៃចេកី២ ដំរូកទៅ ចាត់
—គាត់បានដើរឡើង—ក្នុងអេដែនវិទ្យាសាស្ត្រដីនេះ។ ក្នុងវិទ្យាសាស្ត្រនៃ
ការ អប់រំនិងអិយច័ំ។ ហើយបានធ្វើខ្លួនគាត់ ហើយទីបំផុតបានដឹកនាំឡើង
នៅក្នុងក្រោមបីក្រុងសាសនាដែលជាកំនែងដែលព្រះវិហារទាំងអស់ នឹងត្រូវក្រាប
ថ្វាយបង្កើតគាត់។ ហើយមែនតីវាតាមី? រាជាណតីវាតាមី ដែលធ្វើការក្នុងចំណោម
មនុស្ស កួនប្រុសរបស់ព្រះដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុង រូបភាពនៃព្រះ ហើយ

បុគ្គល់នៃមនុស្សដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងប្រភាពនៃ មនុស្ស បាននាំពីរគេទេនៅក្បាល់ការពាណិជ្ជកម្មនិងការអប់រំនិងប្រជម៌ ហើយបានបង្កើតឡើងដោយខ្លួនគាត់ជាតុល់កាយរយៈវិញ្ញាសាស្ត្រនិងការអប់រំនិងប្រជម៌ ហើយជាតុល់គាត់មានអវេះដែនសម្រេចនៅក្នុងឯកសារស្ត្រីនិងជាអវេះស្ត្រីប៉ា។

²⁰⁸ ទីនាង ដែលព្រះ ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ បានមានបន្ទូល ហើយទ្រង់មានអវេះដែនត្រានការស្ត្រីប៉ា ត្រានវិញ្ញាសាស្ត្រ ត្រានការអប់រំ ដូចជាយើងមានសញ្ញាថ្មីបុរិយធម៌ទេ។

²⁰⁹ អូកយើង្ហាក់ទូរវិនេះ យល់ទេ? យើង្ហាខេ តុល្យវិនេះគាត់មានអវេះ របស់គាត់បើយ៍។ មិនបានមានអវេះដែនអស់ច្បាប់ជាតុល់គាត់ទេ ដែលបានជាក់ថែស្សាគ្មោះ និងទីនៃទ្រង់បានមានបន្ទូលបាន។

...បុរិយានេះដែលហេត្តុនឹងឯកសារព្រះ កំពុងអង្គុយនៅក្នុងព្រះវិបារ នៃព្រះ...
ហើយមនុស្សទាំងអស់...នៅក្នុងនឹងនឹងក្រោបច្ចេះហើយច្បាប់ជាតុល់

គាត់ ពេញៗពួកគេមិនត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅជីវិត សរសេរក្នុងថ្ងៃមេឡើយ.. តាំងពីមុនគ្រឹះនៃដែនដីម្លោះ។

²¹⁰ យើង្ហាខេ វាតាមអវេះដែនសម្រេចនៅបានមកទីនេះនៅថ្ងៃដូចនេះទេ? គាត់កំពុងនាំខ្លួនឯងទៅវិញ្ញាសាស្ត្រ កំន្លែងចុងក្រាយរបស់គាត់ អវេះដែន ដីអស្សារ្យ។

²¹¹ អូកមិនយើង្ហាក់នៃដែលសម្រេចបានមកទីនេះនៅថ្ងៃដូចនេះទេ? តើអូកយើង្ហាក់ទី១ពាណិជ្ជកម្មនិងការអប់រំ? ទ្រង់និយាយទាំងក្នុងមានការសន្ននា ត្រាចំនួន១៣ បាននិយាយនៅក្នុងពហុកីឡូត្រានយោកគឺដែលជាទី១៣។ នឹងគ្រប់យ៉ាងគី១៣។

²¹² ហើយលើជាកិរស់យើងគី១៣បានលេចចេញក្នុងជំពូកទី ១៣ នៃវិវាទ៖ ផ្លូវដែលបីបី ត្រាយដែលបីបី ដែលបីបី ដែលបីបី នៅលើកាក់ ត្រាយដែលបីបីនៅលើកាក់ នឹងគ្រប់យ៉ាងគី១៣។

²¹³ នេះគីជាសម្រេចប៉ាប ដែលជាក្នុង ដល់ស្ត្រី។ មេប្រជាធិបតេយ្យនិងក្នុងភាសាស្ត្រ ដែលពិភពលេខបីបីយើង ពិភពអាមេរិច ខាងកើតនៅទីនេះបុពិភពខាងបិចបានដឹកនាំពិភពក្នុងវិញ្ញាសាស្ត្រ មកចំពោះ

នាន់នៅក្នុងព្រះវិហារវិទ្យាសាស្ត្ររបស់គេ ហើយតម្លៃវិនេះប្រើគេស្ថាដែលអស់ កំពុងពេករបច្បាយដីភាព យើងពីនេះដែរប៉ុណ្ណោះ មួយការយើងពីនេះទេ? អូត្រូប៉ែង គឺស្ថិតនៅក្នុងដែរប៉ុណ្ណោះ ប្រធែសទាំងមូលរបស់យើង ប្រធែសជាតិអូរធម្មជាអ្វីក គឺដែរប៉ុណ្ណោះពីករណីប៉ុណ្ណោះ នៅក្នុងស្ថិតនេះ យើងទទួលបានវារា វាបាន កំប្រាយទៅជាតិ ពីករណីនេះស្ថិតនេះជាប្រាក់រាយដែនដែន ប៉ុន្តែថ្មីណាមួយការនឹងក្រុាយជាតិករណី ប៉ុណ្ណោះ។ សូមកត់សម្ងាត់តម្លៃវិនេះ។

តម្លៃវិនេះ ដឹងដោ ព្យាការទាំងនេះនិងអូរធម្មដែលបានទាយ។

²¹⁴ ហើយតម្លៃវិនេះជាថ្មីមួយដោរៈ បានមកដូចជាមុនពេលដែលព្រះបានផ្តាស់បញ្ជី ហើយដែនដឹងដី វាគ្មាយជាការពីករណ៍ខាងវិញ្ញាណ។ ពិតណាស់រាយ។

²¹⁵ សូមកត់សម្ងាត់នៅដែនទី១២ បានវាយបញ្ហាលយ៉ាងដិតស្ថិតនេះនឹងទីមួយ ដើម្បីបង្រៀបចែកអូកនឹងការការពីករណី។ សូមកត់សម្ងាត់តម្លៃវិនេះ។ ខ្ញុំនឹងប្រើប៉ែបដោយ នៅទីនេះទៅទីនៅទី។ តម្លៃវិនេះខ្ញុំនឹងត្រូវបញ្ចប់ ពីព្រោះវាម៉ោង១១ហើយ ដូចម្នេះសូម ស្ថាប់។ នៅដែនទាំងពីរនេះ កើឡាដែនបានព្យាយាមយ៉ាងដូចមេច ដូចជាអូរធម្មដែល សាការណ៍បានធ្វើការការពីករណី នៅក្នុងដែលអារម្មណ៍ នៅក្នុងដែលពិតប្រាកដ នៅដែនដឹងប៉ុង។ គ្រាល់តែម៉ែលពួកគេរាយបញ្ហាលបានមួយក្រុាយតម្លៃវិនេះ។ យើងពីនេះ យើងយល់ហើយ តម្លៃវិនេះអូករាយបញ្ហាលបានមួយក្រុាយតម្លៃវិនេះ។ យើងយល់ហើយ តម្លៃវិនេះ វាមិនមែនជាមួយនៅដែនប៉ុណ្ណោះទេ។

²¹⁶ នៅដែនប៉ុណ្ណោះមិនមែនមកពីវិទ្យាសាស្ត្រ ការអប់រំ រប្បធម៌ទេ។ វាមកដោយ ព្រះបន្ទូល យើងពីនេះទាំងអស់នេះដូចជាបុរាណគេមិនបាន។ ហើយសូម កត់សម្ងាត់នៅក្នុងស្ថិតនេះដែនដឹង...សូមប្រើប៉ែបដោយគេបន្ទិច។ តម្លៃវិនេះសូម កត់សម្ងាត់។

²¹⁷ បុរសនិងប្រពន្ធរបស់គេ (មេ...នៅក្នុងស្ថិតនេះដែនដឹង) គូនេះគីអាប្រាក ហើយមិនដឹងពីរទេ។ គីវាគ្រូរទេ? នៅក្នុងនៅដែនប៉ុណ្ណោះគូនេះគីអាប្រាក ហើយ មិនដឹងទេ។

²¹⁸ តម្លៃវិនេះពួកគេរាយការពីករណីប៉ុណ្ណោះទៀតហើយកែមិនដឹងវាគួចគ្នា នៅនីរណ៍៣ ជាយុគសម្រេចទៀត។

ក្បារ៖ អូកជាតា... មនុស្សអាណាព្យាគត ដែនា អូកក្រ វិញ្ញាង ខ្លាក់។ ហើយ
មិនដឹងពីវា។

²¹⁹ ឥឡូវនេះ៖ នៅក្នុងស្តុនអេដនីបស់ព្រះ ពួកគេបានអាណាព្យាគតហើយពួកគេមិន
ដឹងទេ។ ក៏ដូចត្រានៅក្នុងស្តុនអេដនីបស់សាធារណៈ ដែលជាវិទ្យាសាស្ត្រ និង
ការអប់រំពួកគេអាណាព្យាគតមួនឡើតហើយក៏មិនដឹងដូចត្រាតា ពីអីទេជាការវិភាគបន្ថែម!

²²⁰ មើលនេះថ្មីនេះៗ។ សូមក្រឡាច់កេលពួកបុរីសព្យាយាមស្សែកសម្បៀកបំពាក់
ប្រពន្ធបស់គាត់ ហើយនានកំពុងព្យាយាមស្សែកសម្បៀកបំពាក់បិន្ទីបស់គាត់។
ហើយគាត់កំពុងព្យាយាមអនុញ្ញាតឱ្យសក់បស់គាត់ដូចនេះ។ ហើយនាន
កំពុងគាត់សក់នានដូចគាត់។ អូ អូ អូ ខ្ញុំធើយោ! បុរីសព្យាយាមធ្វើជាស្ត្រី
ហើយស្ត្រីព្យាយាមធ្វើជាបុរីសដែលជាមនុស្សវិញ្ញាង!

²²¹ នោះគឺជាបុរីដែលដែលក្រមជាំនុកំពុងធ្វើ យុគសម័យឡាត្រីខិស់។ សូម
កត់សម្ងាត់ប៉ះ។

²²² មូលហេគុកដែលពួកគេមិនបានដឹងថាបុរីគេអាណាព្យាគត តាំងពីដំបូង មាន
ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធមួយដែលបានដំបូងពួកគេចេញពីភាពអាណាព្យាគត។ ពួកគេមិនបានដឹង
ទេ។ ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធតែងនៅលើខ្លួនពួកគេ គេមិនយើងមានអូកក្រពីបងប្អូន
ប្រុសស្រីបស់គេឡើយ យើងពី ពួកគេមិនបានដឹងថាបុរីគេអាណាព្យាគត
នោះទេ។ ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធមួយ!

²²³ ឥឡូវនេះស្មាត់នៃភាពមិនបិសុទ្ធដែលស្មាត់ក្រោកនិងតណ្ហាបានត្រូវបានត្រូវបាន
ពួកគេ ការអប់រំវិទ្យាសាស្ត្រ “ហេតុអី វាតិវិទ្យាសាស្ត្រ។ ស្សែកខាងក្រោមឯ្យុលជាង។”
ប្រជាជនតណ្ហាបង្រៀនអ្នកប្រសើរជាងនេះ។ ពួកគេបានវិនាក្នុងក្បួយ ដើម្បីឱ្យ
មានភាពព្រមជាក់ មើលយើងនិងពាក់វា យើងពី ការអប់រំបានត្រូវបាល់ មករ
កពេលដែលមួយ ដើម្បីងដែលពួកគេគិតដែលនៅពួកគេទៅក្នុងប្រុងម៉ឺងអិយម៉ឺង
ដែលបានជាក់ពួកគេចូលក្នុងភាពលួងខ្លោម្យងឡើត កាន់ពេអាណាប់ជាងមុន។

²²⁴ សាលាបុរី ការអប់រំ មើលបានទៅសាលាបុរីនេះ! មើលបានទៅនៅទីនោះមាន សាកល
វិទ្យាល័យ នៅយោប់រៀងឡើត ពួកគេដែលជាក្នុងប្រុស! ពីមានទាក់បុន្តែន
នាក់កៅកំពើចេញពេយសារពួកគេ ស្រីយើក្នុងនៅទីនោះ ចំពោះស្រីយើក្នុង ជា
ជុំងកល់ផ្លែនៃសាកលវិទ្យាល័យ។ សូមអ្នកគិត! អូកនិយាយថា “នោះគឺជាសំរាយ

តាមចិត្តឱមផ្តុវា” ហើយពួកគេជាជាត្វីងប្រុស “ជាគ្រឹះអរលង្ហារអំឡុយឆ្នាំ” ពួកគេ បានហៅ ដោយលាបពីកម្មលើបច្ចុប្បន្ន និង—សក់ដូចព្រមទាំង ហើយទៀត មួយចុះនៅទីនោះ។ ពួកគេនិយាយអរកើង។ ហើយអារាកាត—កខក់! អ្នកនិយាយ ថា “នោះគឺជាការទាត់បាលតាមចិត្តឱមផ្តុវា” តើមែនទេ? វាដានិស្សិតនៃសាកល វិទ្យាល័យ។

²²⁵ ពួកគេស្រើដែលស្រានៅយ៉ាងប៉ែងដែលទ្រូវធ្វើ ដើម្បីដោយពួកគេមិនបានដឹងអ្វីដែលត្រូវធ្វើ ដូចដោយជាការទាត់បាល។ ហើយដឹងក្រសាធិនិងជិតក្បែតនិងអ្នកប៉ែងដូចដោយ គឺមិនគ្រប់គ្រាន់ទេសម្រាប់ពួកគោ។ ពួកគេបានបំបែកដបា ហើយតែទៅធ្លាផ្ទៃ៖ ស្នើហើយគោចុទ្ទរ។ ពួកគេមក ជាប់មុខពួកគោ។ កាត់ខ្លួរបស់ក្នុងរឿងបាលទូទៅ ត្រូវបានប្រាយសម្រាប់ជីតា។ អ្នកគិតថាពួកគេអនុញ្ញាតឱ្យរារេច្បាប់? អត់ទេ

²²⁶ ក្នុងបុសពីនោះការបស់ពួកគេនឹងទិន្នន័យចុះតាមផ្តុវា ហើយក្នុងមេនាក់ជាស្នើផ្តុបាករួច អង្គូយនៅ—លើជាអ្នក ហើយពួកគេដែរប្រមាណស្នើម្នាក់ទ្រូវការ សមឡុកិច្ចបានបាប់ពួកគេយកទៅជាក់គុក។ ព្រឹទ្ធបុរសចុះមកនៅទីនោះ។ ហើយធ្វើដំឡុងមូលគីកកុងការ ហើយក្នុងសាកលវិទ្យាល័យនោះ នោះជាកិច្ចការ ដែលពួកគេធ្វើ។ បាននិយាយថា “ពួកគេគឺជាក្នុងរបស់ខ្ញុំ។ អ្នកធ្វើឱ្យពួកគេ ធ្វើរបុង។” ពួកគេខ្លួនឯងបានបង្កើរឱ្យធ្វើរបុង។

²²⁷ ហើយហើយ អិយចម់ ការអប់រំនៅក្រោករស្សាប់និងភាពវីរិនិងនរក។ កំស្តាប់ជីងនោះ។ សូមកត់សម្ងាត់តែម្នាក់នេះ។

²²⁸ អរក្រាន់តែបានយកមួយចំណុចដើម្បីមើលពីអ្វីដែលលោកឲយមាន អ្នកដឹងទេ ជាពួកគេនឹង “យើងគ្រូរពាក់តែបស់នេរនានីបាន។” ប្រើពីអ្នកដឹងពីអ្វី ដែល ខ្ញុំចង់និយាយទៅគ្រាន់តែព្រមចំណាយពេលបន្ទិចដើម្បីមើល។ ឥឡូវនៅក្នុងសាកក យុំហានប្រឈានប្រឈាន។

²²⁹ យុំហានទី១ជាពួកចេះ១៨ ព្រះជាម្នាស់ត្រូវបន្ទូលថា “បើអ្នកស្របណ្តោះ លោកឲយប្រុសចិត្តិស្រណ៍បញ្ហាប្រុសបំព្រះ នោះលោចចិត្តិស្រណ៍បញ្ហាបំព្រះ ជាម្នាស់មិននៅក្នុងខ្លួនអ្នកទេ។” ហើយសំនៅខាងក្រោមនោះ គឺជាសេចក្តីស្នាប់។ អ្នកត្រូវ កាត់ស្រួលហើយកាត់ចេញពីវា។ អ្នកមិនចង់បានធ្វើដំឡុយនេះ លោកឲយនេះ ទេ អ្នកនឹងស្នាប់ដោយ។ ពួកគេស្នាប់ហើយ។ ពួកគេបានស្នាប់ហើយ។ អ្នកមិន

ចង់បានអើដែលហាប់ទេ។ វាលូយហើយ។ វាជុំភិន។ តើការស់នៅ ចង់បានអើដែលខ្សោតដូចនេះយ៉ាងម៉ែប៉? យើងទេ អូកមានជីវិតគុងព្រះគ្រឿស្ត។ ព្រះបន្ទូលធ្វើឱ្យអាយអូកមានជីវិត។

²³⁰ ខ្ញុំធើយេ នៅពេលដែលខ្ញុំគិតពីវានៅថ្ងៃនេះ ដែលយើងកំពុងស់នៅហេរិចាការអរប់រំ! អូកមិនអាចចូលរក្សាទិនាតានទេបុះក្រាតំអូកបានទទួលសញ្ញាប័ត្របណ្តិតជាដើម។

²³¹ វាបានរំពុកខ្ញុំពីបេញជិតម្នាក់នៅពេលមួយចេញពីកងទៀត។ តាត់បាននិយាយថា—ថា “បងប្រុសប្រាណណាបាំ” (វាគារក្រឹមគ្រូបន្ទាប់ពី សង្ក្រាមលោកលើកទីមួយ) បន្ថី បញ្ជីតានបំផ្លូលថា “ពលទោហេននានមកហើយនិយាយថា អូកបញ្ចិតគឺអូកចង់ដោសិមកុមិ ជាមួយខ្ញុំ នៅឱ្យអាហ្វីទេ” នៅឡើនោះ ពីសាល ឡើនប្រទេសបាកាំងអូកដើងទេ។ ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំបានធ្លារៈទៅរកក្បែរអាហ្វី។” ហើយនិយាយថា “តាត់បានយកចំក្រាប់ជាប្រើប្រាស់ដែលបានធ្លីឡើង។”

²³² ហើយនិយាយថា “នៅក្រើកថ្ងៃព្រះអង្គម្ពាស់ស់ឡើងវិញ” បាននិយាយថា “ខ្ញុំធើបំពេជានទទួលតាមរយៈ...ខ្ញុំបានដើរជាមួយគិលានបុរាណិកហើយនានាមាយក្នុងប្រុសដោរូសទាំងនោះ៖ កុលាបាមាមិច អូកបានដើងទេ អូមួយដែលទាប់នាមអាមេរិចបានប្រើ។ ក្រោងប្រុសទាំងនោះបាប់យកត្នាកុលាប ហើយវែសកយំដោយក្បារៈក្បារគេដើរជាកមកពីធ្លី៖” យើងទេវាមកពីធ្លីៗ។

²³³ ហើយនោះគឺជាកិដិជីដែលខ្ញុំគិតថាយើងធ្វើតាមព្រះបន្ទូល សូមចាប់រា “ឱ្យព្រះអង្គជីយេ!” វាមកពីធ្លីៗយើងទេ។

²³⁴ បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានអាមេណុកលូណាកស់នៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ...” ត្រូវបានមានបន្ទូលថា “ខ្ញុំបានចេញទៅក្បារទៅទីនោះហើយនិយាយថា... ហើយ—មេទៅបានចេញទៅយកលេខ តើមានចំណុចបំផ្លូនបុន្ទាន គ្រូបានបំផ្លាស្រីហើយនានរបស់ដូចនោះ។” បាននិយាយថា “ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធបានមានបន្ទូលថា ‘ចូរទៅឱ្យបញ្ចូចមួយ’” ហើយមិលក្បែររវានោះ។ បាននិយាយថា “ព្យួរគោបានចាក់ប្រុងម៉ាសុីតនិងក្រុវិនហើយ” “គ្រាន់តែងតែស្អើកទាំងអស់បោល។” ត្រូវអើដែលនៅលេសសបល់ទេហើយនេះគឺជាបុណ្យអីស្តី។ តាត់និយាយថា “អូវើដែលជាបុណ្យអីស្តី! អូវើដែលជាបុណ្យអីស្តី នៅពេលដែលគ្នានេះលើដី ត្រូវអី

ទាល់ព័ត៌មាន!“ ហើយបាននិយាយអីខ្ញុំទាក់ទាចរាត់ទៅការសំបុត្រនោះ។ តាត់បាន ទាចរាត់មកហើយនិយាយថា “មានជាអីស្សីតិចតួចនៅពីព្រាមរវាងប្រធានសង្គ្រោះ នៅព្រាមខស្ស់នូល។“ ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំបានគិតថា ខ្លោះជាមាស់ដើរយសុម រក្សាទុលបង្កែងអាយនៅព្រាមចុះនេះ ហើយដឹងលើការពូលនេះប្រធានកន្លែងដូច និង អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំវិភ័យកន្លែងដីស្របនោះ។“

²³⁵ យើងអាចឈប់នៅទីនេះ បើអូកចង់ ព្រោះខ្ញុំ—ខ្ញុំមានប្រើប្រាស់នៅ ទីនេះ ខ្ញុំមិនអាចទេដីលីវាទេ យ៉ាងណាក់ដោយ។ ដូច្នេះប្រហែលជាមុខអាប់បាន ក្រឡូប់មកវិញមួងទៀត ហើយយកវាទៅខ្លួន។

²³⁶ អូ ខ្ញុំមិនអាចឈប់នៅ នៅទីនេះដោយនៅថ្ងៃដោយឡើត គិតពីគិតសិករស់ មនុស្ស” អ្នកទាំងអស់ត្រូវបានអនាណាព យើងទេ “ជួលិតនូវសជាតិ របស់មនុស្ស បិសុទ្ធបុរាណីយ៍។ ទោះបើអ្នកធ្វើអ្នកដោយសុមគិត! និងកសុំ ៥:២៦ នៅក្នុងនោះបាននិយាយ។

²³⁷ ហើយយើងបាននិយាយជាដីកំពើពីព្រះបន្ទូលដែលបានកំរើទុកជាមុន យើងទេ ដែលពួកគេជាប្រើប្រាស់បានជំពោះផ្ទុល។ នេះជាប្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។ ទ្រង់—ទ្រង់ ប្រើវា “គិតយើងត្រូវបានកំរើទុកជាមុនដោយព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។“ ហើយវា នៅក្នុងនោះយើង...នៅពេលដែលអ្នកបានកំរើទុកជាមុន ហេតុអ្នកវាគ្រួចការកើតឡើង ពីព្រោះវាបែបនោះ ព្រះ—ព្រះជាមាស់បានធ្វើសិសអ្នក ពីព្រោះទ្រង់ប្រាប់ពីឱ្យ ដែលអ្នកនឹងធ្វើការចាប់ផ្តើម។

²³⁸ សូមកំបណ្តាយឱ្យអារក្សាបញ្ចប់អ្នកដោយការអប់រំនិងចូលពីពុំបែបនោះ “អ្នកត្រូវតែមិនទីនេះ។ អ្នកត្រូវតែជាអ្នកនេះ។“ អ្នកមិនត្រូវមានអ្នកពីក្នុងប្រុសស្រី របស់ព្រះទេ។ ហើយបើអ្នកកែតិចពីព្រះបន្ទូល អ្នកនឹងធ្វើបាន។ សូមកត់សម្រាប់ ពីការបានបញ្ចប់។ បើអ្នកយកគ្រាប់ពុជមួយគ្រាប់ ជាពួរដូរ ហើយអ្នកបានបញ្ចប់ វានឹងសម្រាប់វា។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានបញ្ចប់របស់និកាយ លើកកំពូលរបស់ អ្នកវានឹងបំផ្តាញទិន្នន័យរបស់ព្រះបន្ទូលដើម។ បើពួកគេបាប់អ្នកថា “អ្នកត្រូវ ធ្វើបែបនេះ។“ ហេតុអ្នក ត្រូងស្រីដោយឡើតក្នុងបាន។ បុសដោយឡើតធ្វើបាន។“ តើអ្នកមិនធ្វើទេ។ វានឹងបំផ្តាញទិន្នន័យនៃព្រះបន្ទូល របស់ទ្រង់មកលើអ្នក។ អ្នកជីងទេ។

²³⁹ អត្ថបទរបស់យើងនិយាយថា “កំពើគ្រាប់តាម” ការបានចូលចូល “តំត្រូវឆ្លាត់ប៉ុយ” គ្រាប់ពីដែលមាននៅក្នុងអ្នក។

²⁴⁰ មនុស្សសប្តាហ៍នេះធ្វើជូចជាតុកគេមិនដើរបានព្រមទេ? តុកគេធ្វើជូចជាតុកនៅទៅខ្លួនខ្លួនទៅខ្លួនបង្កែារកោតាបាននូស្សូលីលើលើទេ ប៉ុន្តែតុកគេធ្វើជូចលើលើរៅ ព្រមទាំងកុំភ័យ ១៤០៩ចែងថា “មនុស្សូលីលើលើ និយាយនៅក្នុងចិត្ត ថាគ្នានព្រមទេ” អ្នកមិនគូរហៅមនុស្សបានលើលើលើទេ។ ប៉ុន្តែតុកគេពិតជាអ្នកដែលបាននូស្សូលីលើពីព្រមទាំងតុកគេមិនធ្វើ... តុកគេធ្វើជូចជាតុកនៅព្រមទេ។ ព្រមទាំងនេះក្នុងបានគ្រាប់តាមស្ថានធនធាននៅក្នុងបន្ទាល់នៅព្រមទេ។

²⁴¹ យើងបាន នៅថ្ងៃមួយតុកគេបានហៅខ្ញុំចូលក្នុងបន្ទាល់មីល... បីលីបីល ខ្ញុំប្រហែលប្រុញតុកគេមួយចំនួនបាននិយាយថាមាន—កម្ពុជីសាសនានៅលើកញ្ចក់ ទូទៅស្ថិតិ។

²⁴² យើងបានឡើងទូទៅស្ថិតិ។ តានមួយណានៅក្នុងផ្ទះរបស់ខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែមាន... អ្នកដែងបានវាការសប្តាហ៍នេះប៉ុន្តែមួយចំនួនបាននិយាយថាមាន—បីលីបីល ខ្ញុំប្រហែលប្រុញតុកគេមួយចំនួនខ្លួននៅលើកញ្ចក់ ទូទៅស្ថិតិ។

²⁴³ ហើយនៅពេលដែលយើងបានឆ្លាត់ទៅនៅទីនោះ ខ្ញុំបានផ្តល់ពីបុន្ណោះ នេះ នៅទីនោះ នានមានឡើងទូទៅស្ថិតិមួយដែលពុកគេគ្រូមោះរាល់ប្រាប់ចូរនានជូលផ្ទះ។ ហើយខ្ញុំអាយុរិបៀបដែលពុកគេមិនមួយវិធីសាសនា ជូលចេះពុកគេបាន—ឡូស៊ូមក ហើយបាននិយាយថាមានចាម្ចោងដែលលូប្បីដែលនៅនៅទីនោះ។

²⁴⁴ ហើយអ្នកនិយាយអំពីក្រុមរបស់វិកទីមួយនៅទីនោះ ធ្វើជូចជាតុកគេ បានហៅខ្ញុំនិងបានអ្នកចំពុះដែលជូល! វិកទីជាកិតិយសរបស់ព្រមទេស្ថិតិស្ថិតិ មិនបានប្រើបានដែលពុកគេកំពុងដឹកនាំ អង្គនខ្លួនពុកគេ ហើយ—កាត់សកម្មៈ វិកទីទាំងនេះ និងអ្នកទាំងអស់អ្នកដែលទេ។ គ្រាន់តែ—វាគ្រាន់តែមិនមែនទេ—វាមិនទេជូចជាតុកខ្លួនអស់សំណើចណាស់!

²⁴⁵ ការអូនគឺជាមាននូស្សូបែបនេះដែលជាអ្នកការនៃសាសនា ប៉ុន្តែគាត់មាន ពុជ ខុសនៅក្នុងគាត់ យើងបាន ហើយដូចដូចរាល់នៅពីរដូចនេះ។ សាតំង បានលងផ្សេងៗជាតុកគេដែលបាននាំការអូនមួយ។ គាត់ជាកំពើដែលបាននាំការអូនមួយ។ គាត់ជាកំពើដែលបាននាំការអូនមួយ។

²⁴⁶ លោកការអុនបានស្ថាល់បំណងលូតតាមខ្លះរបស់ព្រះ។ តាត់ដីនឹងពីព្រះហាន់យេលូតតាមខ្លះនៅព្រះ។ ការអុនបានដីដែរអាំពីវា។ ហេតុអ្នី? ប៉ុន្តែតាត់បានបដិសេច មិនធ្វើវាទេ ធ្វើជាតុដុលស់ពស់។ នៅពេលដែលតាត់បានយើញនេនេះដីលូតតាមខ្លះ របស់ព្រះតាត់បានបដិសេច។ តាត់បានយើញព្រះបើកសំឡុងក្នុងសាររបស់ ឬបិល។ តាត់បានដីជាតុដុលស់ព្រះ។ យើបាន? តាត់បានយើបាន? បើកសំឡុងក្នុងសាររបស់អីបិល។ ហើយតីព្រះជាម្នាស់មានព្រះបន្ទូល អីទៅតាត់? ហើយតាត់គ្រាន់ទៅ និយាយថា “ធ្វើដួចត្រូ ចូរកាបច្ចាយដឹងដឹងបែនបស់អ្នក ហើយ—អ្នកនឹងសុខសប្បាយ។” ប៉ុន្តែអ្នកយើបាន តាត់បានយើបាននេនេះដីលូតតាមខ្លះរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែតាត់មិនចង់ ធ្វើតាមទេ។ យើបាន តាត់ចង់ប៉ុន្តែមួយទេ។

²⁴⁷ ហើយពួកវីទុទាំងនេះបានយើបានព្រះគម្ពីរនេះ៖ ពួកគេបានអានវា ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានចង់ធ្វើតាមទេ។ យើបាន? រាបអ្នកបានពួកគេដឹងបស់ពស់។ ពួកគេបានយើបាន ការបើកសំឡុង ចំពោះមនុស្ស ប៉ុន្តែវាបាក់ដួចជាពិបាក សម្រាប់មនុស្សបន្ទាបខ្លួន ចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

²⁴⁸ អ្នកមិនអាចរកយើបាន នៅពេលអ្នកកំពុងនិយាយជាមួយស្ថិនិងគ្រឿងស្រី អំពីពាក់សក់ដី ហើយពួកគេនិយាយថា “ហេតុអ្នីបានជាអ្នក ទុកសក់ដី?” យើបាន? “ហេតុអ្នីបានជាអ្នកស្រួលសំព័ដី?” អ្នកម៉ោនិយាយ ជាមួយពួកគេ ហើយពួកគេបែរស្សាដាក់អ្នក។ តើមិនត្រីមត្រូវទេបុ? យើបាន ពួកគេដឹងថាបាក់ជាឌីត្រីមត្រូវ តែបើមាន—បើមានស្ថិន្ទាក់នៅក្នុងពួកគេ។ យើបាន? ពួកគេដឹងថា វាគ្រីមត្រូវ។ ប៉ុន្តែអ្នកយើបាន ពួកគេមិនអាចបន្ទាបខ្លួន ចំពោះការនោះបានទេ យើបាន។

²⁴⁹ បីដីហើយ យើបានពីរៀបដែលការអុនបានធ្វើទេ? តាត់មិនអាចបន្ទាបខ្លួន តាត់ទៅក្រោមភាព ត្រីមត្រូវនោះទេ ជាប្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ តាត់មិនអាចធ្វើបានទេ។

²⁵⁰ អូ! សុម្រីត្រូកពេនទីក្នុង កំនិយាយថា “ច្បាយសិរីដឹងធ្វើដីលំព្រះជាម្នាស់! ហាលេលូយ៉ា! ខ្ញុំតាត់សក់របស់ខ្ញុំហើយនិយាយភាសាដែល!” ហើ! នោះបង្ហាញនៅ ទីនោះបានអីខុស យើបានគ្រាប់ពួកបាននាំមកនូវអីដឹងក។

²⁵¹ ពួជនោះមិនអាចទាន់បាន ពួជលេស់ព្រាមិនអាចបង្កើតស្ថិតិសក់ហាយឡាយបានទេ។ គ្រាន់តែមិនអាចធ្វើវាបាន ព្រាម៖ត្រូវបាននិយាយដូច្នេះ។ យើងទេ វាកិច្ចមិនអាចធ្វើបានទេ។ អត់ទេ។

ឥឡូវនេះវាបាក់ដូចជាពិបាកណាស់ក្នុងការបេន្ទាបខ្លួនចំពោះព្រះបន្ទូលលេស់ព្រះ។

²⁵² សូមកត់សម្ងាត់នៅក្នុងលោកបុរីតីចំនួនឯធមុន ដោយគ្រាន់តែអានបទគម្ពី មួយចំនួននៅទីនេះ។ “ធ្វើដូចអីបិលបានធ្វើ” ទ្រង់បានមានបន្ទូលចា “បើអ្នក—អ្នកយើងអ្នកដែលបុន្តែសុបស់អ្នក...” បាននិយាយចា “ទៅមុខហើយធ្វើដូច្នេះ ដែល ឬបិលបានធ្វើ ប្រឡទនៃការច្បាយបង្កើចចូលដែលគាត់បានធ្វើ ហើយ—អញ្ញ នឹង ច្បាប់ដែង។ ឱេងមិនធ្វើ អំពើបាបនៅនៅមាត់ទ្វារៈ” ឥឡូវនេះ អំពើបាបគឺជាការមិនធ្វើ។ “បើឱេងមិនធ្វើដូចអីបិលទេ! ឱេងបានយើងអញ្ញបើកសំឡួង ទូ គាត់ហើយធ្វើឱ្យគាត់ត្រីមក្តុរៈ ឥឡូវឱេងមិនធ្វើវាទេអាតីងវាបង្ហាញចា—អំពើបាបនិងការមិនធ្វើស្ថិតិនៅមាត់ទ្វារហើយ។” យើងទេ?

²⁵³ ហើយសញ្ញថ្វីនេះពួកគេបានយើងអ្នកដែលព្រះបើកសំឡួង។ ពួកគេមិនយើងអ្នកដែលព្រះកំពុងធ្វើ។ ពួកគេយើងអ្នកទៅដំឡើងអស់នេះកំពុងកើតឡើង។ ពួកគេដឹងអំពីការព្រះគីបង្ហាញពីទីសម្ងាត់បែបសំគ្រងដើម្បីបានស្ថិតិនៅលើដែនដី ខាងក្រោមនិងរបស់ទាំងអស់នេះ។ ហើយពួកគេយើងអ្នកដែលកំពុងកើតឡើង។ បីនៅពួកគេនឹងមិនធ្វើទៅវា។ យើងទេ សាតំង ពួរសេស់ពេស់។ វាលាត ចេញពីសាលាតម្រី បានទទួលការអប់រំដូកព្រះបន្ទូល គ្រប់ពាក្យ អូុំទាំងអស់ ឲ្យនៅបើកអាសន្នយ៉ាងត្រីមក្តុរហើយគ្រប់ព្រះបន្ទូលទាំងអស់ក្តុវាទាកំស្នូលមាន ដោយការណែនយ៉ាងត្រីមក្តុរ និងអ្នកបែងចែកយ៉ាងត្រីមក្តុរ។ យើងទេ? ប្រាកដណាស់ពួកគេមិនបន្ទាបខ្លួនចេះ ដូចនោះបានទេ។ យើងទេ ពួកគេគ្រាន់តែមិនអាចធ្វើបាន។ ពួកគេមិនធ្វើបានទេ។

²⁵⁴ ឥឡូវនេះ “បើមិនធ្វើបានទេអំពើបាបគឺនៅមាត់ទ្វារៈ ការមិនធ្វើនឹងកើតឡើង” បន្ទាប់មកភាត់បានភ្លាយជាមិនស្ថាប់បង្ហាប់ដោយចេតនា។ “ហើយនៅពេលដែល អ្នកដឹងថាអ្នកយើងបានបង្ហាប់ដោយចេតនា នោះអ្នកបានប្រពីតុកអំពើបាបហើយ” ហើយអ្នកដឹងថា អ្នកដែលប្រពីតុកហើយអ្នកមិនធ្វើវាទេ។ យើងទេ? បន្ទាប់មកភាត់ភ្លាយជាមិនស្ថាប់បង្ហាប់ដោយចេតនាបន្ទាប់ពីព្រះបន្ទូលក្តុរបានបើក

សម្រេចសេចក្តីពិត បន្ទាប់មកភាគតំបន់ផ្លូវការតំបន្ទាត់បំបែក បន្ទាប់មកភាគតំបន់បណ្តុះបណ្តាលដែលភាគតំបន់ផ្លូវការតំបន់បណ្តុះបណ្តាលដែលអ្នកទីបំពេញ មកដល់ហើយបើអ្នកចង់ទៅម្ចាងទៀត អ្នកនឹងត្រូវបែណ្តុះបណ្តាលហើយ។ អ្នកដឹងថ្មានសែរ មែនទេ? មានខ្សោយបន្ទាត់។ បើអ្នកមិនធ្វើឡើអ្នកអាន ហេរូវី១០០៩៦១ នោះជាបទគម្ពឺដែលខ្ញុចចង់និយាយនៅទីនោះទេ។ យើងបានទៀត

ជីវិតក្រោយដែលយើងបានទទួលស្ថាប់សេចក្តីពិតហើយ បើយើង
ធ្វើបាប ស្ថិតិថ្មីទៀតទៀត នោះគ្មានយត្ថបុជាណា សំរាប់នឹងលោកៗបាប
ទៀតទេ

²⁵⁵ នោះគឺជាតម្លៃសញ្ញាផី។ តើវាគ្រោះទេ? “ជីវិតក្រោយដែលយើងបាន
ទទួលស្ថាប់សេចក្តីពិតដែលត្រូវបានផ្តល់ជាយុក អានអាយុអ្នក បាន
បង្ហាញដល់អ្នក ជីវិតក្រោយដែលយើងបានទទួលស្ថាប់សេចក្តីពិតហើយ ហើយ
អ្នកទៅមួននិងមិនធ្វើដោយចេតនា នោះគ្មានយត្ថបុជាសំរាប់លោកៗបាប ទៀត
ឡើយ។”

បុន្តែ...មើលទៅត្រូវឱ្យខ្សាថ..ចំពោះកំហើងយ៉ាងខ្លាំដែលនឹងលេប
ត្របាក់មានសញ្ញា។

²⁵⁶ តើត្រូវឱ្យគ្រោះទេ? អ្នកអាចផ្លូវការតំបន្ទាត់នោះ។ ដូចជាតាតិអូស្រាវិលីដែរ
គុណដែករបស់ពួកគេដែលផ្លូវការតំបន់បានរហូតដល់ អូស្រាវិលីដែក
ដើម្បី បន្ទាប់ពីពួកគេបានពួកសារបស់លោកមួយសែនិងបានយើងត្រូវឱ្យត្រូវឱ្យ
បានស្ថាប់ ហេកកំតុងត្រាយដែលបាននិយាយថា “អូ មើលកោងរីយ៍យើង
ទាំងអស់គ្នា ដូចគ្នា។ យើងគ្នាកំពុំបានជាមួយគ្នា ហើយយើងគ្នាកំពុំបែននេះ។”
ហើយលោកមួយសែនបានប្រាប់ពួកគេខុសគ្នាតីបីដី ហើយបានយើងត្រូវពានបើក
សម្រេច។ ពីព្រះបានទូរសព្ទដោយបុរសដែលមានចំណោះដឹងត្រូវឱ្យជាង លោក
មួយសេ។ តាក់បានមកពីប្រជាធាសាតិដីអស្សារមួយដែលមានមនុស្សអស្សារ ហើយ
គ្រោះបានរៀបចំមួយគ្នា ទីកដីស្រុកមួយគ្នា កងទំនើសស្រុករឿងអូរធម្មនុស្ស ដែលមួយនេះ
សម្រេចនៅខ្លួច។ ហើយនៅទីនេះមានហេកកុងមកដែលមានមនុស្សអស្សារ ហើយ
បានចាក់ប្រែងការ ម្នាក់ដែលបានចាក់ប្រែងការ ម្នាក់ដែលបានចាក់ប្រែងការ បានចុះទៅក្រុងកំពុំ
បានចាក់ប្រែងការ ម្នាក់ដែលបានចាក់ប្រែងការ ម្នាក់ដែលបានចាក់ប្រែងការ ហើយបានបង្កើនប្រជាជន ហើយ

ពួកគេភាគចាប្រើនបានទៅបន្ទាប់ពីនោះ។ កំហែចកំឡូចខ្សោយសារ៖ យើងទេ ធ្វើដែលមិនមែនជាព្យាបន្ទូលពិតិត កសុតាងបានបង្ហាញ!

²⁵⁷ កំឡាយនរណាម្មាក់ចូលមកទីនេះហើយប្រាប់អ្នកពីអ្នីដៃដឹង ចូរមើលអ្នីដែលព្រះកំណុងបញ្ញាក់និងបើកសំអ្នង។

²⁵⁸ ឥឡូវនេះបើពួកគេក្រឡូកមេីលទៅព្រាយហើយនិយាយថា “មួយសេវាដែលបានបែងចែកនៅលើមេយោ។ ហើយបុរសនានេះបាននិយាយថា មានសត្វបូត ឬ និងកំអ្នបោ។ បានយកកើតចេញមក បុសនិងដីអាសន្នឡាតា បានពេញកសម្រួលបែកមេ ហើយយើងបានផ្តល់ខ្សោយឱ្យយើងនូវនំ ម៉ាន៉ាពីស្ថានសុទ្ធតែ នោះគឺជាបោរាប់យើង!”

²⁵⁹ ប៉ុន្តែមានបោរាប់ម្មាក់ឡើតបានមក “សរសើរម៉ើងព្រះជាម្មាស់! ខ្ញុំកើតជាបោរាប់ដីរោគ” ហើយបាននិយាយថា “អ្នកចាំងអស់ត្រូវខ្លឹះនិងប្រាប់អ្នក។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចេះប្រើដៃយោកណ៍ណាតាងលោកមួយសេវា។ ហើយខ្ញុំជានរោងហើយ នោះយើងទេ” អ្នីមានដើម។

²⁶⁰ ហើយវើងដំបូងដែលអ្នកដឹង ពួកគេបានហាងដីយោ។ ហើយពួកគេគ្រប់ត្រាបានស្ថាប់នោះទីរហោស្ថាន។ ត្រាននរណាម្មាក់ក្នុងចំណោមពួកគេសែវនៅទេ។ ពួកគេមិនបានចូលទេ។ ពួកគេនិងមិនការចូលស្ថានសុទ្ធតែមួយវិត្តម្មាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូល។

²⁶¹ ពួកគេបាននិយាយថា “ដួនតាបេស់ពួកយើងបានបិនាកាត់ម៉ាណាននៅ ទីរហោស្ថាន!” មើល ពួកពេនីកុសុ គឺជាការក្រីមត្រូវ យើងទេ ពួកគេពិតាបានផ្តល់កាត់បទពិសោធន៍យោះមែន។ ពួកគេពេលថា “បុរីបុរសបេស់យើងបានបិនាកាត់ម៉ាណាននៅវាលរហោស្ថាន!”

²⁶² ឡើងបានមានបន្ទូលថា “ពួកគេគ្រប់ត្រាបានស្ថាប់ហើយ” ការស្ថាប់គឺ “ការបែកអស់កល្អជានិច្ច។” ពួកគេនិងមិនក្រាក់ឡើងអ្នកឡើតទេ ទោះបីពួកគេបានផ្តល់កាត់បទពិសោធន៍យោះកំអស់នេះក៏ដោយ។ សិនិយាយទេ ពួកគេបាននិយាយកាសាងទេ ហើយវានៅក្នុងព្រះវិញ្ញាបាលនិងអ្នីរៀងទាំងអស់។

²⁶³ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាមកជួលការបង្ហាញរាងព្រះបន្ទូលរាងបោរាប់នៅក្នុងចំណោមពួកគេគឺចេញពីព្រះបន្ទូលហើយម្មាក់ឡើតនៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល។

ពួកគេទាំងពីរគឺជាបោក។ អ្នកយល់ទេ? និយាយថា “អាម៉ែន” ក្រោមដំនឹងឈាយថា “អាម៉ែន”—នឹងខ្សោយ មួយនៅជាប់ព្រះបន្ទូលនិងម្បួយ ធ្វើដោយតែចេញពី ព្រះបន្ទូលពួកគេទាំងពីរជាបោក បានបង្ហាញថាដាបោក។ ប៉ុន្តែម្បួយនៅជាប់ជាមួយព្រះបន្ទូល យើងទេ។ អ្នកចាក់ប្រែងការណ៍ដែលភ្លាយ នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ យើងទេ។ ម្បួយ...បោក ពួកគេទាំងពីរជាបោក។ មួយចេញពីព្រះបន្ទូលនិងម្បួយ (ម្បួយ) បានបើកសំម្បងដោយព្រះបន្ទូល និងម្បួយធ្វើដោយតមិនត្រូវបានបើក សំម្បងដោយព្រះបន្ទូលទេ។ ការឱ្យនិងឯករាជការ ម្បួយធ្វើទាំងពីរ តើជាប៉ុន្មាយនិងសេចក្តីពិត? ត្រូវក្រោរហើយ។

²⁶⁴ ប៉ុន្មាយពួកគេគ្រប់គ្នាបានសែនទេទីរហោស្ថានហើយត្រូវឲ្យនាស។ ព្រៃនឹងបស់ពួកគេបានស្ថាប់ទៅហើយ។ ហើយពួកគេតាមផ្លូវនៃការត្រួតពិច្ច ទៅព្រះវិហារនិងធ្វើឱ្យដែលព្រះបានទំនួរការណ៍ដែលពួកគេចូល ប៉ុន្មាយទៅបានទទួល យកគ្រែក្រែងភ្លាយ ដែលមិនត្រូវបានបកក្រោមដោយព្រះបន្ទូលថាគ្រឹះត្រូវត្រូវ។ ប៉ុន្មាយគាត់ជាបណ្ឌិត ខាងទៅរាជការ ហើយអ្នកដែលអ្នកចង់បោកអំពីរហោកពិត ប៉ុន្មាយមិនត្រូវបានបើកសំម្បង ខាងពិភ្នាក់ដោយព្រះបន្ទូលនិងដោយទីសម្បាល់របស់ព្រះទេ។ ហើយពួកគេបានវិនាសនៅក្នុងទីរហោហាន មនុស្សសុចិត្ត មនុស្សមានកិត្តិយស មនុស្សសាសនា បានស្ថាប់និងមិនដែលបានចូល ស្ថានស្អែកទេ។

²⁶⁵ យើងទេកវ៉ានុងដែលយើងត្រូវដើរ? យល់ទេ? កំអនុញ្ញាតឱ្យរាយអីល។

²⁶⁶ ដូចត្រូវនឹងគ្រាប់សំណោះកណ្តាលអដែរពួកគេ-ព្រះបន្ទូលបានសង់ទូកអំណុក ទៅដឹងការផ្សាស់ប្តូរពីដែនដីទៅលើមេរោគ។ ស្ថាប់ទៅដូចជាពួកគេសម្រាប់មនុស្ស មានការគោរពជួយអី។ ហើយគាត់បានប្រាប់ពួកគេថា “នេះគឺជាបោកបន្ទូល របស់ព្រះអម្ចាស់។ ព្រះបានមានបន្ទូល ហើយនឹងមានក្រែងឆ្លាក់”

²⁶⁷ វិឡាសាស្ត្រ និងការអប់រំនិងសាសនានៅថ្ងៃនោះបាននិយាយថា “មិលទៅសក្តីចាស់នោះ។ គាត់ការណ៍តែចាស់ទៅហើយ គំនិតរបស់គាត់កំពុងកំងង ហើយ។”

²⁶⁸ យើងទេ ប៉ុន្មាយគាត់និយាយត្រូវពីព្រះគាត់គឺជាបោក ដែលបានទទួលការបើកសំម្បង។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលចុងក្រោយ សារបស់គាត់ត្រូវបានបង្ហាញ

ការពិត។ តើតាត់ដើម្បីអី? តាត់បានធ្លាស់បុរីដែលដី ទៅសិរីណូដោយទូកជំមួយនៃ ព្រះបន្ទូលដែលតាត់កំពុងអធិបញ្ញាយ។ វាគ្រោះបានធ្លាស់បុរី។

²⁶⁹ ការបានច្បាប់តាមលេខវិទ្យាសាស្ត្រដើម្បីឱ្យពួកគោរលួយចូលទៅការជំនួយដែរ។ ពួកគោរលួយនៅលើទីកន្លែកនៃការអិនចិត្តយ៉ាងទឹកជំនួយនេះ។

²⁷⁰ តើមនុស្សព្រាយាមដើម្បីនេះកូងយុតសមិយិទ្យាសាស្ត្រអស្វារ្យ នៃការអប់រំនេះ វិការអេដិន បានស្ថារម្បៀនវិញ្ញាតាមីនេះនៅលើអេដិនបស់ខ្លួន លក្ខខណ្ឌវិទ្យាសាស្ត្រ ជំនួសឱ្យព្រះបន្ទូលនេះ? តើពួកគោរកំពុងតែលើកភាពមេង ព្រះបន្ទូលបស់ព្រះទេ? តើមនុស្សដែលព្រាយាម លើកតាមីនព្រះបន្ទូលបស់ព្រះបុរីពួកគោរកំពុងតែព្រាយាមលើកដើម្បីកំពើងខ្លួនឯង? តើវាបានអី? ឆ្លល់មែនទេ?

²⁷¹ ព្រមជំនួយនេះគ្រោះបានបំផាតោគបំពុជៈ កម្មិតិចំណោះដឹងបានបង្កើត ជាកិសាសន៍ទាំងមូលដាមីមនុស្សដែលដើម្បីដើរការស្ថាបន្ទូលបស់ព្រះ។ វិទ្យាសាស្ត្របង្កើតចំពោះព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។ វិទ្យាសាស្ត្របង្កើតចំពោះព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ! វានិយាយទៅ ជាដែងណាស់មែនទេ? ប៉ុន្តែ ពួកគោរណាន។

និយាយថា “វាគិនអាជទេ?”

²⁷² វាតីជាពេលដែលព្រះយេស៊ូវគ្រោះយោងមក។ ថ្ងៃដែលព្រះយេស៊ូវយោងមក ពួកគោរគឺជាតុ—មនុស្សស្ថាបន្ទូលបស់ព្រះបន្ទូលបស់ព្រះដោយសំបុត្រា មែនទេ? ប្រាកដ ណាស់។ ប៉ុន្តែពួកគោរដឹងខ្សោមិនដឹងថារោងជាន់រណា នៅពេលដែល ពួកគោរបានយើងព្រះនៅលើស្ថាបន្ទូលបស់ព្រះ បានសំឡុងនិងដើម្បីដែលទ្រង់បាន និយាយថារោងនឹងដើម្បី ហើយទ្រង់បានដើម្បីដែលព្រះបន្ទូលបាននិយាយ។ “បើខ្ញុំ មិនដើម្បីការរបស់ព្រះបិតាចុំទៅកំពើខ្ញុំទៅដើម្បីយោ” ប៉ុន្តែទ្រង់បានដើម្បីដែលព្រះបន្ទូលបានទៅដឹងថារោងនឹងដើម្បី។ ហើយពួកគោរជាមនុស្សវិទ្យាសាស្ត្រនៅក្នុងគ្រាន់ៗ ប៉ុន្តែ ពួកគោរជាអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រដឹងដើម្បីបាបដោយចេតនាន។

²⁷³ ពណ៌របានខ្ញាត់។ ពួកគោរគ្រោះបន្ទូលបស់ព្រះដើម្បីបង្ហាញ—ការ អាភ្លាករបស់នាង។ នៅក្នុងនិរណៈ៣ បាននិយាយថា “អញ្ញទុននានឱ្យឯងឯងទិញ ពីអញ្ញ ឱ្យឯង ចូលរាប ឱ្យពួកគោរជាមនុស្សវិទ្យាសាស្ត្រនៅក្នុងគ្រាន់ៗ អាភ្លាក។”

²⁷⁴ ច្នាំលាបតីជាប្រព័ន្ធបន្ទូលរបស់ព្រះ ការព្យាបាលគ្រួកដែលនាំអ្នកពីរឿងដឹងជម្រើនជាតិ នៃលោកកិយ និងជាស៊ុរីអ្នកដោយអំណុញថា ព្រះចូលទៅក្នុងវគ្គមានរបស់ទ្រង់។ បន្ទាប់មកអ្នកយើងព្យាយើយ! អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំបានបាត់បង់តែទូររាន៖ខ្ញុំបានរកយើងទៅ ខ្ញុំងងីតគ្រួកកែតែទូរខ្ញុំយើងព្យាយើយ” យើងព្យាយេ រានីនិងខសត្វា។

²⁷⁵ នោះហើយតីជាអ្នរ៉ែដែលព្រះវិបារហេរកសព្វថ្ងៃនេះគឺ “ខ្ញុំនូនអ្នកទូ មកទិញច្នាំលាបគ្រួកទុកសម្រាប់គ្រួកអ្នក ដែលអ្នករាជព្រំបានចាក់ប្រែងជាមួយច្នាំខ្ញុំ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនិងយើងទៅ”

²⁷⁶ សូមអាយរព្រះវិញ្ញាណបីសុទ្ធយាងមកសណ្ឌាតលើមនុស្សដែលបានទទួលអ្នមួយនៅទីនោះ! ការព្យាបាលហើយពីឡើងពីខាងក្រោង។ សូមឱ្យការជាសារស្តីយេចច្បាបតីព្រះវិញ្ញាណដែលមាននៅក្នុងអ្នក។ យើងជាវិញ្ញាណពិត និងចាក់ប្រែងតាំងគ្រាប់ពុធពិត រាជីនអាជធីអ្នកពីការបង្កើតកន្លែងប្រស ស្រីនៃព្រះទេ។ ប៉ុន្តែវិញ្ញាណពិតអារម្មណាលើគ្រាប់ពុម—ស្រែង ទីក្រោងអារ៉ា ផ្លាក់មកលើស្រែងហើយវានីនិងធ្វើអាយរស់បានជូចត្វានីងស្រួរសារលើហើយធ្វើអាយរមានជីវិត។ “តែដោយសារដែលផ្លូវបស់គោនោះអ្នកនិងស្ថាល់ពួកគេ” យើងគឺជួលផ្លូវព្រះដែលទទួលបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

²⁷⁷ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលបាន “បូរូមេនសុវត្ថុតាមកាត់ចិត្តខ្លួននឹងហើយដើរតាមខ្ញុំទេ។ ឱ្យគាត់បងីស់ដករាយរបៀបស់គាត់ បងីស់ដំណោះដើរបស់គាត់ បងីស់កំពិសិក្សាបស់គាត់ យកលើគ្នាងបេស់គាត់ហើយមកតាមខ្ញុំ។”

²⁷⁸ មនុស្សបានបាត់បង់គំនិតព្យានភាពថ្លែងទូ។ ខ្ញុំកំពុងអារានបទគម្ពីនូវ៖ នៅទីនោះគ្រាន់តែសម្រាប់ខ្ញុំនឹងដួលបូរូមិនឹងដោយព្រះទេនៅលើក ដប់នាទីយើងព្យាយេទេ។ មនុស្សបានបាត់បង់ទូសុដិវែងម៉ែរក្នុងចំណោមត្រូនិងត្រូនុយោងជាបន្ទាន់ ពួកគេ—មិនជូចអ្នរ៉ែដែលពួកគេជ្រួលប៉ែន្ទីទេ។ មនុស្សនែនសម័យកាល បងបូននិង ខ្ញុំនោះនេះបានស្ថាល់និងស្តី។ មនុស្សមិនបានប្រព័ន្ធដូចដឹងអ្នរ៉ែដែលគ្មានឱ្យនោះទេ។ ពួកគេបានបាត់បង់ការយល់ដឹងរួម។ នេះជាតិ—តិច្ចិពលផ្លូវចិត្ត—តិច្ចិពលផ្លូវចិត្ត—ដែលរាមានលើប្រជាធិបតេយ្យទេ។ សម័យីទូរសាស្ត្រទំនើប់ដែលយើងកំពុង សែន្ទោះ ធ្វើអាយរមនុស្សបាត់បង់ហេតុដឹងជម្រើនជាតិរបស់ពួកគេ។ ពួកគេមិនអាចបាត់ទូកនរណាម្មាក់ជាស្រីដូចជាបងស្រីនិងបងប្រសម្ងាត់នោះទេ។ រាជអ្នរ៉ែដែលកួចការ...

²⁷⁹ ហើយស្រីត្រូវស្វែកពាកតខ្លួនឯងបែបអសិលដម្ឋីជូច្ឆេះ ដើម្បីចេញពេញក្នុងចំណោម មនុស្ស។ ហើយពួកគេនិយាយថា “ខ្ញុំជាស្រីលួម្តាក់។” អរើន តើម្មីទៅដែលនាន បានជាក់ខ្លួនឯងនៅទីនោះ សម្រាប់អី? នាងខ្ងាក់ភ្លកា មែនហើយ បើ—មី ម្នាក់...ក្នុងចំនាយបងប្រុះស្រីទាំងនេះនៅទីនេះ មាន—ភាពុតិច សីម្បាយរបស់ អ្នកបួមាយរបស់ខ្លីនឹងដើរពេញពាមផ្លូវ ដូចស្រី ទាំងនោះ ពួកគេនឹងជាក់នាន នៅក្នុងស្ថាប័នផ្លូវនេះ នាងមិនបានសូមឱ្យពិការគិត ត្រប់ត្រាន់ដើម្បីដើរបាន បានស្វែកសម្រៀកបំពាក់របស់នាងប្រុអត់។ មែនហើយ ហើយជីកលប៉ិកជូច្ឆេះ វាដូនកៅហើយតម្លៃនេះ។ វានៅតែជាស្រីដែល។ យើងទេ? បីនំពួកគេបានបាត់បង់ នូវសម្រួលភាពនឹងការយល់ដើរបស់ពួកគោ។ ពួកគេបានបាត់បង់សតិ។ ហើយ ជាមួយនឹងការយល់ដើរទៅនឹងវិប នឹងប្រុងធំ និងការអប់រំ “រាលូប្រសើរដារមុន។” វាបារាំពីបាបនិងសេចក្តីស្មាប់! សូមកត់សម្ងាត់។ ពួកគេ មិនជួចជាទូកគេផ្លាប់ធ្វើ។ នៅពេលដែល...

²⁸⁰ ហើយកត់សម្ងាត់នៅក្នុងជីតក្រោមជំនាំ រាលូប់ជាតិ ជីតក្រោមជំនាំ ជាយុរិកហើយ នៅពេលដែលហោកមានអ្វីដែលត្រូវនិយាយ ព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះអម្ចាស់ មនុស្សបានផ្តាស់បុរាណ ពួកគេនៅជាប់នឹងវារា ពួកគេបានចលនា។ បីនំនៅតម្លៃ “ខ្ញុំមិនចូលចិត្តបុរាណនៅទីនោះទេ នោះជាតុំចាត់ផ្លាក់ចុះ។” ហើ! យើងទេ? អី-បី។ មិនជួចជាទូកគេបានការយល់ដើរទៅឡើតទេ។ ប្រជាធិនិយោគនឹងផ្តាស់បុរាណ ព្រះវិញ្ញាណដាក់នៃព្រះឡើតទេ។

²⁸¹ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគីឡូណាតរបស់ទ្រង់ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បាន មកកែហោករបស់ទ្រង់។ ហើយព្រះបន្ទូលសន្តែកចាត់ផ្តាស់បុរិយុក ពីអ្វីដែលជារបស់លោកិយ ចូលទៅក្នុងរូបភាពនៃប្រាកានិងបុរិគិនព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូល អាចបានតែគាមរយៈព្យាករិទាំងនេះដូចជាបែលពួកគេបាននិយាយ។ ហើយរាត្រូវតែ ព្រះបានគោប្បែបង្កែបានក្នុងរូបភាពនៃវានឹងព្រះបន្ទូលហើយបង្ហាញថា នោះជាប្រះបន្ទូល។ បន្ទាប់មកបើអ្នកទទួលយកព្រះបន្ទូលនោះវានឹងផ្តាស់បុរិយុក។ ពីក្នុងរបស់ព្រះបុរិនស្រី...បុរិក្នុងប្រុសស្រីនៃលោកិយភាពក្នុងប្រុសស្រីរបស់ព្រះ។

²⁸² មិនម្នាក់នៅទីនោះ។ តើមានបទពិសាងប៉ុន្មាន? ត្រប់ត្រានៅពួកយើង។ យើងមានបទពិសាងនោះ។ ដោយសារតែវាគ្រូរបានគិតិយាយ វាគ្រូរបានគេធើ ហើយ

ព្រះបន្ទូលបានចេញមកហើយចូលទៅក្នុងក្រោរវប់ដុំ ហើយនៅទីនោះវាបានដុំដែរមក។ មើល?

²⁸³ ផ្លាស់បុរីខ្លួនអ្នក ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធផ្លាស់បុរីពុជ្របន្ទូលចូលទៅក្នុង របាយការ របស់វា ដូចជាបីៗដើម្បីការចេញផ្តើមកាមួយ ដើម្បីធ្វើការចេញផ្តើម ឬដើម្បី ជួលនោះ ព្រះបន្ទូលរបស់ត្រេងនឹងនាំខ្សោនកុងប្រុសក្រីរបស់ព្រះ។ នោះជាដីជី ដែល សន្លឹកតែងត្រូវដី។

²⁸⁴ ថ្វិលាមួយនៅពេលដែលណែកិយបានជាក់នៅក្នុងភាពនៃគិតនិងភាពវិកវេ មួងទៀតព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនឹងធ្វើចេលនៅក្នុងពុជ្រដែលបានក្នុងពុជ្រ។ ពុជ្រតាំង ទុកជាមុនបានតម្លៃទុកចាតានផ្លាស់បុរី។ ព្រះគម្ពីរអស់រោង ៨:៦។

²⁸⁵ ឥឡូវនេះ៖ ហេរាណនោះបានឈរនៅទីនោះ៖ គី—មនុស្សណាដែលមានកលណិចនៅលើប្រជាពិតិ ប្រជាជន។ អ្នកដីនៅសម្រាប់គេបានដី គាត់ មិនមែនពួកគេទៅដែលបានក្នុងពុជ្រទៀតទេ។ បីនេះ ហេរាណនេះ៖ ពួកគេបានយើងបុរីសនោះនិយាយអ្នកហើយវាតិដាត្រីមក្រុវេជំនោះ។ អ្នកដែលគាត់ និយាយ តីលូតតាមទោះហើយបានគីតាខ្សែ។ ហើយ នៅទីនេះបុរីនេះក្នុវេត ក្រាកណ្ឌ ឡើងមុខប្រជាជនរបស់គាត់ ហើយនិយាយថា “ស្ថិត្របុរាណនឹងមាន គក់” អូ ដោយគ្នាបានហេតុដលា។ បីនេះអ្នកយើងទេ ព្រះជាម្នាស់មិនបាន និយាយអំពីវាទេ អង្គទ្រេងផ្ទាល់ទ្រេងមានបន្ទូលតាមរយៈហេរាណនេះ។ ឥឡូវនេះ៖ គ្នាតីដែលបានសរស់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរអំពីរឿងនោះទេ បីនេះហេរាណនេះបានក្រាកណ្ឌឡើងហើយ និយាយថា “ក្នុវេត្របុរាណនឹង...” នៅក្នុងគក់អស់រោង ៩:៦ “ឱ្យឯកមានបុគ្គោតកើត ដល់យើង ព្រះទ្រេងប្រទានបុគ្គាយមកយើង ហើយគនឹងហេរាណព្រះនាមទ្រេងថា ព្រះ ដីសុយតាំងយ៉ាងអស្សាយ ព្រះដីមានព្រះចេស្សា ព្រះបិតាបិតិដែរនៅអស់កណ្តុះ និងជាម្នាស់នៃមក្រុវេជំនោះ” ឥឡូវ ហើយ “បាននឹងមានគក់” ព្រះបន្ទូលនោះក្នុវេបានចេង ដែលជាមួយជីតិ ផ្ទាក្រុវេតែនៅទីនោះដើម្បីទូទៅរាយនៅទីនោះ និងបានចេញមួយ។ ច្រេងបាន ស្ថិត្រកតាមដីដី អតមាន។ ទ្រេងបានឆ្លងការតិកដីនោះអតមាន។

²⁸⁶ ហើយជិត្របំបីយេត្តិក្រាយមក គ្រាប់ពុជ្រតាំងទុកជាមុនបានរកយើងបំពុជ្រដីមួយ ហើយនាងបានមកនិងលូតលាស់។

²⁸⁷ ដូចព្រះបានធ្វើនៅដើមដំបូង “ចូលឱ្យមានពន្លឹះ” ហើយប្រហែលជាប្រាំបីរយៈឆ្នាំក្រោយមកក៏ចេញមកជាបានពន្លឹះ។ ចូលឱ្យមានដើមទៀតដើម្បីចេញមកជាបានមានបន្ទូលមួងឡើត។

²⁸⁸ នេះគឺជាគ្រាប់ពុធតិច្ឆីមុកជាមុនដែលនាំមកនូវអេម្ខាថ្មីនៅ “ព្រះជាម្មាស់គំរាលជាមួយពួកយើង។” “ហើយសាសន៍ដែលនឹងសំស្ងាឯករឡើង” ហើយអូកដែលយើង ស្វែងរកសញ្ញាដូចនេះជាព្រះយេស៊ូវា អូកយើងឡើទេ ហើយជាតុងដែលកំរើមុកជាមុន!

²⁸⁹ សាកំងព្យាយាមបានចូលចូលដែលភាពនូវជីជុលៗអារ៉ាដំរោះ វាបានព្យាយាម បានចូលចូលដែលភាពនូវជីជុលៗ ជាមួយនឹងការធ្វើប្រើប្រាស់ប្រើប្រាស់នៅទីនេះ ឡើងតើជាគ្រាប់ពុធតិច្ឆីមុកជាមុន។ ពួកគេមិនអាចយកឡើងចូលធ្វើជាតុកជាសិលី បុសាចុខិត្តិយៈ ពួកគេមិនអាចធ្វើឱ្យឡើងភ្លាយជាកម្មសិទ្ធិប្រស់អង្គភាពធនាមួយឡើយ។ ឡើងតើជាព្រះព្រះបន្ទូលដែលបានតិច្ឆីមុកជាមុន។ សាកំងមិនអាចបានជាការិន ដើរបស់វាបើឡើងបានទេ។ ឡើងមានចូលចូលសំណាប់មេដាតលើឡើង។

បពិត្រព្រះអង្គ សូមបានចូលចូលសម្ងាត់មេដាតដល់យើង នេះជាសេចក្តីអធិស្ឋានបស់ខ្ញុំ។ ត្រីមត្រូវហើយ។

²⁹⁰ បន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាបណ្តាលនាំគិលឡើងឡើងបានចូលចូលឡើងទៅកាល់វាតី លីលី ឆ្លាងដើម្បីនាំតាមពន្លឹះនៅថ្ងៃនេះ ហើយបំភីដល់គ្រាប់ពុម្ពដែលបានតិច្ឆីមុកជាមុន ទាំងអស់ទៅក្រោមជុំនិន័យនៅថ្ងៃនេះ ឬបានឆ្លាស់បូរីមុកជាក្នុងប្រុសក្រីប្រស់ព្រះ ចូលទៅក្នុងរត្តមានរបស់ឡើង។

²⁹¹ សូមកុំឱ្យប្រជុំនឹងពាក្យចា “កំណត់ទុកជាមុន” ខ្ញុំនឹងអាណាព័ត៌មី យើងឡើទេ។ ខ្ញុំចង់បង្ហាញអូកក្នុងអារ៉ាសុរី ១:៥ ។

²⁹² យើងឡើទេ ដូចដែលអូកបានមែល ដូចអូកបានសិករណីក្នុងខីពុកប្រស់អូក អភិវឌ្ឍន៍។ ដូចដែលខ្លួននិយាយនៅឱយៈ ធ្វើឱ្យតួចជាមួកមាននៅក្នុងខីពុក ប្រស់អូកការបៀបដើម្បី មិនមែនទៅអូកក្នុងខីពុកប្រស់អូកក្នុងខីពុក បៀនូនអូកយើងឡើទេ ត្រូវក្រោព់នៅក្នុងខីពុកប្រស់អូកក្នុងប្រុសបស់គ្រាប់ពុម្ព ដើម្បីនាំអូកចុំនិន័យនៅថ្ងៃនេះទេ។ បៀនូនអូកយើងឡើទេ ទៅក្រោព់នៅក្នុងខីពុកប្រស់អូកក្នុងប្រុសបស់គ្រាប់ពុម្ព ហើយគ្រាប់ពុម្ពនេះអូកជាក្នុងប្រុសបស់គ្រាប់ពុម្ព គ្រាប់ពុម្ព គ្រាប់ពុម្ព កាតីជាគ្រាប់ពុម្ព។ ហើយបើអូក ផ្លាប់...

²⁹³ បើអ្នកជាគ្រីស្ថាន តទ្ធរៀនេះគឺជាគ្រាប់ពុដកំរួចរាល់អ្នកជាមុន អ្នកបាននៅក្នុង ព្រះ មនុសាចំណែនដែលមាន...អ្នកតែងដោនៅក្នុងព្រះ។ យេវិតិករបស់អ្នក ដឹកជំនួយជាតិ គុណាលក្ខណៈរបស់ព្រះដែលជាតាំងឯករបស់ព្រះ។

²⁹⁴ ឧទាហរណ៍ថា ស្រីគុចស្អាតនេះអង្គូយនៅទីនេះរីលីយ៉ែនីត្រឡប់ ព្រះ បានមានបន្ទូលថា “នៅថ្ងៃនោះនឹងមានកោងស្រីម្នាក់ ឈ្មោះរបស់នាង នឹងដូច្បែះ-នឹង-ដូច្បែះ។ នាងនឹងអារ៉ា៖ អារ៉ា៖ហើយនឹងអារ៉ា៖” ហើយ សូមវិត ដល់ម៉ោងនេះ៖ “នាងនឹងអង្គូយហើយស្ថាប់សារនោះបានស្រីករាក់ ពណ៌ករបម្ប។” យើត្រឡប់ នោះគឺជាតាំងឯករបស់ព្រះ។ អ្នកណាតាមីរបស់អ្នក កំដោយ ហើយគ្មានតាមកណ្តាត់ដោយ។ ហើយគ្មានតីនឹងនាំយកឱ្យដោយអូយឡាតាំង ហើយអ្នកនឹងអង្គូយនៅទីនេះ៖—ក្នុងទីក្រុង—នៅថ្ងៃនោះ។ នៅទីនោះមិនអាច មានវិធីណាសម្រាប់អ្នកដើម្បីធ្វើឱ្យរាបាយដោយ បានទេ ដោយសារតែអ្នកកំពុង លូតុលាស់។ ហើយជាដែរបណ្តាលនៅខាងក្រោមអ្នក មានគ្រាប់ពុដលូតុលាស់ អ្នក ត្រូវតែបង្កើតិចិតិដែលគ្រាប់ពុដបានចែងចាញអ្នក នឹងមាន។ នោះជាការពិត។ នេះ ជាប្រព័ន្ធបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ច្រង់រក្សាប្រព័ន្ធបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ច្រង់មើលវា។

²⁹⁵ អ្នកគឺនៅក្នុងខ្លួនគ្នាប់ពុដ ដូចជាយេវិតិ ហើយអ្នកចេញមកជាកុនស្រី អ្នក អ្នកចាំងអស់ត្រា បងបូនប្រុសស្រីអ្នកគឺពិមាណ។ បើអ្នកមិននៅក្នុងខ្លួនគ្នាប់ពុដ អ្នក ទេនោះអ្នកនឹងមិននៅទីនោះទេ។

²⁹⁶ ហើយបើអ្នកមិននៅក្នុងព្រះទេ... បើអ្នកធ្វើលើសារព្រះគឺនិងសារ បច្ចុប្បន្ន នៃការបើកសំឡែងសេចក្តីពិត ហេតុជិតអ្នកកំពុងអង្គូយនៅទីនេះ៖ ពីព្រះអ្នកត្រូវ បានតាំងទូទៅមុន ដើម្បីអង្គូយនៅទីនេះ។ បើមិនដូច្បែះទេ អ្នកនឹងមិននៅទីនោះទេ អ្នកនឹងនោះតាមផ្លូវ ប្រហែលជាស្រីនឹងខ្លះ: ក្នុងចំណោមអ្នក ហើយអ្នករាល់ត្រានេះនៅ ទីនោះហើយកំពុងនោះជាមួយប្រពន្ធរបស់អ្នកដីទៅ។ ហើយអ្នកជាស្រីចេញពីបការ និងរៀបចំតាមដីបងសំស្រីដោយ ឡើតបុងបាននោះ។ យើត្រឡប់ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវបានតាំង ទូទៅមុននូវនោះ។ យើត្រឡប់ អ្នកមិនអាចជួយរាយជាបានទេ។ អ្នកមានព្រះរបីតាតាប្រព័ន្ធ ហើយអ្នកគឺជាគ្រាប់ពុដ។

²⁹⁷ ហើយនោះពេលដែលបានមកដល់កំន្លែងមួយ ច្រង់បាននាំអ្នកទៅកំន្លែង ដែល... អ្នកគឺនៅក្នុងម្រោងពេលនោះ៖ តាំងឯករបស់អ្នកគឺជាមនុស្សអ្នកកំ ដែលអាចប្រកបបានជាមួយព្រះ។ យើត្រឡប់? ដូចជាអ្នកបាននៅ—ក្នុងអ្នកគឺ

នៅក្នុងខេត្តករបស់អ្នក នៅតាមដីដើមដំបូង ប៉ុន្តែតុល្យវិនេះអ្នកជាកុនប្រុសក្នុងស្រីដូចខ្លះអ្នកអាចប្រកបបានជាមួយខ័ពកម្មាយបស់អ្នក។ តុល្យវិនេះយើងជាកុនប្រុសក្នុងស្រីបស់ព្រះដែលអាចប្រកបជាមួយព្រះវិបីតានីនេយើង។ យើងឡានៅ រាជីតានាស្ថាតណាស់! តើអ្នកមិនចង់បានអញ្ញីនៅថ្ងៃអ្នកទៅ? បន្ទាប់មកអ្នកនឹងបានជូចជាថ្មី។ ហើយហើយយើងជាកុនប្រុសខ្លះ ដូចខ្លះអ្នកគឺជាតុល្យណាលក្ខណៈ: ហើយគីមានលក្ខណៈ: ឱ្យច្រោងតាមដីការចាប់ដើមដំបូង។

298 ហើយចាំបាត់ហើយកីត់នៅក្នុងប្រុសខ្លះនៅដើមដំបូង ហើយនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូដែលជាព្រះបន្ទូលបានកើតិតាសាក់ម្មាម ហើយរស់នៅក្នុងបំណែងពុកយើង។ បន្ទាប់មកអ្នកស្ថិតនៅក្នុងប្រុសខ្លះហើយយើងជាមួយការប្រមាណ ដែលប្រុសខ្លះបានទទួល។ អ្នកបានទៅនៅតាមលំកវិជ្ជាមួយប្រុសខ្លះនៅក្នុងប្រុសខ្លះ។ អ្នកបានស្ថាប់នៅក្នុងប្រុសខ្លះ អ្នកក្រោកក្រោងក្នុងប្រុសខ្លះ។ ហើយកីឡានេះ: អ្នកកំណើនអង្គយនៅកំន្លែងស្ថានសុទ្ធតុកប្រុសខ្លះ។ យើងឡានៅ?

299 បើខ្ញុំជាជនជាតិអាមេរិក ខ្ញុំយកប្រាសំនកាតមិនបោះឆ្នែនខ្លាស់បស់នាង ខ្ញុំនឹងប្រាសំនកិរិធម៌ដីផ្លូវបស់នាង។ មិនបានធ្វើនៅខ្ញុំនឹងប្រាសំនក ខ្ញុំជាពលរដ្ឋអាមេរិកជាន់។ ខ្ញុំបានទៅដីផ្លូវមេក្តុក។ បានចំង់ហើយ។ មែនហើយ ខ្ញុំបានចុះចត់លើផ្លូវមេក្តុក។ ខ្ញុំបានចុះហត្ថលេខាទៅ...ព្រឹកនោះខ្ញុំបាននៅ ក្នុងសាលានោះនៅពេលពួកគេបានចុះហត្ថលេខាលើសេចក្តីប្រកាសនៃឯករាជការ។ ខ្ញុំបានចុះហត្ថលេខាតាមួយពួកគេ។ ខ្ញុំជួយកម្មាយនៃសេដ្ឋកិច្ចបស់នាង។ ខ្ញុំបានចុះហត្ថលេខាលើសេចក្តីប្រកាសនឯករាជការ។ ព្រឹមក្រោហើយ។ ខ្ញុំនៅជាមួយកុំដឹងនៃការនោះ។ បុរាណ នៅពេលដែលបាត់បាននូវកាត់ទេនប្រាក។ ខ្ញុំបាននៅទីនោះព្រឹកនោះ។ ខ្ញុំបានអធិស្ថានជាមួយគាត់។ ខ្ញុំតី។ អ្នកត្រូវប់ជាជនជាតិអាមេរិក។ បើអ្នកជាជនជាតិអាមេរិក អ្នកក្រោរដើរដឹងចេញនោះ។ សូមប៉ែវីគ្រប់យ៉ាងអាមេរិកមាន អ្នកគីមានបំណែក។ ខ្ញុំបានលើកទៅជាតិ—ទង់នៅលើករោងអាមេរិកមាន អ្នកគីមានបំណែក។ ខ្ញុំបានយកបន្ទាយចាមអស់។ ខ្ញុំរៀនខ្លាស់ជិនសាន់ក្នុងនាមជាអ្នកបិវីត្តម្នាក់។ អីកីណ៍ដោយនាងដើរ តីខ្ញុំ។

300 ហើយអីកីណ៍ដោយនេះព្រះព្រឹកស្ថិតិ តីខ្ញុំចង់តាម។ ប្រើប្រាស់ព្រះព្រឹកដើរ។ ព្រះអង្គីរីយោ! បើទេនដើរបានគេចាត់ទុកចាតមនុស្សនុត ដូចខ្លះខ្ញុំក្រោរពេអញ្ញីន

ដែរ។ ហើយត្រួតដឹងថា—បេលសេបូលដោយការងារនៃព្រះវិញ្ញាបណ្ឌបស់ទ្រង់ ខ្ញុំក៏ដូចត្រូវ ដែរ។ អីវិញ្ញាបណ្ឌ ទ្រង់ជាតុខ្លួចដែលទ្រង់ធ្វើ គឺជាមុក។

301 យើងត្រូវតែជាមុកបង្កើតភាពអមៗតេ: សេវាការប្រុកភិត្តនាម ហើយនិងសិរីអូរដើរ បុរាណអាម៉ាស់បេស់នានា។

302 យើងត្រូវតែធ្វើជាច្នោះ។ យើងត្រូវតែជាប្រាកេដែលជាតុនក្រោមបេស់ព្រះយេស៊ីស្តីស្តី។ ខ្ញុំបានសែនៅជាមួយទ្រង់នៅលើដែនដីនៅពេលដែលទ្រង់រស់នៅ។ ខ្ញុំបានស្ថាប់ជាមួយទ្រង់នៅពេលទ្រង់សុគតេ។ ខ្ញុំបានសែនៅឡើងវិញ្ញាបជាមួយ ទ្រង់នៅពេលដែលទ្រង់បានរស់ឡើងវិញ្ញា។ ខ្ញុំបានប្រមូលផ្តុំហើយអង្គួយ តម្លៃវនេះ: នៅនីស្សានសុគតេព្រះខ្ញុំជាច្នោះដូរកម្មយបស់ទ្រង់។ កន្លែងណាងទ្រង់នៅគីឡូ នៅទីនោះ។ “អ្នកបំផីបស់ខ្ញុំនៅទីណាក់ខ្ញុំនឹងនៅទីនោះដែរ”

303 តម្លៃនេះ: ទ្រង់រាជប្រកបជាមួយយើងនិងតាមរយៈយើង ហើយជាក់ព្រះបន្ទូលបេស់ទ្រង់ជាមួយយើង។ ដែលយើងជាច្នោះដូរកម្មយបស់ព្រះបន្ទូលបេស់ទ្រង់។ យើង... ហើយត្រូវគឺជាប្រាកេបន្ទូលហើយយើងគឺជាច្នោះដូរកបេស់ទ្រង់ហើយយើងគឺជាច្នោះកម្មយុទ្ធផល។

304 ហើយតើខ្ញុំអាចបង្កើសជាប្រាក់ត្រូវដោយប៉ោនដូរកម្មួច? មិនចាមានមនុស្សលើឯ័ណ្ឌខ្លះ: វិទ្យាសាស្ត្រខ្លះរាជនិយាយបានថា—ខ្ញុំអត់មានដែទេ ខ្ញុំមានដែហើយ! ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំមានដោ។ ខ្ញុំពីរ។

305 ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំមានព្រះ។ ខ្ញុំមានព្រះអង្គសង្គ្រោះ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ ថាទ្រង់នៅក្នុងព្រោះខ្ញុំ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជាច្នោះដូរកម្មយុទ្ធផលទ្រង់។ នោះគឺជាអ្នកដែលព្រះបន្ទូល នោះគឺជាតុខ្លួច។ ហើយបើខ្ញុំបង្កើសជាប្រាកេដូរកម្មយុទ្ធផល នោះ នោះជូនអាចបង្កើសជាប្រាកេខ្ញុំមានដែមួយ ត្រូវធ្វើការ ត្រូវធ្វើការ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើការបាន ពាណាមនុស្សនៅក្នុងគីឡូ ត្រូវបង្កើសខ្ញុំបានទេ ខ្ញុំក៏មិនអាចបង្កើសជាប្រាកេបន្ទូល បេស់ព្រះជាមួយបេស់នៅក្នុងគីឡូ ត្រូវបង្កើសខ្ញុំបានដោ គឺជាប្រាកេវិញ្ញាបណ្ឌដើរក្នុងគីឡូ ត្រូវបង្កើសខ្ញុំបាន។ តើជាប្រាកេវិញ្ញាបណ្ឌដើរក្នុងគីឡូ ត្រូវបង្កើសខ្ញុំបានទេ? អ្នកមិនអាចធ្វើការបាន។

306 តម្លៃ “ផ្ទាល់បុរាណ” ទ្រង់រាជប្រាកេដូរកម្មយើងតាមរយៈព្រះបន្ទូលបេស់ទ្រង់ យើងអាចស្រាកបានព្រះយើងជាច្នោះដូរកម្មយុទ្ធផលបេស់វា។

³⁰⁷ ហើយតុល្យវនេះមានដឹងជាប្រើនគួងការនិយាយអំពីកំណើតធ្វើជាតិបស់ខ្ញុំ មានដឹងជាប្រើននៅក្នុងកំណើតធ្វើជាតិបស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំមិនអាចអូតា ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកខ្ញុំត្រានអើដើមីអូតទេ។ ម្នាយរបស់ខ្ញុំគឺជាមនុស្សមានបាប តាំងពីដើម។ ខ្ញុំពិនិត្យជាមនុស្សមានបាប។ ហើយពួកគេចេញពីចោងដើមនៃអ្នកសំណាប់ អ្នកបានពីការដើរដឹង ហើយការតិចីននៃពួកគេបានស្ថាប់ជាមួយនឹងស្ថាប់ការដើរដឹងបស់ពួកគេ។ ប្រមិនិងអ្នកលួចបែងការដើរដឹងនិងអីរឿងដើរដឹងទៀតចេញពីដើរ កេនតាតី។ ម្នាយខ្ញុំស្វោតិតណ្ហាតាក់កណ្តាលបាប។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រានអីត្រូវអូតនោះទេ។ ខ្ញុំមិនអាចអតិថ្នេរសារដើមរបស់ខ្ញុំបានទេ។

³⁰⁸ ប៉ុន្មោះ សុមច្បាយសិរីឱ្យដឹងដល់ព្រះ មានដឹងមួយដែលខ្ញុំអាចអូតបាន តីកំណើតទីពីរបស់ខ្ញុំដែលកែពីចេញពីព្រះយេស៊ូគ្រីស។ ខ្ញុំអាចអូតបែីខ័ពក នោះដែលយើងមាន ជីវិតព្រះអង្គជាព្យាប់បិតារបស់ខ្ញុំ។ ត្រួចតីជាព្យាប់អង្គសុវត្ថាបស់ខ្ញុំ។ ត្រួចតីជាអ្នកប្រាស់លោកខ្ញុំ។ ខ្ញុំអាចអូតបែីអីរឿងទាំងអស់ដែលត្រួចមាន—ត្រួចបានធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំពីព្រះតុល្យវនេះខ្ញុំត្រូវជាប្រុសបស់ត្រួច។ ខ្ញុំមិនមែនជាក្តីសម្រួលបស់តាមលេស ប្រាការហំឡើ ខ្ញុំជាក្តីសម្រួលបស់ព្រះយេស៊ូ ត្រូវសូ។ ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំអាចអូតបែីកំណើតរបស់ខ្ញុំតុល្យវនេះ។ ខ្ញុំមិនអាចអូតបែីកំណើតដំបូងរបស់ខ្ញុំទេ ត្រានអីទេ ខ្ញុំខ្សោស់នឹងដឹងនោះ។ ប៉ុន្មោះខ្ញុំមិនខ្សោស់នឹងដឹងនោះទេ កំណើតទីពីរបស់ខ្ញុំទេ។ តីត្រួចបានធ្វើវាទេ? “តាមរយៈការបាយទីការជាយព្រះបន្ទូល” ត្រូវហើយ។

³⁰⁹ អ្នកដឹងដែលបានតីរួមការជាមនុស្សប្រាកដជានៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល ហើយពួកគេនឹងមិនបង្ហួចរាយឡើយ។ វាមិនអាចបង្ហួចបានទេ។ អូ ក្នុងប្រុសក្នុងស្រីបស់ព្រះហេតុអីយើងមិនអាចមានការប្រកបដ្ឋានដើម្បីអស្សារៈ ដែលយើងគូរតែមាន ជាមួយបុគ្គាសិនបុគ្គិនព្រះមេនទេ? យើងគូរតែមានវា។ ប៉ុន្មោះខ្ញុំតីត្រួចបែីកំណើតទីពីរបស់ខ្ញុំទេ... ពួកគេមិនមែនជាក្តីសម្រួលបស់ពីក្រោកដោះ...

³¹⁰ យើងទេ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយនៅយោប់ដឹងទៀត ខ្ញុំនឹងទៅ...ខ្ញុំបានសរស់រាយនៅទីនេះប៉ុន្មោះខ្ញុំមិនមានពេលវេលាដែលដែលដើរដឹងទេ។ ខ្ញុំចាកចេញ ហើយឈប់តុល្យវនេះ។

³¹¹ នោះជាកំនែងគួងក្នុងមួយនៅខាងក្រោម ដែលជាកំនែងដែលអ្នកបាប់ឡើម ដែលជាព្យាប់ឱងរបស់អ្នក បន្ទាប់មកចេញពីនោះអូតីជាកិត្យាណាយ។ ហើយបន្ទាប់

មកអុកភ្លាយជាមានដីភ្លាស់បាន។ តម្លៃនេះ ការសករោះសំមានញ្ញាណាប្រាំដើម្បីទាក់ទង ទីពីរមានញ្ញាណាប្រាំ។ នោះគឺជាការងារការយើងក្រោះ មើល ត្នោត សែដាតិ មានអាមេណ៍ ត្រីនិងស្ថាប់លី។ នៅក្នុងខ្លួនមានសេចក្តី ស្រុណាប្រាំនិង សតិសម្បជញ្ជូន៖ លើ ញ្ញាណាប្រាំ។ បើនេះនៅខាងក្រុងនៃខាងក្រុង ប៉ែមត្រួតពិនិត្យ វាគារបសប្រាប់ប្រាសាតាំង។

³¹² ហើយអុកអាចធ្វើត្រាប់តាមអីមួយដែលអុកអាចទាក់ទងដូចជា—ដូចជាក្រឹស្សានម្នាក់ បុរុកអាចធ្វើដល់ការក្រុងដែលក្រឹស្សានដី។ បើនេះប៉ែមត្រួតពិនិត្យ ខាងក្រុង ប្រភពការបារាំងផ្លូវ មិនមែនជាបេសប្រាប់ប្រាប់ទេ វាអីនិងដែលក្រឡប់ទេ។ កៅ ប្រាប់ទេ។ អុកយល់ពីការណែនាំ? តើយុធភាសមិនបានដោលការក្រុងទេបែ? តើលោកកំណាគដែលជាអុកបានធ្វើលាងទេសទ្រង់ហើយសម្រាប់ខ្លះដែលបានយើងនោះ? បើនេះ តាត់មិននៅជាប់នឹងប្រាប់បន្ទូលបានទេ។ យើងបាន? ត្រូវហើយ។

³¹³ ធ្វើសំបុរីពីប្រាប់វិបារនិងលោកិយទេជាក្នុងប្រុសក្រុះនៃប្រាប់! ចូរកត់សម្ងាត់ ត្រូវនេះចុះ។

³¹⁴ ហើយតម្លៃនេះរបៀបដែលក្នុងរបស់ប្រាប់ដោងនៅទីនោះ នៅក្នុងលោកិយ ពួកគេមួយចំនួននៃនិកាយ ចេញពីនិកាយនេះទៅនិកាយនោះ ដូចជាត្រាយដោង មិនស្ថិតស្ថិតឡើយ។ ដូចជាស្ថិតនៅលើទីកន្លែងនៅរដ្ឋស្ថិកឈើដូចខ្លះ។ យើងធ្លាប់ យើងបាន ទេដូរត្រឡប់មកវិញទៅបុរីនៅទីនោះ។ ស្ថិកនិងបកតាមខ្សោះ ខ្សោះបក ពីខាងនេវទៅចំហេងខាងនោះ។

³¹⁵ បើនេះប្រាប់ជាម្នាស់ចង់អាយុយើងនឹងដឹង។ “បានយុច្ញាលើ ប្រាប់យ៉ូវ ពួរ នៃដីកុងខ្ពុសក្នុងភាពបាន។ បានយុច្ញាលើប្រាប់យ៉ូវខ្ពុសនិងខ្សោះខ្សោះ ប្រាប់ឡើយ។” យើងបាន អីក៏ដោយ។ អុករាល់គ្មានត្រីនេះចំដូងអុនខេប នៅពេលដែលអុក នៅសាលាដោរ៉ា ត្រូវប្រុសនិងត្រូវស្រីនៅក្នុងសាលាដោរ៉ា។

³¹⁶ ងារការយុបស់អំប្បាប់ហិងសាក៏ក្នុងបានធ្វើសំបុរី ដើម្បីបំពេញលក្ខខណ្ឌ នៃ ប្រាប់បន្ទូលសន្យា។ យើងបាន ពួកគេចាស់ហើយ។ អំប្បាប់បានទទួល ការសន្យា ជាមួយសាក៏នៅពេលដែលគាត់មានអាយុចិត្តសិបប្រាំនាមានអាយុបាកសិបប្រាំ ដែលអស់ដូរទៅហើយ សៀវភៅជាមួយនានាកំងពីនាននៅជាក្នុងស្រី ជាបុរីស្រី ពាក់កណ្តាល។ ហើយដើម្បីក្រោកការសន្យានោះ ងារការយុបស់ពួកគេ ទាំងពីរត្រូវ

បានផ្ទាល់បុរិយុទ្ធសាស្ត្រសង្គមបាន និងស្ថាបន្ទាត់ នៅជាបុរិយុទ្ធដឹកនាំ និងស្ថាបន្ទាត់ ដើម្បីធ្វើបានការសន្យានៃថ្ងៃនេះ។

³¹⁷ ច្បាយសិរិណុដល់ព្រះ! ដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍ណាលូណាស់។ យើងព្រះ? ខ្ញុំមិនខ្សោះថាខ្ញុំគឺជាអ្នកទេ ខ្ញុំមិនខ្សោះថាអ្នកបានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ។ ដើម្បីធ្វើបានការសន្យានៃថ្ងៃនេះ។ ពេលណាយើងអាចរស់នៅជាមួយត្រូវបានដោយ សាមគ្គីភាពនិងភាពដើម្បីបានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ។ ហើយស្ថាបន្ទាត់បានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ។

³¹⁸ ហេណុក រងកាយទាំងមូលរបស់គ្មានត្រូវបានផ្ទាល់បុរិយុទ្ធដើម្បីធ្វើប្រពេទមួយនៅក្នុងព្រះ ហើយគ្មានត្រូវបានគេយកទៅស្ថាបន្ទាត់ដោយមិនបានមែនយើងព្រះ សេចក្តីស្ថាប់ទេ។ អេលីយ៉ាបានធ្វើដូចត្រូវដោយ។

³¹⁹ រងកាយរបស់ព្រះរយសុវត្ថុរបានផ្ទាល់បុរិការស្មាប់ ក្នុងសំណុំបែបបទ ត្រូវបានត្រូវដល់មានស្មាមជានិងទាំង ផ្ទុងជីវិស់—ត្រូវដល់នឹង ខ្ញុំរបស់ព្រះដោយ—និងបេះដុងរបស់គ្មានត្រូវបានភាពជាបានភាពដោយលីនៅមួយ ដែលប្រហែលជាដំបូងបីនៅ ភាពជាបេះដុងរបស់ព្រះ ហើយឈាមនិងទីការបានមក។ សូមឱ្យតុលៈដោយការរបស់ព្រះដោយធ្លាក់ខាងធ្វើនិងមានឈាមស្របតាមតីលំពេង និងហ្មរកតំបាឪដោយរបស់ព្រះដោយទៅក្នុងដី។ ហើយព្រះដោយសុគត្តបុរិការដល់ព្រះចំនួននិងត្រូវបាននិយាយចាប់ព្រះដោយសុគត្តហើយ ដែនដីបាននិយាយចាប់ព្រះដោយសុគត្តហើយ ដែនដីបានញ្ចាប់ព្រះ ចុះ—បានធ្វើពាណិជ្ជកម្មដែនដីនិងអ្នកទេ។ អ្នកទេដោយចាប់ព្រះដោយសុគត្តហើយ។ សូមឱ្យតុលៈត្រូវបានលាក់ព្រះ ក្នុងរបស់ព្រះដោយ ទ្រង់បានសុគត្តហើយ។ បើនេនរងកាយរបស់ព្រះដោយព្រះបានផ្ទាល់បុរិយុទ្ធបានសុគត្តហើយ។ ហើយព្រះដោយសុគត្តហើយ។ ហើយព្រះដោយសុគត្តហើយ។ តើព្រះបានបន្ទូលចាំអាមេរិកនិងមិនទុកទ្រព្យលីន របស់ ព្រះនៅក្នុងស្ថាបន្ទាត់ ហើយអាមេរិកមិនអនុញ្ញាតខ្សោយព្រះដីហើយ។ បើនេនអ្នកនិងមិនទុកយើងនៅក្នុងផ្ទាល់បុរិយុទ្ធបានសុគត្តហើយ។ តុកគេអាចជាកំដងបែបអ្នក បើកគេអាចកំដងបែបអ្នក។

³²⁰ ត្រូវមួយរងកាយរបស់យើងអាចព្រះបានលាក់ស្ថិនក្នុងមលួយស់។ យើងអាចមក...អ្នកអាចមែលកខ្ញុំដោកនៅក្នុងមលួយស់។ ខ្ញុំអាចមែលអ្នក ហើយប្រហែលជាប្រើនិយាយពាក្យចុងក្រោមប្រើមួយដូចនេះ។ បើនេនអ្នកនិងមិនទុកយើងនៅក្នុងផ្ទាល់បុរិយុទ្ធបានសុគត្តហើយ។ តុកគេអាចជាកំដងបែបអ្នក បើកគេអាចកំដងបែបអ្នក។

នៅក្នុងសម្រាប់ ពួកគេប្រហែលជាដើរីអីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេចង់ធ្វើ ប៉ុន្តែអំណាចជាសម្បូជាបាលស់ព្រះ...“

³²¹ នៅថែទាំស្មានទី៣២ បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនចង់អាយអ្នកមិនដឹងទេ បងបុន ដើរីយោទាក់ទងនឹងអ្នកដែលកំពុងដែកលក់ទៅក្រើយ។ យើងខ្ញុំនិយាយ ពីឯងនេះ ប្រាប់អ្នកតាមបទបញ្ជាប់សំរាប់ព្រះអម្ចាស់ថា សំឡែងព្រោះបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងបន្ទីសំឡែង ហើយនាក់ស្ថាប់នៅក្នុងព្រះគ្រឿសនឹងគ្រួរស់ទេដើរបានបើកដំបូង យើងដែលនៅសំរាប់នៅដែល” ដូចដែលបទមេរោងបានច្បោះនៅក្រោមនេះ “នឹងចាប់បានទាំងអស់គ្មានមួយពួកគេដើរីដូចជាបន្ទីបន្ទីព្រះអម្ចាស់នៅលើការសំរាប់”

³²² អំណាចជាសម្បូរបស់ព្រះដែលបាននាំយើងចេញពីភាពីកវាតនៃវិទ្យាសាស្ត្រ និងការអប់រំ និងពីឯងនានានៅលេកកិយនឹងការយល់ដឹងអំពីសម្រេចនៅលើបន្ទី បានជាសម្បូរយើងទៅរៀនៗទៅជាក្នុងបូបស្រីនៃព្រះ។ ហើយសូមឱ្យតើបានចេញពីភាពីកវាតនៃវិទ្យាសាស្ត្រ នៅប៉ែក មិនអាចការកំងយើងនៅក្នុងផ្ទុកវិជ្ជារៈ។ “យើងនឹងគ្រោះបានជាសម្បូរក្នុងពេលមួយប៉ែពិច្ឆេករ៍”

“អ្ន តើអ្នកចង់និយាយ?”

³²³ ខ្ញុំចង់និយាយថាលោកអាណាពេលចិត្តិតិតិ! ព្រះបានស្រីរីយ៍ ព្រះបន្ទូលនោះ ឬយោន់លើលេបដឹងដើរីបន្ទូល ជាម្នកដែលបានរស់ឡើងវិញពីរាជនាបានព្រោស ឡាតាំង សារៈ ត្រង់បានមានបន្ទូលថា “ខ្ញុំតើជាការស់ឡើងវិញនឹងជាតិវិត្តា អ្នកណាដែលដើរីទៅប៉ែបានស្ថាប់ទៅហើយក៏ដោយក៏នៅសំដែរ។ ហើយអ្នកណា ដែលស់នៅ ហើយដើរីលើខ្ញុំនឹងមិនស្ថាប់ឡើយ” គ្មានវិធីដើរីបញ្ចប់ការស់ នៅទៅព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ! វាគ្រួរតាមដើរីបន្ទូល។

³²⁴ ហើយចេញពីភាពីការប្រុកប្រាប់នៃនរណ៍នឹងវិទ្យាសាស្ត្រទៅនឹង យើងកំពុងរស់នៅ ក្នុងរបួបធំនឹង—និងវិទ្យាសាស្ត្រនឹងការអប់រំរបស់ទាំនឹង យើងនឹងរស់ឡើង! “អារសារ់នេះយើងនឹងទំនាក់ចុះ ហើយដើរីឡើងវិញចាប់ យករដ្ឋាន ដីអស់កណ្តាលនិច្ឆ័េក” នៅថ្ងៃណាមួយ។ យើងនឹងផ្តល់កាត់ខ្សោយ ហើយនេះនឹងគ្រួរបញ្ចប់។ ជីតិព្រះបន្ទូលបស់ព្រះដែលបាននាំយើងចេញពី ពីគិតិតសម្រេច ទៅនឹងបានជាសម្បូរក្នុងនិតិវិធីបស់យើង ទៅជាមួយព្រះ និងវិញ្ញាបាលបស់យើង។ ព្រះវិញ្ញាបាលដែលនោះដែលបានមានបន្ទូល បានជាសម្បូរយើងយ៉ាងឆ្លាយ

ហើយវាក៏នឹងតាំងដើម្បីក្នុងគុមានរបស់ត្រង់
ជាមួយនឹងការយុទ្ធសាស្ត្រិណ្ឌ។

325 “ពួកគេនឹងសង្ឃឹមដោយពួកគេនឹងគ្រឹងមរកការ
ទាំងបាយជូន។” នៅក្នុងការសំងរកឱ្យការស្ថាទាំងអស់របស់រឿង។ យើង
ជាសុនច្បាប់ ក្នុងប្រុស របស់យើងចូលមកហើយបេះយកផ្លូវលើពីរ ហើយ
ក្នុងប្រុសបស់គាត់បានមក ហើយយកវាតីគាត់។ ហើយពួកគេបានដាំ ហើយអ្នក
ធ្វើដែរហើយ ហើយពួកគេសាងសង់ហើយអ្នកធ្វើដែរនៅទីនេះ បីន៉ែនិងលីយូ
បន្ទិចអ្នកបំផើបស់ខ្លួន ពួកគេនឹងនៅទីនោះជាមួយក្នុងចោរបស់ពួកគោ។ ពួកគេនឹង
សាងសង់ ហើយនឹងគ្រាន់អ្នកធ្វើដែរមកចូលដំឡូសឡើយ។ ពួកគេនឹងដាំ ហើយ
មិនមានអ្នកធ្វើដែរហើយទៀតឡើយ។” ទៅ? ព្រះជាបាករដែលព្រះបន្ទូលរបស់
ព្រះបានចែងថា “ស្ថិតិបញ្ជាផនឹងមានគោះ” បានសន្យាបាមួយយើងអំពីរឿងនេះ!

326 តើយើងទទួលវាដោយបៀបណា? ឥឡូវនេះយើងមានសការុណាលនៅទីនោះ
ឃើញទេ ព្រះព្រះប្រុងមានបន្ទូលដូឡូខ្លះ។ រាជក្រឹតអរពីនេះ។ នៅពេលវិជ្ជំ
ទ្រង់បានបើកទ្វាសារនៅទីនោះ ទ្រង់បាននិយាយថា “កំពិតចាន់ជាបីដំចំ
លែក ដូចតីនឹងមានពេលដែលមកដល់ មនុស្សនៅក្នុងផ្ទូរនឹងពុសំឡេងក្នុងមនុស្ស
ហើយនឹងចែងមក។ ខ្លះគ្មាយខ្សោសអៀវងហើយខ្លះៗទៀតនឹងបានជីត។”

327 តើវាតីជារឿ? ផ្ទាល់បុរ ផ្ទាល់បុរជាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ធ្វើរាយយើង
រាយជាបុរាបុរពីរបស់ព្រះជាមួយស់ហើយក៏នឹងប្រទានជីតអាយុយើងនៅ
នាយាមុខ។ អូខ្ញុំអីយេ! តើខ្ញុំអាចនិយាយអីទៀត? កំស្ថាប់រឿងធ្វើនៅទៀត។

កំលាកលន់ចង់បានទ្រព្យសម្បត្តិតប្រយោជន៍របស់
លោកិយ

រាល់ប់ខ្លួចកាលស់
បងើតកិត្តិសង្ឃឹមរបស់អ្នកលើ រឿងអស់កណ្តុះ
ពួកគេនឹងមិនស្ថាប់ឡើយ!

កាន់ដែលមិនផ្ទាល់បុរបស់ព្រះ!

សូមច្រៀងវា!

កាន់ដែដែលមិនធ្លាស់បុរិយបស់ព្រះ! (វានៅទីនេះ!)
 បង្កើតគឺសង្ឃឹមរបស់អ្នកបើឱ្យឲ្យអស់កល្បួ
 កាន់ដែដែលមិនធ្លាស់បុរិយបស់ព្រះ!

នៅពេលដំណើរបស់យើងត្រូវបានបញ្ចប់
 បើចំពោះព្រះយើងទិន្នន័យចុះពិត
 ត្រូវឱងស្មោះត្រង់សិរីល្អក្នុងផ្ទះរបស់យើង
 ព្រាលីងដីវិហេរស់យើងនឹងមិនមែល។

កាន់ដែដែលមិនធ្លាស់បុរិវន្តព្រះ! (ត្រូវបានធ្លាស់បុរិវន្ត!)
 កាន់ដែដែលមិនធ្លាស់បុរិវន្តព្រះ!
 បង្កើតគឺសង្ឃឹមរបស់អ្នកបើឱ្យឲ្យអស់កល្បួ
 កាន់ដែដែលមិនធ្លាស់បុរិយបស់ព្រះ!

³²⁸ កំតាមអ្នកដែលវិទ្យាសាស្ត្រធាន បើកាត្រូយនឹងព្រះបន្ទូល។ យើងឡើទេ? កំ
 តាមអ្នកដែលព្រះវិហារនិយាយ បើកាត្រូយនឹងព្រះបន្ទូល។

យើងកាន់ដែដែលមិនធ្លាស់បុរិយបស់ព្រះ!

³²⁹ ពេលបានធ្លាស់បុរិវិទ្យាសាស្ត្រធ្លាស់បុរិ។ កាន់ដែដែលមិនអាចធ្លាស់បុរិបាន!
 បង្កើតគឺសង្ឃឹមរបស់អ្នកបើឱ្យឲ្យអស់កល្បួជានិច្ច
 កាន់ដែដែលមិនធ្លាស់បុរិយបស់ព្រះ។

³³⁰ ព្រះវិហារ នៅក្នុងគីមានបស់ទេដំ ជូចដែលយើងបានប្រមូលដីត្រានៅទីនេះ៖
 នេះព្រឹកនេះបានយកសារដែងដែង ហើយអ្នកព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្វ៉ាអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹង
 ជាក់គ្រាប់ពុជពុកគោគ្រាប់ត្រានៅក្នុងចិត្តម្នាក់ទៅ សូមចាំថា ព្រះអម្ចាស់អើយ យើង
 អធិស្ឋានថាយើងមានភាពទន្លេខ្សោយ និងរចនាសម្ព័ន្ធបស់យើងខ្សោយ ហើយ
 យើង...ពេលខ្លះយើងមិនដឹងថាគ្នុងវណ្ណាប្រាក់ទៅទេ។ សូមព្រះទ្រង់ជាអ្នកបង្វោះ
 យើងហើយនៅយើងដោយព្រះវិញ្ញាបារដឹងអស្វាយរបស់ទេដំ ព្រះអម្ចាស់។ ជូយពុក
 យើង។ កំទុកខ្សោយើងនៅតំបន់កំងង ព្រះបិតាអើយ។ ទ្រង់បានសន្យាថាប្រង់នឹង
 មិនធ្វើបែហនោះទេ។ “អញ្ញនឹងមិនចាកចេញប្រាប់បង់បោលឯងទីនេះ។ អញ្ញនឹង
 នៅជាមួយឯង។”

³³¹ ហើយព្រះវរបុត្រាអើយ យើងអធិស្ឋានចាថ្ងៃដែលដីកនាំបងប្រុសរបស់យើង ទូរអ្ននិងដែន។ ព្រះអម្ចាស់អើយ ធ្វើឱ្យពួកគេភាសាយេដីកនាំសម្រាប់ ប្រជាជននៅ ទីនេះ មិនប្រើគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនបស់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែអនុញ្ញាតឱ្យ ព្រះវិញ្ញាបាលដីកនាំ ពួកគេកុងអ្នីដែលប្រើរដ្ឋី។

³³² ប្រទានពាណិល់បុសនិងស្មើទាំងនេះនឹងកុមារ៉ែយក្រោង ដូចជា ព្រះអម្ចាស់មាន សម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំអធិស្ឋានចាថ្ងៃដែលរក្សាបុកគេឱ្យមានអាយុនេះ។ សូមឱ្យ ឱះការច ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឱ្យយើងរស់ នៅដើម្បីមើលការយោង មករបស់ទេដៃ។ យើងធ្វើជាក់ចាប់យើងនឹងយើងយើង ពីព្រះយើងយើងទៅអ្នីឡើងដី ជិតផលរហូយ។ វាគិតផលរហូយ! សូមប្រទានមក ព្រះបិត្តាអើយ។ យើងបាន ឲ្យផ្ទាចិត្តពួកគេដើម្បីទេដៃនឹងខ្លួនយើងតុល្យរនេះ ដើម្បីបែម្រីទេដៃនៅក្នុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវា អាម៉ែន។

ខ្ញុំសំទោសដែលខ្ញុំបានទុកអ្នកយ៉ាងយុរី បងប្រុសទូរអ្ន។

អំណាចនៃការផ្តាស់ប្តូរ KHM65-1031M

(Power Of Transformation)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រឈរ William Marion Branham នេះ ត្រូវបានចេកចាយនៅក្រីកថ្ងៃអាខិត្យ ថ្ងៃទី 31 តុលា 1965 នៅ Pine Lawn Trailer Park នៅ Prescott Arizona U.S.A។ ការប្រើប្រាស់ការពិនិត្យនៃការផ្តាស់ប្តូរដោយការធ្វើឯកសារតែមួយគឺមួយតែ ជាសារសម្រាប់បង្ហាញពីខ្លួន គាត់ចែកចាយបាន និង បានពិនិត្យនៃការបង្ហាញដែលបានធ្វើឡើង។ ការប្រកាស ក្នុងការបង្ហាញនេះ គឺជាការបង្ហាញដែលបានចែកចាយដោយ សម្រាប់ជាមួយនាពេលបានចែកចាយ។

KHMER

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចចិត្តចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្តាល់ខ្លួន ដោយសេវី តតិតិតថ្មី ដើម្បីធ្វើធម្មាយ ដំណឹងឈុំអំពីព្រះយេស៊ូគ្រឿសុ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ដលិតជាញ្រង់ទ្រាយដំ យកទៅជាកំក្នុងដែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេហេបចត្រូនិក បុរកប្រើដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឱ្យ រឿយៈអូហ្គ ហ្មត់វីខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ទេ។

សម្រាប់ទាំនាក់ទំនុងបន្ទែម និង បុសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទាំនាក់ទំនុង៖

រឿយស៍អូហ្គ ហ្មត់វីខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG